

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Sayı 74 / Şubat 1988 / 3.-DM

Faşist-Sömürgeci Mahkemelerin İdam Kararları Karşısında Savaş Esirleri Haykırdı:

BIJÎ PKK! BIJÎ SEROK APO!

Diyarbakır 7. Kolordu Komutanlığına bağlı askeri mahkemeden yeniden görüşülen PKK Ana Davası karara bağlandı. Yargıtay'da bekleyen ve bozulan bazı davaların yeniden görüşüldüğü bu davada, sömürgeci mahkemeler direnişe göre ceza biçti.

Hiçbir hukuki dayanağı olmayan bu cezalar, savaş esirlerinin işlediği "suç"a göre değil, tamamen direnişlerine bakarak verilmiştir. 146 savaş esirinin yarığında davada 20 idam, 13 müebbet cezası verilirken, 71'i hakkında ise 3 ile 24 yıl arası değişen hapis cezaları verildi. 22 kişi hakkında ise beraat kararı verildi.

Faşist-sömürgeci mahkeme tarafından ölüm cezasına çarptırılan savaş esirlerinin adları şöyle:

Ali Kılıç, Bedrettin Kavak, Fevzi Yetkin, Cuma Kuyukan, M. İzzet Baykal, Rıza Altun, Mustafa Karasu, M. Şükrü Gülmüş, İrfan Güler,

Abuzer Dehşet, Süleyman Güneşli, Ramazan Ödemiş, Salih Oğaç, Zülfiyar Tak, Ali Yaverkaya, Abbas Yokuş, M. Fahri Çiftkuş, Yılmaz Uzun, Celal Baymış, Mehmet Emin Keskin.

Savaş esirleri mahkemelerin kararını, "Bijî PKK, Bijî Serxwebûn, Bijî Serok APO, Bijî ERNK-ARGK, Bimre mênînger!" sloganlarıyla karşıladılar. Sonra da mahkeme heyetinin üzerine yürüyen savaş esirlerinin, "Bu göstermelik mahkemelerinizi başınıza yıkacakmış günler yakındır", "Bugün biz idam edebilirsiniz ama arkamızda ayda kalan yüzbinler ve milyonlar sizden mutlak hesap soracaktır" tarzında haykırışları mahkeme salonlarından taşarak Diyarbakır surlarında yankılandı. Savaş esirleri eylemlerini cezaevine kadar yay boyunca da devam ettirdiler.

Cezaevi haberleri 4. ve 5. sayfalarda

Zindan direnişlerinin oneri, Diyarbakır zindanı 35. koğuş direnişçileri

'88 Baharına Daha Güçlü Bir Savaş ile Giriyoruz

Ulusal kurtuluş mücadelemize karşı faşist Türk sömürgecilerinin dayattığı özel savaş uygulamaları boş çarkıran, ARGK gerillalarının kiş hazırlıkları ve eylemliliği yoğunlaşarak devam etmektedir.

Faşist sömürgeciler, 1988 kışına, hareketimizi imha etmek amacıyla girdiler. Yaptıkları bütün plan ve düzenledikleri hareketler, bu kiş mücadelemizin bahara açılması engellemeye yönelikti. Sömürge va-

llili, '88 Bahar Atılımının önünü kesmeye ve kışın sert iklim koşullarında gerilla birliklerinin boğmaya yönelik olarak yeni birlikler devreye sokmanın yanısıra, birçok yeni modern silah almına da gitti. Bütün bu hazırlıklar, kışta mücadeleyi nefes alamaz duruma getirip biçti.

1988'in ilk aylarına girdiğinde sömürgeci basın, özel yönetimim ulusal kurtuluş mücadelemize karşı geliştirdiği hazırlıkları işlemeye başladı. "Kiş ve bahar hazırlıkları" adıyla basına da yansayan bu gelişmelerde ulusal kurtuluş mücadelemizin imha edileceği yazılıyor ve çok az bir ömür biçiliyor. Özel yönetimim başı H. Kozakoğlu, "Eskiyanın bu kiş tamam" biçiminde açıklamalarında bulunarak, hedeflerini ortaya koyuyordu. Bunun için köy korucularının sayısı ve ayıllı artırılmakta; silah, yiyecek vb. bakımdan donatılmakta; köy öğretmenlerine varana kadar geniş bir kesim silahlandırılarak mücadele

Devami 2. sayfa

ARGK Komutanlarından Hamit DAĞTEKİN (Hasan) yoldaş bir gerilla birliğini selamlarken

Kürdistanlı yurtseverlere yönelik saldırılar yoğunca protesto edildi PKK GERÇEĞİ EMPERYALİZMİ ÜRKÜZMİ

Proletaryanın büyük öğretmenleri Marks ve Engels'in 1848'de kaleme aldıkları Komünist Manifesto şu sözlerle başlar:

"Avrupa'da bir hayaleti kol geziyor-komünizm hayaleti. Eski Avrupa'nın bütün devletleri bu hayaleti defetmek için bir kutsal ittifak kurdular. Papa'ya Car, Metternich'e Guizot, Fransız Radikalleriyle Alman polisinin casusları.

Nerededir o muhalefet partisi ki, iktidardaki hasımları tarafından komünistlikle suçlanmış olmasın? Ve, nerededir o muhalefet ki, daha ilerici muhalefet partilerine olsun, gerici hasımlarına olsun, komünizm damgasını gerisin geriye vurmaya kalkmasın?"

Komünist Manifesto'nun yazılışının üzerinden yüzürlük yıllık bir zaman geçti ve bu sürede bilere her teknik başta olmak üzere her alanda muazzam gelişmeler ilerlemeler kaydedildi, büyük değişimler yaşandı. Buna karşılık dünya gerillilerinin komünizmden duyduğu kor-

ku ve komünizmi gerçek anlamda temsil eden güçlere karşı oluşturulan "kutsal ittifaklar" pek fazla değişmedi, hatta daha da arttı.

Bugün herkes tarafından rahatsız görülen, farkedilebilen bir gerçeklik vardır ki, insana ister istemez, Marx ve Engels'in 1848'lerdeki sözlerini anımsatıyor. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadele-

sinin öncü gücü ve çağımızda komünizmin seçkin bir temsilcisi ve kararlı bir savunucusu olan Partimiz PKK'ye karşı son 3-5 yıldır Avrupa'da koparılan fırtınalar, gerekten de Marx ve Engels'in yüzürlük yılı öncesi için çizdiği tabloyla çarpıcı bir benzerlik arzitemektedir. PKK adı etrafında koparılan bu fırtınalar

Devami 20. sayfa

Diyarbakır Zindanındaki PKK'lı Savaş Esirlerinin Değerlendirmesi: DEVRİMCİ GÖREVE VE TÜRK SOLUNUN TUTUMU

Sorunlar Yumağı Türk Egemenlik Sistemi Çözülüyor

Faşist Türk burjuva yönetimi nerdeyse sorunlarının altında boğulacak durumda. Rejim yeni ekonomik, askeri ve siyasi yönelimlere içine giriyor. Bir yanda huzulan diplomatik trafik, diğer yanda rejimin bütün yapılarını ve yapıtlarını sergileyen gelişmeler oluyor.

Faşist rejimin sorunları yapısal çözümlerinden kaynaklanıyor. Olayların biçimsel yönü içinde boğulmamak için müfettiş gibi görünme bu olayların sağlıklı ve çok boyutlu değerlendirilmesi gereklidir. Çünkü, iktidarı ve muhalefeti, destekli emperyalist güçleri birleştiren ve parça olaylar üzerinde o denli güçlü koruyup koru iş gören de Türk burjuvazisinin gerçekten sorunlarını çözümüleyen ve ilerleyen bir güç sanacaktır.

Faşist-sömürgeci rejimin sözcülerinin diplomasi trafiği ve içyüzü

1987 sonlarında SBKP Genel Sekreteri M. Gorbacov ile ABD Devlet Başkanı R. Reagan tarafından imzalanan INF Antlaşması ardından 1988 için beslenen umutlara rağmen, çoğu güç, içinde buldukları çelişkiler nedeniyle—savaş dağı—çeşitli yöntemlerle bu çelişkilerin çözenini yoğun hazırlıkları içindedirler. Bu gücün başında kuşkusuz Türk sömürgecileri gelmektedir. Türk devletinin karşı karşıya bulunduğu sorunlar biliniyor. Bunlar; Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, Türkiye halk muhalefeti, bu muhalefetin açık çözüm bekleyen talepleri ve Kürdistan gerçeğine bağlı olarak İrfan-İrk (Körfez) savaşı karşısındaki durumdur. Bu sorunlar etkilerle Türk devleti gerek talepleri, gereksiz bağlı olduğu emperyalist devletlerin bölgeye yönelik stratejilerinin uygulaması geçirmiş olduğu tartışılmada kendini güçlendirmek, bir yerde hazırlıklarını tamamlamak istiyor.

Türk burjuvazisinin yankı uyandıran en ilginç siyasal adımı 29 Ocak 1988'de Davos'ta Türk başbakanı Turgut Özal ile Yunanistan başbakanı Andreas Papandreu'nun bir araya gelmesi oldu. Suçlu olan ve güçlü konumda da olmak isteyen Türk tarafı oldu. Tarihsel

Devami 18. sayfa

YAZISI ORTA SAYFADA

'88 BAHARINA DAHA GÜÇLÜ BİR SAVAŞ İLE GİRİYORUZ

Baştarah 1. sayfa da

mize karşı çıkarılmak istenmektedir. Yine silah taşıma serbest bırakarak birçok işbirlikçi kesim örgütlenilmek isteniyor. Bütün bunlar açık olarak gösteriyor ki, faşist sömürgeciler, '88 kişni bir başarı dönemi olarak kapatmak istiyorlar.

Bu başarıyı göstermeleri mümkün müdür? Türk sömürgecileri bundan önce de mücadeleimize "12 saat", "70 günlük" emir biçtiler. 1985, '86 ve en son '87 kışında da ulusal kurtuluş savaşımızı bitireceklerini ilan ettiler. Bilindiği gibi sömürgeciler, bu konuda en ufak bir başarı bile kazanamadılar. Her seferinde kıştan bahara güçlü bir atılımıya yönelik ulusal kurtuluş savaşımız, '87 bahar, yaz atımları ile daha da kökleşti. 1987 yılı, aynı zamanda Kürdistan'ın dağlarında gerillanın tutunabileceği ve yaşayabileceğinin de kanıtı oldu.

umutlarını canlandırmaya çalışıyor. Bütün çabası boşa gitmekte, beklediği sonuçlara ulaşması mümkün görünmemektedir.

Modern araç ve silahlarla donatılan ordu birlikleri kışlarından dışarı çıkamamakta; kışın gerillayı dağda sıkıştırmak için düzenlemek istediği operasyonlara girişememektedir. Şırnak-Karabuyuk da Özal Kolordu Komutanı Hulusi Sayın'ın yönettiği operasyon boşa çıkarılarak, sömürgeci ordu kuvvetlerinden oluşan ayemler de çok açık bir şekilde gösterdi ki, sömürgeci düşmanın '88 kışına bağladığı bütün umutları boşunadır. ARGK gerillaları çok az bir kayıpla '88 baharına açılmaktalar. Bu gelişme bile şimdiden sömürgecileri büyük bir panik içersine sokmaktadır.

Dağlarda gelişen ve derinleşen silahlı mücadeleye, cezaevlerinde yükselen direnişin eşlik etmesi, PKK öncülüğünün her alanda, sö-

likçiler artmaktadır. Bulgaristan gibi ülkeler peşpeşe tavizler vererek, dış politikasını sürdürmeye çalışmaktadır. Bunun yanı sıra, lenin'a yönelmekte, bu alana da kendi gerici politikasının yedeğini almaya çalışmaktadır. Bütün bu yönelimleri ise, aleyhine olan gelişmeleri lehine çevirmesine yetmemekte, dışta da daha fazla sıkıştırmaktadır.

Görüldüğü gibi ulusal kurtuluş mücadelemiz her alanda faşist rejimi büyük bir çökme ile karşı karşıya getirmiştir. Rejimin, bu bunalımını aşması için önüne koyduğu, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşını boğma cabaları tutmamakta ve onunları birer birer boş çıkarmaktadır. Burada da güçlenen ve sürekli gelişen ulusal kurtuluş savaşımız olmaktadır.

'88 kışından baharına bu gelişmeler temelinde daha güçlü giriyoruz. Son aylar içerisinde kazandığımız mevziler, küçümsenemez düzeydedir. ARGK gerillaları hazırlıklarını daha da derinleştirirken, aynı zamanda kitleler arasında da

köklemesini sürdürmektedir. Mardin alanında ve diğer mülhikalarda gerçekleştirilen bir dizi köy toplantısında binlerce Kürt köylüsüne yönelik propaganda yapıldı. Bunun dışında gerçekleştirilen bir dizi eylemde daha kontr-gerilla elemanı ve ihbarcı cezalandırıldı. Bunun yanı sıra, düşman saflarında panik ve kaçıplar da arttı. Şırnak-Seslice karakolunda meydana gelen çatışmada, bir er subayını ağır yaraladı.

Bu süre zarfında gerçekleştirilen eylemlerin ayrıntılı haberleri şöyledir:

1- Mardin eyaletinde Ocak ayı sonlarında 3 ayrı çatışma meydana geldi. ARGK birlikleri ile faşist kontr-gerilla birlikleri arasında çıkan çatışmalarda düşman ağır kayıptı. Her bir çatışmada 10-15 arası kontr-gerilla elemanının cezalandırıldığı bildirilmektedir. Düşmanın 40'in üzerinde özel tim elemanını kayıptı verdiği çatışmalarda, bir o kadar da yaralı sayısının olduğu söylenmektedir.

Son dönemlerde alanda yoğun-

laşan operasyonları, bu çatışmalarla birlikte etkisizleştirdiği görülmektedir. ARGK gerillalarının çalışmalarında kayıptı vermemesi, kitleler üzerinde büyük bir etki bırakmaktadır.

2- Nusaybin, Midyat, Gercüş, Ömerli alanlarında onlarca köy toplantısı yapıldı.

3- Ömerli'nin Harmankaya ve Duyugulu köylerinde yapılan toplantılarda, köylülere yönelik propaganda yapıldı, köylülere verilen tezislerle el kondu. Düşmanın bu köylüde geliştirmek istediği işbirlikçilik ve milis petecilik, teşhir edilerek mahkum edildi.

4- Eruh'un Eskiyaç köyünde gerçekleştirilen köy toplantısında 5 yurtsever genç ARGK birliği saflarına alındı. Aynı zamanda köylülere yönelik geniş bir propaganda yapıldı.

5- 7 Şubat 1988'de Dicle'ye bağlı Kurudere köyünde, İbrahim Kartal adı haini, köy meydanında, köylülerin da katıldığı bir toplantıda yargıtlayan ARGK birliği, ölümle cezalandırıldı.

Kozluk'ta 16 Saat Süren Çarpışmada 2 Helikopter Düşürüldü ve 30'dan Fazla Düşman Askeri Öldürüldü

Kozluk Direniş kahramanlarından şehit Reşit yoldaş (sol başta)

Kozluk'un dağıtık alanında 16 saat süren çatışma sonucunda 2 düşman helikopter düşürüldü, 30'un üzerinde asker öldü veya yaralandı. Çatışmada 5 ARGK savaşçısı ise şehit düştü. ARGK'nin değerli komutanlarından Hamit DAGTEKİN (Hasan) in de arasında bulunduğu birliktin Abdülmenaf ÖRMANCI (Ferhat), Sururi, Reşit ve Ahmet TAYÇUR (Murat) yoldaşlar

şehit düştüler.

Yöreden aldığımız bilgilere göre çatışma şöyle gelişti:

10 Şubat günü saat 15.00'de, Kozluk-Baykan arasında bulunan Melefa (Tuzlagözü) bucağı yakınlarındaki dağıtık arazide üslenmiş olan ARGK birliği ile düşman güçleri arasında çatışma başladı. Her hbar sonucu, birliğin üslediği alanı öğrenen düşman kuvvetleri,

alana büyük bir askeri güç yığınağı yapıp

Batman komando alayı birliklerinin yanı sıra, kontr-gerilla timleri, Silvan, Siirt ve Diyarbakır'dan asker birlikleri muntkaya sevk edildi. Muntkaya karadan yoğun bir askeri gücü, havadan ise helikopterlerle kuşatma altına alan düşman birlikleri ile ARGK birliği arasında şiddetli bir çarpışma başladı.

16 saat kara ve hava gücüne karşı büyük bir eylemlilikle karşı koyan ARGK birliği, düşmanın oluşturduğu çemberi birkaç kez yarmasına başarmıştır. Helikopterlere karşı açılan yoğun ateş sonucu 2 tanesi düşürülürken, diğerleri ise etkisiz hale getirilerek uzaklaştırıldı. ARGK birliğinin bulunduğu alana karadan ve havadan yaklaşıma gücü gösteremeyen düşman birliği havadan ve karadan uzun menzilli top ve roket atışları ile gerillaları tesisiz hale getirmeye çalıştı.

Çatışmanın yoğunlaşması ve artan top ve roket atışları karşısında ARGK'nin değerli 5 savaşçısı kahramanca bir direniş sergileyerek son mermilerine kadar düşmanla çatışarak, "teslim ol" çağrılarında direnileş cevap verip şehitlik mertebesine yükseldiler. Faşist-sömürgeci düşman, ARGK savaşçıları karşısında bir kez daha yekildi. Kozluk kahramanları birer yekimlik abide olarak ulusal kurtuluş savaşımıza güç vermektedirler.

Şehit Abdülmenaf ÖRMANCI (Ferhat) yoldaş Başkan Abdullah ÖCALAN yoldaş ile birlikte

Bu yılın savaş temelinde 1988 yılı kışına giren ARGK birlikleri, Ocak ve Şubat ayları içerisinde bahar hazırlıklarını derinleştirerek sürdürmektedir. Yoğun kar yağışı ile birlikte giderek elverişsizleşen hava koşullarına rağmen, ARGK gerillaları işbirlikçi ajanlara, hain milis cetelere, özel timlere ve ordu birliklerine karşı yer yer güçlü eylemler gerçekleştirerek, düşmana ağır kayıplar verdiriyor.

1988 yılının ilk iki ayında geliştirilen yoğun hazırlık ve eylemlerden de çok açık bir şekilde görülmektedir ki, ARGK birlikleri bahara güçlü bir yönelimle çıkmaya başarmaktadırlar. Faşist düşmanın oluşturmak istediği çember şimdiden parçalanmış ve özel yönetiminin başının "bu iş için tamam" biçimindeki umutları yerle bir edilmiştir. Faşist-sömürgeci düşman son çirpışılar içersine girerek, biraz da olsa

mürgeçliğe karşı büyük bir isyan hareketini başlattığının kanıtı olmaktadır.

'88 kişni bu temelde uğurların, bahara yepyeni ve tazelenmiş umutlarla girmekteyiz. Faşist Türk sömürgecileri askeri olarak, büyük bir çökme içersine sokulmakta da kalmamakta, buna bağlı olarak siyasi ve ekonomik krizi de derinleşmektedir. Bütün ekonomisini ve yönetimini Kürdistan'da ulusal kurtuluş savaşımızı bastırma göre ayarlıyor. Bu konuda eli boş kalaması ise, bu rejimin mevcut bunalımının daha da ağırlaşmasını birlikte getirmektedir. Köy korucularına, polis, subay, memurlara daha fazla maaş dağıtım elde tutmak için, fazladan para basmaya gitmektedir. Enflasyonu körüklemek, ekonomik darboğaz arttırma pahasına bunu gerçekleştirirlerdir. Siyasal alanda ise, kendi aralarındaki çe-

DİREKEN DERSİM HALKI!

Halk Kurtuluş Ordumuz-ARGK'ye bağlı gerilla birliklerinin namurlarından çıkan özgürlük kurşunları ve devrimci nitelik eylemlerinden sömürgeci-faşist TC'yi ve uşaklarını kahrediyor. Partizim PKK'nın yakın bir zamanda gerçekleştirdiği 3. Kongresi ile Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşı yeni bir boyut kazandı. İçerisine girdiğimiz bu savaş dönemi "bir parça özgür vatan toprağı" yaratma, yaygın gerilla savaşı temelinde ordularımıza adım adım gerçekleştirilecek dönemdir. Aynı zamanda halkımızın ulusal kurtuluşçu birliğini ifade eden ERNK'nin köyde ve şehirden en geniş tarza örgütlenmesi sürecidir.

Halkımız, partizim PKK önderliğinde bölgesel anlamı ve görkemi savaşa dönüştürme girişimindedir. Kürdistan'da başmız ve özgür bir geleceğe ulaşmamız açısından son derece önemli bir aşamayı ifade eden bu döneme, 1987 yılında başlatılan "özgürlük yürüyüşü" hareketi ile girdik. Bu yürüyüşümüz, sömürgeci-faşist Türk devletinin tüm çölgünlerini, katliam ve işgölme çabalarına rağmen kahramanca sürmektedir. Yeni özgürlük mevzileri yaratmak uğruna patlayan özgürlük kurşunlarımız ve devrimci intikam eylemlerimiz, her gün düşmandan yeni bir parça koparmaktadır. TC gelip devrimci ulusal kurtuluş savaşımız karşısında bugün, her zamankinden daha çok üzülüyor. Onun telaşı, korkusu yazılmış bugün tümüyle su yüzüne çıkmış ve halkımız buna şahit. Düşmana atılan her şeyi "ykma, dağıtma, yoku etme" temelinde gelen devrimci eylemlerimiz, düşmanımızı bu duruma sokarken, halkımızda işe büyük bir coşku ve umut ve güven yaratmıştır. Ülke genelinde başarı ile devam eden özgürlük yürüyüş hareketimiz, direniş kalelerinden biri durumunda olan Dersim'de de görkemiyle yaşanmıştır.

Ekim-Kasım 1987 tarihleri arasında düzenlenen "Büyüksevirmiş hareketi" sürecinde gerçekleştirilen devrimci eylemlerimiz bölgemizdeki savaşı yeni boyut ve biçimlere kazandırmıştır. Özgürlük yürüyüşü hareketi güçlü yankısını bulmuştur. Bu hareket dönemi içerisinde, Halk Kurtuluş Ordumuz-ARGK'ye bağlı bölgesel gerilla kuvvetlerimiz tarafından gerçekleştirilen eylemler şunlardır:

— 27 Kasım 1987 günü Mazgirt ilçe merkezi bir gerilla birliği tarafından basıldı. 2 saat süren kuşatma ve işgal eylemi süresince, "PKK 10. yılında ordulaşan halktır" sloganının yazılı olduğu bir bombalı pankart asılmış, ilçe'deki hükümet konağına roket atılmış ve silahlarla taranmış. geniş olarak bildiriler dağıtılmış ve megalofona halka yönelik propaganda-ajitasyon yapılmıştır. Bu işgal eyleminin uzun süre boyunca korkusuzluğu, düşman, kendisini çok rahat ve güvencede hissettiği şehir merkezinde bile inine girmiştir. İşgal eyleminden sonra "Yaşasın PKK-ERNK-ARGK", "Yaşasın ulusal önderimiz Abdullah ÖCALAN", "Kahrolsun faşist Türk sömürgeciliği" sloganlarıyla her çekilen gerilla birliği, muhtemel düşman kuvvetlerinin gelebileceği bir yola yayınlı tuzağ döşeyerek üssüne doğru hızla uzaklaşmıştır. Sömürgeci yetkililer ısrarla eylemi gizlemek istemişlerse de, onun büyük yankısı bu engel duvarını aşarak, kitlelere yansımış ve etkisi güçlü olmuştur.

— 27 Kasım 1987 günü Dersim merkeze bağlı Pa (Babaocağı) köyünde bulunan geçici karakola bir gerilla birliği tarafından silahlı saldırı düzenlenmiştir. Yaklaşık bir saat süren silahlı çatışmada düşman birliği konumlandığı okuldun dışarı çıkarmış ve çok sayıda kayıptır vermiştir. Çatışma boyunca, devrimci kurtuluş gücü, düşman askerine yönelik megalofona psikolojik savaş yürütmüştür. Eylemin, Partizimci kuruluş günü olan 27 Kasım'a denk gelmesi ve ayrıca 29 Kasım seçiminin hemen öncesinde yaşanması onun anlamını ve etkisini daha da güçlendirmiştir. Basına da yansısı gibi, düşman 27 ve 29 Kasım günlerinde Kürdistan'da çok ciddi ölümler almıştır, ve özellikle bu süreçte eylemi yaptırma çabası özellikle çözülmüştür. Ama tüm bunlara rağmen onu büyük bir korku ve panik içersine sokmuştur. Eylemin hemen ardından düşman birçok köyde konumlandığı birliklerini geri çekmiş, küçük birlikleri bir araya getirmiş ve özellikle seçim günü saat 17.00'ye kadar devam etmesi gereken o kulullama işlemleri, gerillaların etkin olduğu kırsal bölgelerde işlemleri ne kadar devam ettirmiş ve hızla bu alanlardan kaçmıştır. Düşmanın bu telâş durumu halkımızda büyük bir cesaret ve güven vermiştir.

— 10 Kasım 1987 günü Zağ (Sarıtaş) ilkokulu yakınlara imha edildi. Ve görev yapan öğretmen üç gün rehlin tutulduktan sonra serbest bırakıldı. Öğretmenin serbest bırakıldığı konaklara yerine düşmanın mutlak biçimde geçeceği hesaplanarak mayınlı tuzağ yerleştirildi. İkinci gün geniş bir operasyon başlatılan düşman birliklerinden birinin tuzağa takılması sonucu dört düşman askeri ağır şekilde yaralanmıştır. Daha sonra yaralılardan birinin öldüğü haberi alınmıştır. Bu olay sonrası düşman operasyondaki birliklerini hemen geri çekmiş ve bundan

buyle yürüdüğü her yolda, her ağaç ve taşın altında bomba plabaleceği tedirginliklye hareket etmiş ve düşman kuvvetlerinin telaşı, korkusu daha da artmıştır.

— Bu hareket dönemi içerisinde Ortık (Yoncalı), Pakire (Dalören), Hırsızınar, Gahmut, Rezmehra köylerinde bulunan ilkokullar yakılarak imha edilmiş ve burada görev yapan öğretmenlerin görevlerine son verilmiştir. Hem bu eylemlerin pratik etkisi ve hem de bildirilerle ve sözlü propagandalarla yapılan çağırılı sonucu birçok öğretmen görevi bırakıp kaçmıştır. Bu durum özellikle savaşımızın etkin olduğu alanlardaki sömürgeci Türk eğitim sisteminin önemli oranda felce uğratmış. Türk egemenliği bir de bu noktada ciddi bir sarsıntı geçirmiş ve otoritesi tartışılır hale getirilmiştir. Bu devrimci yönelimimiz karşısında düşman, sömürgeci eğitim faaliyetini devam ettirmek için her okula asker yerleştirmek zorunda kalmış, öğretmenleri görevde tutmak için baskı, tehdit ve benzeri zor yöntemleri yanında yükü paralar verme yoluna başvurmuştur. Bu uygulama her asker, siyasi ve hem de ekonomik açıdan düşmanı büyük güçlüklerle karşı karşıya getirmiştir.

— 28 Kasım 1987'de Gevaysuyu nahiyesine bağlı İstıran köyünde bulunan orman binası yakılarak imha edilmiş, bazı belgeler ele geçirilmiş ve burada görev yapan orman memurunun 7.65 mm çapındaki tabancası kamulaştırılarak görevine son verilmiştir. Halkı soyup-sömüren bir başka kaynak olan bu kuruma yönelik eylem

kitlede büyük bir coşku yaratmıştır.

— Dersim şehir merkezinde bulunan ve bir yazlaştıрма yuvası olan Tepebaşı gazinosu bombalanmış ve büyük hasar meydana gelmiştir. Şehir merkezinde ve üstelik polis-asker tarafından korunan bu hedeflere yönelik saldırı düşmandan şok, halkta işe coşku etkisi yaratmıştır.

— Elazığ-Dersim-Erzincan karayoluunun Kutuderesi mevkinde, üzerinde "Her şey bir parça özgür vatan toprağı yaratmak için-ERNK" sloganı yazılı olan bir bombalı pankart asılmıştır. Son derece işteğ olan bu karayoluındaki ulaşım 14 saat durdurulmuştur ve bu arada pankart asılı kalmıştır.

— Bu süre içerisinde düşmanın haberleşme sisteminin tehdit etmek ve aralkılı olarak durdurma amacıyla birçok telefon direği kesilmiş, telefon hatları işlemez kılınmıştır.

— Düşmana çeşitli düzeylerde ilişki içerisinde olan devrimci mücadelede ve halka zarar veren birçok ajan-muhbir caydırma amacıyla sarğın, para cesati, tehdit vb. yöntemlerle cezalandırılmış, birçoğu bu tutumundan vazgeçirilmiştir. Birçok köyün muhtarlık kurumu feshedilmiş, yeni atamalar önemli oranda etkisiz kılınmıştır.

— Çok sayıda köyde bilinclendirme amaçlı kitle toplantıları yapılmış; bildir, sözlü ajitasyon, kültür geceleri düzenleme yöntemleriyle yeni dönem taktikimiz ve ulusal kurtuluşçu görevlerimiz halka kavratılmıştır. Çalışmıştır. Toplantılara yüksek bir katılım sağlanmış ve halkımız ilgilie izlemiştir.

— Ayrıca doğal zenginliğimizi korumak ve düşmanın avcı kıyafetli ile yürüttüğü keşi-istihbarat, gözlemle ve takip faaliyetlerini etkisiz kılmak için bazı alanlarda avlama yasası konulmuştur ve bu uygulama kısa sürede

etkisini göstermiştir.

Hareket dönemi boyunca gerilla birliklerimiz yaralı ve şehit vermemiştir. Düşmanı çıkardırın en önemli hususlardan biri de budur. Yaklaşık iki yıldır tüm saldırılarında rağmen düşman, bu konuda herhangi bir sonuç almamıştır. Öte yandan bu hareket döneminde halkımızın silah, yiyecek, giyecek vb. gibi geniş bir lojistik desteği sağlanmıştır.

Faşist TC'nin ciddi ölümlerine ve hunharca saldırılarına ve yine ansızın bastırın iş ve her kaşığılarının ortaya çıkardığı ciddi doğal zorluklara rağmen, hareket başarıyla gerçekleştirilmiş ve önemli sonuçlar alınmıştır. Çok çeşitli düşman hedeflerine yönelik devrimci eylemlerimiz düşmanı şaşkına çevirmiştir. Ne zaman nerede ve neye saldırılacağını bilmeyen ve her gün yeni bir saldırı ile karşılaşan düşman, tamamen etkisiz duruma düşmüştür. Aldığı en ciddi ölümlerle de devrimci savaşımızı durdurma ya da sınırladığına gücüne ulaşamamıştır. Burada sınırlı da olsa uygulanan gerilla savaş düzeni ve eylem taktiği karşısında Türk devletinin o çok övündüğü ordusunun teknik ve üstün silah gücünün ne kadar zayıf olduğu ve güllüğ duruma düştüğü gerçeği açığa çıkmıştır.

"Düşmana allı olan her şeyi saldır, dağıt, yok et ve yerine ulusal kurtuluşçu olanı koy" ilkesine uygun olarak gelip devrimci askeri ve siyasi eylemlerimiz karşısında, düşman her şeyi korumak ve savunmak zorunda kalmıştır. Şehir merkezleri ve askeri karakolları yanında her okul, fabrika, işletme, dozer vb. nin başına asker dikmek durumundadır. Burada saldırı ve hareket insiyatifi, savşan gerilla birliklerimiz elinde iken, düşman tam bir savunma içine çekilmiştir.

Ekonomik ve mali açıdan düşman büyük zararlar görmüştür. Zaten büyük bir ekonomik-mali bunalım içerisinde olan, uluslararası mali kuruluşlara olan borç tutar altında boğulan ve kredi bulamaz hale gelen TC, bir de savşamışın ortaya çıkardığı mali yükün ağırlığı altında ezilmektedir. Bu süre içerisinde de milyarlarca zarara da uğramıştır.

Ordu safalarında büyük bir panik, telaş ve didişme gelişmiş, görevini yapamadığı gereksizlice birçok subay görevinden alınmış, birçok asker vb. görevli işe kurşuna dizilmiştir. Bu gelişmeler ortaya çıkardığı gerçekleri gören çok sayıda asker fırat atmıştır. Ayrıca operasyona sık ve her an kurtuluş birliklerinden gelebilecek bir saldırının telaşı ile hareket eden düşman birliklerinin kendi aralarında sıkı silahı çatışmalarda çok sayıda asker, subay yaranlanmış ve ölmüştür.

Düşmanın bölgemizde örgütlenmeye çalıştığı ajan-muhbir yapı önemli oranda yok edilmiş ve etkisiz hale getirilmiştir. Bu noktada düşmanın istihbarat kaynakları sınırlanmıştır.

En önemli ve belirgin sonucu işe, düşmanın yıkılmış ve dolayısıyla karşı çıkılmaz görünüm otoritesinin ve gücünün ne kadar çok ve sahte olduğu tüm çıplaklığına açığa çıkmıştır. Halkımız buna bizlett tanık olmuş ve mücadeleye olan destek ve güvenini daha da artırmıştır.

Özgürlük yürüyüşümüzü, bundan sonra da halkımızdan alacağı büyük destek ve güvneye dayanarak, daha güçlü ve bilinçli savaş hareketlarına devam edecektir.

Yurtsever Köylüler, Gençler, Çilecek Anaları

Partizim PKK önderliğinde geliştirilen ulusal bağımsızlık ve özgürlük eylemlerimiz, adım adım zafelerin kapısına dayanmaktadır. Özgürlük yürüyüşü hareketimiz büyük önemle tüm engellemelerine rağmen, halkımızın büyük destek ve güvenine dayanarak görkemli ve kahramanca adımlarla devam ediyor. Bu savaş, ezilmez özgür ve mutlu bir geleceğe vaa ediyor. Bundan dolayı, sonuna kadar devanıza sahip çıkmak, onu desteklemek, katılmak, korumak ve geliştirme hem hakkınız ve hem de yurtseverlik ve insanlık görevinizdir. O halde gücünüzü Ulusal Kurtuluş Cephesi safalarında birleştirin, görev alın, silahlanın, gençleriniz Türk ordusu saflarına göndermeyin. Size başmız ve özgür bir geleceğe yaratmak için savşan ARGK safalarına gönderin. Gençler, onurun, namusun, yiğitliğin ve mertliğinin, cesaret ve kahramanlığının mekanı PKK-ERNK-ARGK safalarıdır. Senin yeri burasıdır. Özgür Kürdistan senin düşüncene, sözüne, emudine, yiğitçe ve kahramanca yürüyüşüne ihtiyaç duymaktadır. Görev başına, kaybedecek zamanınız yoktur. Çünkü, insanlığı ve özgür milletler topluluğuna ulaşmak zorundayız.

- Ya özgür vatan ya ölüml
- Yaşasın PKK-ERNK-ARGK!
- Kahrolsun faşist Türk sömürgeciliği ve her türlü hain-uşak tutumları!

KÜRDİSTAN HALK KURTULUŞ ORDUSU (AKT)
Dersim Bölge Komutanlığı

Faşist-Sömürgeci Mahkemelerin İdam Kararları Karşısında Savaş Esirleri Haykırdı:

BIJÎ PKK! BIJÎ SEROK APO!

Diyarbakır Zindanlarında 2000 Savaş Esirinin Başlattığı Açlık Grevi Başarıyla Sonuçlandı

8 Şubat tarihinde 35 ve 36. koğuşlara başlatılan ve aynı gün bütün cezaevine yayılan ve 2000'e yakın savaş esirinin katıldığı açık grevi direniş isteklerinin kabul edilmesini sonucu 20 Şubat tarihinde sonuçlandı. Bütün cezaevi kitlelerinin katıldığı açık grevi eylemi, cezaevi direniş tarihinin bir zirvesini oluşturmuştur. Sömürgeci ve faşistlerin bu direniş karşısında geri adım atmakta da kalmayıp, büyük bir panik ve korku içerisinde girdiler.

5 Şubat 1988 tarihinde, Diyarbakır 7. Koğuşlu Askeri Mahkemesinde yeniden görüşülmesine başlanan PKK Ana Davası'nda, 20 savaş esirine idam, 13'üne müebbet, 71'ine de 3 ile 24 yıl arasında değişen hapis cezalarının verilmesi, direnişin başlaması için bir kıvılcım vazifesi gördü.

PKK'li savaş esirleri, faşist-sömürgeci rejimin zindanlarında uyguladığı baskı, işkence, katliam politikasını, siyasi savunma haklarını kısıtlama çabalarını protesto etmek, zorla giydirmek istenen tek tip elbise uygulamalarını kaldırmak, Kürteye konuşulmasını serbest bırakılması ve daha bazı hakların elde edilmesini için 2000 savaş esiri, PKK'li önder kadroların öncülüğünde açık grevi eylemini başlattılar. PKK'li savaş esirleri, uzun bir dönemdir sömürgeci üyelerinde uygulanan çalıştırdıkları kompartıman boş çıkarmak için açık grevi eylemi hazırlıklarını yapıyorlardı. Sürekli direniş zafere götüreceğini "Direnmek Yaşamaktır" sloganı ile bayraklaştıran

savaş esirleri bu kompartıman boş çıkarmak için, direnişlerini açık grevi eylemi ile taahhütlemeye karar verdiler. 5 Şubat tarihinde PKK Ana Davası'nın yeniden karara bağlanması üzerine, kararın mahkemede açıklanmasını sloganlarla karşılayan savaş esirleri, daha sonra cezaevine eylemlerini açık grevine dönüştürerek devam ettirdiler.

Diyarbakır zindanlarında 2000 savaş esirinin katıldığı açık grevi eyleminin duyulması ardından yurt içi ve dışından yoğun eylemlerle destek gördü. Sömürgeci zindanlarda uyguladıkları bütün baskı ve yıldırmaya yönelik kararları, savaş esirleri kararı bir şekilde eylemlerini sürdürdüler. Direnişin etkisini kırmak için sömürgeci şekerli su bile vermediler. Bu durum insanlık dışı bir uygulama olduğunu, İnsan Hakları Derneği Ankara Şube Başkanı Muzaffer Erdost da bir açıklama ile kamuoyuna duyurdu.

Diyarbakır zindanı 36. koğuş direnişçileri

Tutuklu Aile ve Yakınları da Açlık Grevinde

Açlık grevinin ikinci gününde cezaevi önünde biriken tutuklu aileleri ve yakınları da 10 Şubat'ta SHP Diyarbakır İl Binası'nda açlık grevine başladılar. Sayıları 35'i bulan tutuklu aile ve yakınları, savaş esirlerinin istekleri kabul edilene kadar eylemlerini devam ettireceklerini açıkladılar.

Bir kısmı kadın olan eylemciler, insanlık dışı uygulamaya derhal son verilmesini istedikler. Eğer bu tutumdan vazgeçilmezse, savaş esirleri ile birlikte kendilerinin de ölüme gideceklerini açıkladılar. Bazı eylemciler ise, sömürgeci uygulamaları durdurulmazsa ken-

dilerini yacaklarını belirttiler.

Açlık grevi eyleminin geniş yankı uyandırmaması sonucu, kitlelerden de büyük bir destek gördü. Cezaevi önlerine giden tutuklu yakınları ve yurtdışı kitle, savaş esirlerinin slogan ve haykırışlarına dışarıda eşlik ettiler. Savaş esirlerinin "Biz İçerde direniyoruz. Siz de dışarıda destek olun" biçimindeki çağrılarına uyan aileler ve yurtsever emekçiler şehir merkezine doğru yürüyüşe geçtiler. 1000'e yakın bir kalabalığın katıldığı yürüyüş, polislin bütün engelleme çabalarına rağmen, şehir merkezine kadar devam etti. Daha sonra

polislin ve jandarmaların saldırıncı sonucu kalabalık dağılmak zorunda kaldı.

Yine, bundan birkaç gün sonra da Diyarbakır Üniversitesi'nde okuyan 400 kişilik bir öğrenci grubu, SHP İl Binası'nda açlık grevi eylemini sürdüren aileleri ziyaret ederek, dayanışma gösterdiler. Öğrenciler, bir çelenk ve her eylemciye bir kırmızı karanfil bıraktılar.

Her gün yüzlerce kişinin uğradığı açık grevi alanında, kitleler, zindanlarda direniş sürdüren savaş esirlerine büyük bir destek ve dayanışma örneği sergilediler. Polislin provokasyon yaparak, binayı taplamasına rağmen, eylemciler direnişlerini kararı bir şekilde sürdürdüler.

Diyarbakır zindanında direnişin başladığı dönemde, Diyarbakır'da bulunan SHP "Doğu Komisyonu" üyesi Kars Milletvekili Mahmut Alınak ve Mardin Milletvekili Adnan Ekmen de tutuklu aileleriyle dayanışma amacı ile açık grevine katıldılar. Partilerinden ve faşist güçlerden gelen baskılara rağmen, milletvekilleri savaş esirlerinin istekleri kabul edilene kadar eyleme katıldılar.

Cezaevi direnişçilerinin isteklerinin kabul edilmesini sonucu, aileler eylemlerini sonuçlandırdılar.

Bu direniş eylemine bağlı olarak, Avrupa'nın çeşitli kentlerinde de yurtseverlerin dayanışma eylemleri gerçekleşti. Avrupa ülkesinin belli başlı kentlerinde, parti, sendika, Aİ Örgütü, basın-yayın vb. kuruluşların binarları isgal eden yurtseverler, direnişçilerin sesini kamuoyuna duyurmaya çalıştılar.

İsteklerin Kabul Edilmesi Sonucu 12. Gündünde Eylem Sonuçlandı

4- Tutuklu ve mahkumların aileleriyle yaptıkları görüşmeler, yarım saatten bir saate çıkmıştır. Ziyaret gün yönü sürecektir.

5- Özel bir beslenme rejimine ihtiyacı olduğu tabip raporuyla saptananların yiyeceklerinin alınelerine sağlanması izin verilerek.

6- Daktilo, saz gibi ihtiyaçları mahkumlar dileddikleri takdirde kendileri sağlayabilecektir. Resim yapmak isteyen tutuklu ve hükümlülere bu olanak sağlanacaktır.

7- Tutuklu ve mahkumların çamaşlarının alınelerine yıkanmasına izin verilecektir.

8- Tutuklu ve mahkumların dışarıya telefon konuşmalarının sağlanabilmesi için, PTT nezhdinde teşebbüs geçilecektir. Böylece tutuklu ve mahkumlar ankeşirli telefonlarla cezaevi dışındaki aileleriyle görüşme imkânına kavuşacaklardır.

9- Mahkum ve tutuklular avukatlarıyla bir masaada yüz yüze

görüşme yapabileceklerdir.

10- Cezaevi kantininde daha çok çeşit bulundurulması sağlanacaktır.

11- Tutuklu ve hükümlülerin yarılarında bulundurulacakları para miktarı, 15 gün için 25 bin liradan 100 bin liraya çıkarılmıştır.

12- Cezaevinde çikabileceği sorunların giderilmesi amacıyla, tutuklu ve hükümlüler arasında seçilecek aracıyla komutanlığa duyurma olanağı sağlanmıştır.

Açlık grevi süresince şekerli su verilmeyen savaş esirlerinden 25'i komaya girdi. Sömürgeciğin yoğun işkenceleri altında hastanaya kaldırılan devrimciler serüv verilmeyen hastanelerde tedavi edilmedi. Durumları ağırlaşan savaş esirleri, eylemlerini, ancak isteklerinin kabul edilmesini leona son verdiler. Buna rağmen, gördükleri baskıdan dolayı durumları oldukça kötüleşen 7 devrimci ölüme pençeşpeye başladı.

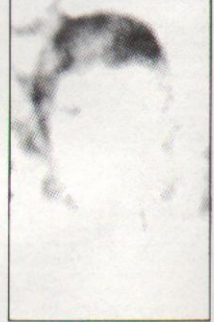
Mehmet Emin YAVUZ Şehit Düştü

Komaya giren 7 devrimciden Mehmet Emin YAVUZ, gördüğü fiziki işkencenin de bir sonucu olarak şehit düştü.

PKK-Hilvan Davası'nda tutuklu bulunan Mehmet Emin YAVUZ, cezaevi direnişlerine hep önde katılmıştır. Bu nedenle faşist cellatların yoğun saldırılarına maruz kaldı. Cezaevinde uygulamaların diğer direnişçileri gibi o da nasibini aldı.

Açlık grevine katılan savaş esirlerinin uğradıkları ağır işkencelerden dolayı, fiziksel olarak zayıflamış durumdadır. Bir de buna eylem süresince sömürgeci uygulamaları karşılamak için işkence, şekerli su vermemesi gibi uygulamalar eklenince, fiziksel olarak dayanma gücü de daha da zayıfladı.

Bunun sonucu olarak eylemin 10'uncu gününde 25 savaş esiri komalık bir durumda geldi. Bu durumda, eylemlerini daha kararı

lı olduklarını açıkladılar. Şehit M. Emin YAVUZ'un cenazesi ailesi teslim aldı. Polis ve jandarma kuvvetlerinin aldığı bütün

Şehit M. Emin YAVUZ yoldaşın annesi Sultan Yavuz; oğlunun Kürdistan'ın kurtuluşu için şehit düşmesinden gürur duyuyor ve Diyarbakır zindan direnişini böyle tanımlıyor

bir şekilde sürdüren devrimciler karşısında faşist sömürgeci geri adım attılar. Ve istekleri kabul ettiler. 20 Şubat günü eylemi sona erdiren devrimciler, kanlı kazandırları ve en son olarak bir yoldaşlarını daha bu uğurda feda ettikleri hakları sonuna kadar korumada karar-

önelimlere rağmen, Hilvan'da cenazeye yüzlerce Kürt yurtseveri katıldı. Şehit yoldaşın annesi, cenaze başında yaptığı konuşmada, "Gururulum" diyerek, "Hiç ölünse simdi diğer anatar oğulları ile serbestçe görüşebiliyorlar" şeklinde açıklamada bulundu.

Diyarbakır zindanı 35. koğuş direnişçilerinden bir grup

Direnış Diğêr Cezaevlerine de Yayıldı

Diyarbakır cezaevinde direniş yaygınlaşması ile birlikte, diğêr cezaevlerine de sıradı. Başta Eskişehir, Malatya, Mersin, Sağmalcılar, Bursa, Bartın ve Aydın cezaevleri olmak üzere, daha birçok cezaevinde Diyarbakır zindanındaki açlık grevi ile dayanışma ve faşist baskılara protesto etmek amacı ile açlık grevleri yaygınlaştı.

Eskişehir Cezaevi

PKK'li savaş esirleri ve Türkiye devrimcilerinin tutuklu bulunduğu

Eskişehir zindan direnişçileri toplu halde

Eskişehir E tipi cezaevinde, Diyarbakır'daki direniş paralel olarak direniş başlatıldı. Tek tip elbise giydirilme zorlanan devrimciler, bunu protesto etmek amacı ile eyleme geçtiler.

Elbiseleri kendilerine verilmeyen ve ellerinden alınan tutukulara, tek tip elbise giydirilmeye çalışıldı. Bu elbiseleri yırtan devrimciler, koşullarda barikatlar kurarak direniş geçtiler. Polis ve jandarmadan koşu içerlerine kadar

girdiler. Tutuklu ailelerinin bu eylem üniversite öğrencileri tarafından da desteklendi.

Eskişehir cezaevinde halen devam eden uygulamalar karşısında, devrimci tutukular direnişlerini devam ettiriyorlar. Sömürgeci-faşist rejimin insanlık dışı uygulamaları gündeme getirdiği bu cezaevindeki baskılara geniş protestolara da yol açmaktadır.

ŞHP Milletvekili Fuat Altay, mecliste, Adalet Bakanı M. Öltter

Eskişehir zindan direniş önderlerinden Mahmut Aktaş ve A. Rıza Altun

Başta Diyarbakır zindanı olmak üzere faşist-sömürgeci zindanlarda en vahşi işkenceye tabi tutulmaları sekiz yıldır dinlendirilmeyen büyük direnişleri yeni bir düzey ve anlam kazanmaktadır. Faşist Türk sömürgeçliği gibi ömrünü doldurmuş rejimlere yaklaşan her türlü insanlık dışı baskı, işkence ve katliam uygulamalarına karşı çok çeşitli biçimlerde sürdürülen devrimci direniş, bu ay ortalarında Diyarbakır ve Eskişehir zindanlarında başlatılan açlık grevleri ve karşı koyma eylemleriyle yeni bir yükseliş ve yaygınlaşma içine girmek, politik yaşamın en yoğun çekim merkezi haline yeniden gelmiştir. Bu gelişme iç ve dış kamu-

oyunu çok daha fazla etkileyerek faşist-sömürgeci rejimin "demokrasiye geçiş" yalanını işi açığa çıkarmış ve ona önemli siyasal anlamı sahip olan geri adımlar atmıştır.

Bilindiği gibi, Diyarbakır zindanının iyice teshir olmasından sonra, özellikle zindanlarda teslim alınamayan direniş önderlerinin, PKK'li savaş esirlerinin toplanarak imhaya tabi tutulması amacıyla Eskişehir zindanı özel olarak hazırlanmıştır. Katliam ve imhaya geçekleştirilmek için her türlü baskı ve işkence aracına sahip bulunan, yol bile gitmeyen bir dağ başında bu iş için özel hazırlanmış olan Eskişehir zindanına 1987 baharında Adana-

Sungurlu'ya yönettildi bir soru önergesinde Eskişehir cezaevinde yapılan uygulamaları dile getiren, "İnsanlık dışı uygulamalarla ve onur kırıcı davranışlarla yeni bir işkence metodu olarak mı denendiğini" sordu.

Mersin Cezaevi

Diyarbakır açık grevinin, bu cezaevine duyulması ile birlikte PKK'li savaş esirleri, dayanışma eylemine geçtiler. Bütün tutukuların katıldığı açık grev eylemi, Diyarbakır'daki eylemin başarılı bir şekilde sonuçlanması ile birlikte sona erdirildi.

Sağmalcılar Cezaevi

Sağmalcılar cezaevinde bulunan PKK sempatanı tutukular, tek tip elbiseyi protesto ve Diyarbakır başta olmak üzere diğêr cezaevlerine yaygınlaşan direnişle dayanışma amacı ile mahkemeye çıkmadılar.

Bunun üzerine, direniş cezaevine bulunan diğêr devrimci tutukular da katıldılar. Direnişin buyutlarının genişlemesi karşısında faşist cezaevi yönetimi, büyük bir paniğe kapıldı.

Aydın Cezaevi

Cezaları kesileneşen bir grup PKK'li savaş esirinin toplandığı E tipi cezaevinde, Diyarbakır ve diğêr cezaevleri ile dayanışma için direniş başlatıldı.

PKK'li savaş esirlerinin başlatıldığı direniş, Diyarbakır eyleminin başarılı bir şekilde sona ermesi ile birlikte, bu cezaevinde de eyleme son verildi.

Malatya Cezaevi

17 Şubat günü, Malatya E tipi cezaevinde bulunan PKK'li savaş esirlerinin başlatıldığı süresiz açık grevine 35 devrimci katıldı.

Diyarbakır'daki açık grevi ile birlikte eylemlerini sürdüreceklerini açıklayan savaş esirleri, bu eylemin sona ermesi ile birlikte eylemlerine son verdiler.

Bursa, Bartın, Bayrampaşa, Sinop

Diyarbakır direniş 10'ncü gününü doldurduğunda, eylemler geniş bir alana yayıldı. En son olarak Bursa ve Bartın cezaevlerinde bulunan PKK'li savaş esirleri ve devrimci tutukular eyleme geçtiler. Ayrıca Bayrampaşa, Sinop cezaevlerinde de direniş geçildi.

Eylemlerin daha da yaygınlaşmasından ve direnişin buyutlanmasından korkan faşist sömürgeci geri adım atmak zorunda kaldılar.

Direnış Zafere Götürdü

Diyarbakır zindanlarında yapılan direniş meşalesi, bütün cezaevlerini kapsayarak yaygınlaştı. Cezaevi direnişlerinin kararlılığı, istek ve dışardan yaygınlaşan destek ve dayanışma eylemleri; kısaca direnişin kararı olmasınca sonucunu, Diyarbakır eylemi amacıyla ulaşarak zafere sonlandırdı.

Ülke içinde, başta tutuklu aileleri olmak üzere, milletvekilleri, avukatlar, TAYAD (Tutuklu Aile ve Yakınlarıyla Yardımcılığa Derneği), İnsan Hakları Derneği ve daha birçok insan hakları kuruluşunu yansıran, Avrupa Toplumları soruna ciddiye eğildi. Hollanda İleri Partiisi, sorunu AT'ın toplantı gündemine getireceklerini açıkladı. AT kendi içinde sorunu çok yakından tartıştı. Birçok uluslararası kuruluş, yine birlerce insan hakları savunucusu güç Türk hükümetine yoğun baskı ve protestolara bulundu. Yine, dışarda Kürdistan emekçiler dayanışma eylemlerini geliştirdiler.

Türk parlamentosunda sorunun öneimi bir tartışma konusu oldu. Türk basını, gazetesi, faşist çevreler, yine bazı solcular, "Bu haklar neden Diyarbakır'a tanındı?" biçiminde sorular sorarak, bu konuyu günlerce tartıştılar. Savunma Bakanı E.

Vuralhan parlamentoda yaptığı konuşmada, "Biz, bu kararı iç ve dış baskılar sonucu aldık" diyerek, direnişin gücünü ilfraz etmek zorunda kaldı. Demek ki, bu hak Diyarbakır'a kendilerinin değil, bizzat savaş esirlerinin direniş ve bu direnişin ülke içi ve dışından aldığı destek ve dayanışma sonucu alındı.

Diyarbakır direnişlerinin elde ettiği bu kazanımlar, diğêr cezaevleri için de bir adım oluşturuvar. Ankara bahosundan 30 avukat, Diyarbakır'da elde edilen hakların diğêr cezaevlerine de yaygınlaştırılması istedi. Bunun bir gün önce ise, Adalef Bakan, tek tip elbisenin bütün cezaevlerinde kaldırıldığını açıkladı.

Bunun dışında cezaevlerinde yeni bir uygulama geliştirmek isteyenler, Cezaevi kesileneşen tutukuların sivil cezaevlerine nakledilmesi kararı, geçtiğimiz günlerde resmi gazetede yayımlanarak, yürürlüğe girdi. Olağanüstü Hal Bölge Valiliği kapsamına giren illerde bulunan cezaevlerinde tutukuların taşınım taşınımına, özel yönetim kararına bırakılıyor. Bu uygulamaya göre, Bölge Valiliği isterse tutukuların sivil cezaevlerine dağıtılabilecek ya da askeri cezaevine tutulabilecek.

Sakine CANSIZ'a 76 Yıl Hapis Cezası Verildi

Diyarbakır zindanında direnişin güçlü gelişimi karşısında faşist sömürgeçler, direnen tutukulara sifir ve nedenden dolayı ağır cezalar vermektedirler. Hiçbir tutuklama gerekçesi bulunmayan savaş

esirlerine, mahkemelerde yaptıkları sıvazı savunma ve cezaevinde katıldıkları direnişler nedeniyle yeni mahkemeler açılmakta, ağır cezalar verilmektedir. Yüzlerce tutukulu sifir ve nedenden dolayı da cezalandırılmakta, peşpeşe verilen cezalarına bunların dışarı çıkması önlenmeye çalışılmaktadır.

En son, bu nedenden dolayı PKK'li savaş esiri Sakine Cansız'a verilen ceza, faşist mahkemelerde yaptığı sıvazı savunma ve sömürgeci uygulamalara karşı gösterdiği direnişin kaynaklanmasıdır. 14 Şubat tarihli Milliyet gazetesi bu konu ile ilgili haberinde şunları yazdı: "Sakine Cansız (Polat) hiçbir silahlı eyleme katılmadığı halde, duruşmalarında attığı sloganlar ve yaptığı Kürtçülük propagandaları, yüzünden rekor hapis cezası verdi." Burada da görüldüğü gibi, direniş katılmak en ağır cezaları almak için önemli bir gerekçe oluşturuvar.

1979 yılından bu yana sömürgeci zindanlarda tutuklu olan Sakine Cansız, direnişini kararı bir şekilde sürdürmektedir. Üzerinde uygulanan en aşaağı işkence uygulamalarına rağmen, direnişine sonuna kadar karar kılan Sakine Cansız, faşist cellatların üzerinde uyguladıkları bütün oyunları da boşa çıkardı.

DIRENMEK VE KAZANMAK

da tutulmakta olan PKK'li savaş esirleri aktarıldı. Bunu takiben geçen süre içinde değişik alanlardan çok sayıda devrimci buradan toplandı. Bir yıla yakın sürede, böyle bir imha merkezine aktarılan ve her türlü katliam uygulamasına tabi tutulan savaş esirleri, başından itibaren amacı belli olan bu faşist sömürgeci uygulamalara karşı direniş içine girtiler ve birbirleriyle ilişkilerinin ayırca kesilmesi, hücrelerde elbisesiz bırakılmaları pahasına direniş sürdürüldü. Faşist-sömürgeci uygulamaların hepsine karşı çıktılar ve "tek tip" denen zindan elbisesini giymeyi reddettiler. Bu kadar uzun süreye rağmen

amaçlarında sonuca ulaşamayan faşist sömürgeçlerin Şubat ayı içinde başvurdukları komple ve katliam girişimleriyle ortaya çıkan yaralanma olayları karşısında savaş esirlerinin topekün direniş eylemleri yükseldi.

Yine bilindiği gibi, Partizimleşme başlattığı ülkeye dönüştürme ve direniş mücadelesini geliştirme hareketi karşısında paniğe kapılan faşist-sömürgeci düşman, bu yönelimi tahdit etmek amacıyla 1983 baharında 34 PKK kadrosuna idam cezası vermiştir. Ama daha sonra yükselen devrimci savastan duyduğu korku sonucunda bu kararını uygulamadığı gibi, kararı bozmak ve yeniden mahkemeleri baş-

latmak zorunda kaldı. İşte yeniden seçimler yaptığı, sözde "demokrasiye geçtiğini" ilan ettiği, "sıkıyolu kaldırıldığı", işkenceye karşı olduğu konusunda uluslararası basın ahütülerde bulunduğu ve sözde idam cezalarını kaldırılmak için yeni yasalar hazırlanmaya çalıştığı bir ortamda bu eski kararını yeniden gündeme getirdi; Diyarbakır Askeri Mahkemesi "PKK davasında" 20 devrimciye idam, 13 devrimciye işe müebbet cezası verdiğini açıkladı. Şimdiye kadar PKK kadro ve sempatanızlarına verilen idam sayısını 167'ye yükselten bu olay, gerekçe Partizim'in ve halkımızın 1988 yılına daha güçlü ve etnek alıcı bir atılıma girişini tehdit etmek ama-

cindaydı. Ve bu faşist-sömürgeci amaç, anında ve yeniden savaş esirleri tarafından bozguna uğrıldı. Mazlum, Kemal, Hayri gibi direniş önderlerini yaratan olan Diyarbakır zindan direnişleri, tezahuranlar bu komplolar karşısında topyekün direnişçi çıktılar. Direnişin halk kitleleri ve uluslararası kamu-yu üzerindeki etkisi anında ve çok geniş bir tarzda oldu. Diyarbakır zindanında başlayan direniş derhal diğer faşist-sömürgeci zindanlarda da yayıldı ve geniş kitleleri yürütüş, gösteri, açlık grevi ve benzeri biçimlerde eylemlerini gerçekleştiren uluslararası politikanişli merkezi üretti.

Faşist Türk sömürgeçliğine karşı sekiz yıldır sürdürülen direnişin birikimleri üzerinde yükselen yeni direniş, çok kısa sürede önemli sonuçlar ortaya çıkardı. Faşist-sömürgeci rejim, yasanan gelişmeler karşısında şaşkına dönerek alatalece çareler aramak zorunda kaldı. MIT güdümlüdeki basın, direniş başlatılmamış, "Diyarbakır'a dikkat" başlığını atarak yönetimi uyararak istedi. Çok sayıda cozaevinde direniş başlanınca, neden "Diyarbakır'a dikkat" edilecekti? Elibette bunun Kürtistan'da yaşanan gerçekler çok yakından bağı vardı. Ve kısa sürede, yine basın "teyemmüde" olarak tanımladığı istemlerin kabul edildiğinin açıklaması geldi. Rejim çok sinisi amaçlarını içinde taşıdığı da olsa, bu açığa faşist-sömürgeci rejimin geri adım atması ve direnişin pratik kazanımlarını gerçekleştirmesi oldu.

Devrim için direniş kazanmak; bu son derece önemli bir sonuçtur. Birçok gerçekçi somut kanıt olmakta, faşist Türk sömürgeçliğine karşı yükselen ulusal kurtuluş mücadelemizde yeni bir evreyi, somut pratik kazanımların gerçekleşmesi evresini göstermektedir. Bellikli bunun üzerine çokça yazılacak, hatta içinde hiç payı olmayanlara "yeni mezvilerin kazandığından" söz edilecektir. Hatta geçmişte direniş ve direnişçileri "kaybettiler miydi" sorusuna cevap olarak "benzerleri bile, unuttu" diye suçlamış zindanlarda açık grevlerin yayılmasından bahsetmeye başlamışlardır. Direniş kazanımların büyük anlamını bir de bu açıdan yeterince görmek gerekirdi.

Faşist-sömürgeci zindanlarda süren direniş, uzun bir süreçte, şanlı bir mirasa ve büyük zaferlere ifade eden derin bir siyasal anlama sahiptir. Zindan direnişçilerinin Parti ve halk tarihimize katkıları ve büyük anlamı Partimiz tarafından kapsamlı olarak değerlendirilmiştir. Bu açıdan, yasanan gelişmelerin anlamını görmek, bu gerçekleri bir yazı başlığı altında "giriş" fazla zor olmayacaktır. Ama, şimdiki yükselen direnişin, gerçekleri daha net olarak ortaya çıkarmaya ve somut kazanımlar dönemini başlatmaya gibi bir özelliği vardır. Bu nedenle, Diyarbakır'dan başlayıp diğer zindanlarda da yayılan bu direnişin özgül özelliklerini, geçmişle ve günümüzün görevleriyle bağ içinde taşıdığı anlamı ve çeşitli güçler için yüklediği görevleri bazı yönleriyle irdelenecek yararlı olacaktır.

Zindan direnişçiliği, 12 Eylül faşizmine karşı koyarak ona ağır darbeleri vuran, faşist Türk sömürgeçliğini siyasal yenilgiye mahkum ederek ulusal kurtuluş mücadelesine büyük bir siyasal zafer kazandıran, 12 Eylül öncesi mücadele ile 15 Ağustos direnişi arasında sağlam bir köprü oluşturmuş ve devrimcileri gerçek dünya şartlarında sekillendiren onun ölçütleri belirleyen en etkili direniştir. Bu direnişçiliğin sekillendiği 1980-82 dönemi, "aynı zamanda onun

büyük gerçekleri ve halklar kanitlendiği, Parti ve halk tarihimize rolünü ve görevini başarıyla yerine getirdiği bir dönemdir. Daha sonra kesinlikle doğru süren direniş, hep bu gerçek üzerinde yükselmiş ve bu gerçekten temsil edilmiş, sürdürülmüş olmuştur.

Bildirdiğimiz gibi, 12 Eylül darbesiyle iktidara bütünüyle eli koyan faşist çetne, Muhalef ve Kürtistan'daki halk muhalefeti bastırmayı, devrimci-demokratik örgüt ve güçleri dağıtmayı ihmal etmeyeli, halk kurtuluş mücadelesine ve devrimcileri adına ne varsa hesabını bütünüyle yüklemeyi esas görev edinmiştir. 12 Eylül faşist-askeri rejiminin bu amaçları karşısında kendine devrimci ve demokratik diyen güçlerin etkin bir direniş geliştirmeleri bir yana, paramarçaç olmaları kurtulmaları, kendilerini toparlamaları, kendilerini devrimci olarak yaşatmaları bile mümkün olmamış, en erkenden dağılıma, kaçınmaya, teslimiyete ve tasyifçilik alabildiğince gelişmiştir. Bu durumda 12 Eylül rejimi bütün gücünü zindanlara doldurduğu devrimcileri üzerinde yüklenmiş, en kaba baskı, işkence ve katliamlar teslim almaya kadar her türlü faşist-devrimci yöntemleri uygulamış, teslimiyete ödül vererek pısmantığı pekiştirmeye çalışmış ve zindanlarda devrimcileri ve halkın kurtuluş davasını ödürecek amaçlarına böylece ulaşmak istemiştir. İşte zindan direnişçiliği böyle bir ortamda ve faşist-sömürgeci rejimin bu amaçlarını kesin yenilgiye uğratma temelinde ortaya çıkmış ve sekillenmiştir. Proletarya ve halkın büyük önderleri Mazlum DOĞAN, Kemal PİR, M. Hayri DURMUŞ'un öncülüğünde yükselen Diyarbakır zindan direnişçiliği ve bunun önderliğinde gelişen zindan direnişleri, böyle kritik bir dönemde düşmanı yenilgiye uğratarak Kürt ve Türk halklarının devrimci kurtuluş mücadelesinin yenilmezliği ve kesin zaferini belirlemiştir. Bu direnişçiliğin Parti, halk ve mücadele tarihimize taşıdığı büyük anlam, direniş şehitlerini üzerine yaptığı değeriştir. Parti Önderliğimiz şöyle ifade etmektedir:

"12 Eylül faşizmine karşı zindan direnişçiliğinde bir Mazlum'un, daha sonra Hayri'nin, Kemal'in direnişçiliği, gerçekleri bütün dünya arasında kurulan en sağlam köprüdür, yarı direnişçilerin ulusal mücadelesini, direnişçilerin taşıdığı ölüme, direnişçilerin sağlam bir köprü olduğuna belledik. Ve bu köprüde yürümeyen, yani gerekirse faşizm karşı ardarda şehitler vermenin, başarı kazanmanın yolu olduğuna da söyledik. Köprü'nün, sonuna kadar açılması olduğuna da belledik. Yani, faşizmin alabildiğine kanarlık, uçurumu ve yaklaşırsanız yerlebir olursunuz" diye bizi kurtulluğu yolu doğru gösteren, bize bir köprü geçirdi. İşte zindan direnişçiliğinin ve şehitlerinin anlamı bu kadar büyüktür ve bu büyüklük tam da siyasi bir değeriştir. Bu, aynı zamanda mücadelemizde büyük bir siyasal destektedir. De. Daha da ötesinde, mücadeleimiz kazandığı siyasi bir zaferdir. Birkaç kişi düşmanın ordularıyla fiziksel olarak savaşarak onları yenmeyi başarmışlardır.

Zindan direnişçiliği, uzun taneliklerin pespese ancak izah edilecekleri, hatta izah etmekte yetersiz olanakları bir durumdur. O koşullarda verilen bu savaşım beki de insanlık soyunda çok az insana nasip olan bir dayanışma güçü ile gerçekten çok az kişinin başarılacağı bir savaşımdır. Ve bu savaşım verilmiş ve başarılmıştır. Dolayısıyla, bu şehitlerinin PKK'lileşmiş, PKK'yi direnişçi bir güç

haline getirmeye, daha sonraki direnişçileri baliemedeki yerleri her türlü değerlendirmenin üstündedir. Ve burada gerçekten yenden, gerçekten ölümlüç darbe alması faşizmin kendisidir derken, yine daha sonraki direnişçimizin de yükselmesine tanık olduğumuz yaşama bakarak bunları belirlerken, tamı tamına hakikati söylüyoruz. Buradaki gerçek "Direnmek Yasaktır" sloganında ifadesini buluyor. Faşizm, her şeyiyle bazı insanları, bunların şahsında bir halki teslim almak istiyordu. Partiyi ve giderek halki yenilgiye götürür, bunun yerine yeniden kendi kök karalık ve haksızlıkları örtülü geleceğini kısıtlı devrimciye devam ettirmeye çalışıyordu. İşte böyleli bir anda, faşizmin bu biçimdeki hakimiyetini, o kendine son derece güvenen ve yüzyıllardan beri de hep böyle getirdiği geleceğini zindanlarda da kendi adına zincirleme bir gelişmeye tamamlamak istediği en kritik bir anda bu direnişler geliştirdi.

Eğer büyük bir başarıya ulaşmak isteniyorsa, bu durumun parçalanması gerektirir. Zindan direnişçilerinin anlamı, işte burada ortaya çıkar. Bunlar gerçekliği ada TC'nin bu yapısını parçalamıştır. Dolayısıyla burada yenilen sadece TC tarihi değildir; TC'nin şahsında on son kertesine kadar yetkinleştirilmiş olan bir despotizmin de canlıca bir darbe yapması ve bunun en temel halkasında kopmasıdır. Tabii ki, zincir en temel halkasında topu mu, onun artık fazla bir iş görmesi, tarihte sürekliliğini sağlama işi mümkün değildir.

Eğer zindan direnişçiliğinin anlamı üzerinde daha çok düşünülürse, bu direnişin geleceğe yansıtılması için büyük bir örgütlülüğü olay olduğuna da kavranır. Biz bu gelişimi, siyasal ve silahlı faaliyet başta olmak üzere, her türlü araçla temsil etmeyi başaracağız, göreceğiz ki, bu halkın parçalanması altında bin yılı aşkın bir despotizmin ölümlüç darbe almasıdır. Ve bu en büyük savaslarında birisinin halklar ve özgürlük adına, Partimiz tarafından kazanılması da demektir. Tabii yine bu konuda daha önce belirtildiği gibi, anlamlı sözcükleri olan bizler, bu görevi böyle anlar ve yaparsak, bu böyledir.

Zindanlarda faşist sömürgeçliğine karşı verilen mücadele, direniş ve kesin kazanımlar için direniş esasları üzerinde sekillenmiş ve daha başlangıçta bunu kazanımların bir gerçekliği olmuştur. Yayıllanan vahşi despotizmine ve bunun ölümlüç darbesi sekillenmesi olan faşist diktatörlüğe karşı, onu yenilgiye uğratma temelinde direnişin mümkün olduğuna, insanlık erdemleri dışında hiçbir araca sahip olmaksızın gerçekleştirilen büyük direnişçilerin göstermiştir. Bu gerçek ve uzun direniş sürecini zindan direnişçilerinin önderlerinden M.K. "Azmin, inancın ve iradenin eritemeyeceği hiçbir duvar ve engel yoktur; bilinen, ama yaşamızda öğrendiğimiz budur" sözleriyle ifade etmektedir. Değeri ve onuru yasanın tasdiğı büyük ve derin sonuçların en kısa bir tarzda ifade edilmesi olan bu gerçek, bugün despotizmin naki irtididiniğün götürülmesi halinde gelişmesi kendisini tekrar tekrar doğrulamaktadır.

Zindan direnişçilerinde 1980'den beri yürütülen devrimci mücadelelerin bütün özelliklerini bulmak mümkündür. Zindan direnişçiliğinin bu süreçte faşist-sömürgeci rejime karşı yürütülen mücadeleyle pratik yö göstericilik yapmak gibi bir özelliği vardır. 1980-82 döneminde 12 Eylül rejimine karşı mücadelelerin esasını temsil ederken de önemli ve büyük sonuçlar orta-

ya çıkarmış, faşist Türk sömürgeçliğinin siyasal yenilgisini açığa almıştır. Bu gerçek, hem faşist çetnelerin irtifalarıyla, hem de halkımızın kurtuluş mücadelesinin sağladığı gelişmelerle kanıtlanmıştır. Bu dönemde yükselen zindan direnişleri hakımızın umudunu canlı tutarak, kitleleri süreklili mücadeleyle çekerek, yarattığı devrimci ölçü temelinde Partimizin örgütlenmesine ve eylemine yö göstermiş ve bir çekim merkezi haline gelecek daha sonra yükselen direniş mücadelemizin temel harcı ve önemli hazırlayıcı gücü olmuştur. Ulusal kurtuluş mücadelemizin 15 Ağustos devrimci atılım dönemine ulaşmasında, Cephe ve Ordu kuruluşuna geçmesinde, gerilla mücadelesinin gelişip yaygınlaşmasında zindan direnişlerinin belirgin ve süreklili rolü olmuştur. 15 Ağustos direnişiyi ve gerilla savayışı birleşen zindan direnişçiliği, her türlü tasyifçilikten atıldıkları Türkiye'de devrimci direnişçilerin hareketlenmeye başlamasına, ortak mücadele pratiği dayanışmasını gelişmesinde yine temel rol oynamıştır. Bu konuda 1987 pratiği, binlerce savaş esirlerinin aydınlar, öğrenciler ve Kürtistan ve Türkiye'nin hemen her alanına yayılan, Türkiye'de kitlelerin faşizme karşı direnişin ilk kuvvetlerini ortaya çıkaran yaygın zindan direnişçilerinin anlamı önemli ve büyük devrimci değeri sahiptir. 1987 pratiği, Kürtistan'da yükselen devrimci savaş temelinde Kürt ve Türk halklarının faşist diktatörlüğe karşı ortak mücadelelerini bir deneyi, pratik biçimlerini nüve halinde ortaya çıkarması ve zafer kazanması devrimci eylemlerin sıvrı bir provası olarak gerçek görülmektedir.

İşte bugün bir anda derinliğine ve yaygın olarak gelişen zindan direnişleri böyle güçlü bir temel ve büyük bir miras üzerinde yükselmektedir. Zindan direnişçiliği, devrimci gelişmenin her döneminde görev ve rolünü belirleyecek bunları başarıyla yerine getiren, bu nedenle kanıtlanmış ve yö gösterici olan bir direnişçiliktir. 1980-83 döneminde faşist sömürgeçliğine karşı mücadelelerin yükünü özümüzü, devrimcileri ve kitleleri direnişçilerin çeken tarihî rolüne sahip çıkmış ve 12 Eylül faşizminin bütün oyunlarını ve savaş, amaçlarını uğratan bir direnişçi başarı kazanarak rolünü eksiksiz oynamıştır. 1984-86 döneminde dışarda gelişen mücadeleyle birleşerek ve ona süreklili çok katarak faşist-sömürgeci rejime karşı silahlı direnişin gelişip süreklilik kazanmasında temel rollerden birini yerine getirmiştir. 1987'den beri gelişen süreçte iş Cephe ve Ordu kuruluşunun gerçekleştirilmesi, gerillanın yaygınlaşması ve bunların ana halkası olan kitlelerin eyleme çekilmesi faaliyetlerinde önemli görevleri yerine getirmiştir. Zindanlarda direnişçilerin kitlesel düzeyde ulaştırılması ve kitleleri eyleme çekmede ve kamuoyunu etkilemede temel bir rol oynaması bunun açık kanıtlarıdır. Kısacası günümüz direnişçilerinin siyasal anlamını PKK 3. Kongre değerlendirmelerinde ve kararlarında görmek ve gelecek açısından buna göre sonuçlar çıkararak yüklediği görevleri yerine getirmek gerekir.

Bugün faşist-sömürgeci zindanlarda yaygın olarak gelişen direnişçilerin gelişti bulduğumuz koşullarla ve günümüzde yaşanan gelişmelerle yakın bağı vardır. Günümüz koşulları ne 1980'ler ne de 1984'lerin koşullarıyla aynıdır; hem faşist-sömürgeci rejimin, hem de ulusal kurtuluş mücadelemizin durumu açısından önemli değişiklikler ortaya çıkmıştır. 1988'e girerken bütün bu değişiklikler çok daha belirgin olarak görülmektedir. Bugün düşünün cephesi çok derin bir çıkmaz ve çöküşü yaşamaktadır. 12 Eylül faşist-sömürgeci rejimi içinde derin bir ekonomik bunalım ve siyasal kriz içinde bulunmaktadır. Enflasyon bunalımında hafızaya çıkmış, ekonomik, işsizlik, pahalılık ve yoksulluk toplumu kasıp kavurmuştur. Rejim kendi sözcüleri, ekonomistleri, isadamları bile bu ekonomik düşüzenin 1988 yılı için kayıramayacağı noktasında birleşmekte, bun raporlarla dışı getirecek ilan etmektedir. Gerçekten de bugün Türkiye ekonomisi çokkış açısından dünya ülkeleri arasında birinci sıraya oturmuştur. Faşist-sömürgeci rejim içindeki böyleli bir siyasal kurtuluş mücadelesine katkı yapmış, ancak yapı istemekte ve gelecek vaat etmemektedir. Erken-Özal gibi yıllardır baskı ve aldatmacayla yarı idare etmeye çalışmış, ancak daha fazla götürmeye hale gelmiştir. Faşist-askeri rejimin kendisini maskeleyen, söze sivilleşme ve demokratikleşme yalvarı tutması, iç ve dış kamuoyu nezdinde onunları arıya çıkışmıştır. İstedi partilerin içinde, isterde dışında onun sivil ve askeri faşist kilitlere değişik siyasal gruplar arasındakı çekişli ve mücadele iyice kızmıştır. Daha seçmeden yeni çıkılması olmasına rağmen süreklili hükümet tartışmaları gündemde eksik olmasına, seçimlerin de çözüm getirmeyeceği açığa ortaya çıkmıştır. Rejim Kürtistan politikası, 1987 yılında yapmaya çalıştığı yeni düzenlemeler sonuç vermemiş. Bölge Vahitliği oluşturduğu kurulların kendisi için biçtiği ömürün de sonuna gelmiştir. Gününbir politika, karışıklık ve işlemezlik son MIT olayında da görüldüğü gibi rejimin gerçekliği olmuştur. Burjuvazi ve emperyalizm Özal yönetimini değiştirmek istemekte, fakat yerine koyacak daha güçsüzün bulamamaktadır. Dış politika alanında da rejimin durumu bundan farklı değildir. Faşist-sömürgeci rejim bölge ve dünyada iyice tehli olmuştur, günümüzde bir güç olduğu ortaya çıkmış, bu gelişmeler ve baskıların bir bütünleşmelerin sadık müteffiki olma özelliği ve ABD'nin Ortadoğu'ya yönelik bir saldırı üssü olma durumuna iyice gelişmiştir. Artık stratejik konumunu pazarlama ve Ortadoğu devletlerini korkutma politikaları da para etmez hale gelmiştir. Rejim ciddi bir dış politik iliski geliştirmemekte, Kürtistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin desteklenmesini karşılamada verdiği ödenimleri dolgu göstermek geziler düzenlemektedir. MIT gündemindeki basının büyük bir gürtülüye topluma yansıtması çağırışı son gezilerin ve söze devletin de kulunu bütünüyle böyledir.

Bütün bu durumların temelinde Türkiye'de kapitalist düzenin bunalımı ve çöküşü ile faşist düzenin Kürtistan'da gelişen silahlı direnişçilerin karşısındaki başarısızlığı ve yediği darbeler vardır. Turp ordusunun Kürtistan devrimci savaşı karşısında aldığı yenilgi, işleri düştüğü çaresizlik ve çıkmaz faşist-askeri yönetimin çözümsüzlüğü ve çöküşünü hızla geliştirmektedir. Kürtistan'daki ulusal kurtuluşcu gelişmeleri irdeli sürek 80 öncesi yönetimleri başarısız gösteren ve bir karabasan gibi toplumun üzerinde çöken 12 Eylül rejimini, uyguladığı her türlü faşist terör ve demagoji yansıtması yetmemiş, bu kez Kürtistan'daki gelişmelerle gerilla savayışı yükselmesi, yani yine Kürtistan ulusal direnişinin gelişimi onun çöküşü götürmektedir. Bu gerçek bugün bütün iç ve dış kamuoyunda

açığa ifade edilmeye ve rejimin her alanındaki tecrübe için gelişmiş bulunmaktadırlar. Çok çeşitli muhalefet odakları bu gelişmelerle dayanarak faşist-sömürgeci rejime karşı mücadele için girmekte ve bu temelde rejim için sıkıştırılmaktadırlar. Kısaca bugün rejim 1980'lerdeki biçiminde güç ordundan çok, fakat aldatıcı kılıcı temelindeki güç gösterisi, ne de 1984'lerdeki biçimdeki Özalp sahte bürokrat-teknokratları eliyle adanmışlığı vardır; bunların nasibi bir edipotizm ve soyunculuk olduğu ifade açığa çıkmış, bunlar iflas edenler rejim Demirel, İnönü, Ecevitler gibi paçavarası çıkmış eskileri gündeme getirmekten başka yeni bir şey üretilmemiş, böylece 1988'e bitkin, tükenmiş ve artık sona doğru gelmiş vaziyette rejimdir.

Faşist-sömürgeci rejimin bu durumuna karşılık Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve anti-faşist muhalefetli gelişmeler gözle görülür niteliktedir. 15 Ağustos Atılımıyla faşist-sömürgeci rejime karşı devrimci-demokratik cephe açılmış, bu atılım Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi ile Türkiye anti-faşist halk hareketinin birliği ve gücünü ortaya koymuştur. Bu temelde Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin ve Halk Kurtuluş Ordusunun inşasına girilmiş ve faşist Türk sömürgeciliğine karşı kesintisiz ve sürekli gelişen bir silahlı direnişe ulaşılmıştır. PKK'nin yüzbinlerce ve milyonlarca halk gücünü etkileyen hareketlere geçirecek yarıttığı bu gelişme 1987'den beri daha yüksek bir atılım düzeyinde yoğun bir ilerleme içinde bulunmaktadırlar. Kısaca bugün devrimci-demokratik hareket ne 1980'lerdeki gibi 12 Eylül darbesinin saldıkları karşısında her bakımdan korunma ve toplanma içinde, ne de 1984'lerdeki biçimdeki yerleşme ve bazı silahlı eylemlerle siyasal gelişme sağlama durumundadır, bu dönemlerin yarattığı gelişmeler temelinde bugün yaygın bir gerilla savaş, Cephe ve Ordu kuruluşu sürecini yaşamaktadırlar. Bugün mücadelemizin değişik dönemlerindeki doğru yol göstericiliğiyle önderliği defalarca kanıtlanmış olan PKK hakimiyetindeki mücadelede ERNK ve devrimci silahlı kuvvetleri ARKSZ vardır. Dört yıldan beri aktif olarak süren ve sürekli gelişen gerilla savaşını Kürdistan'ın bütün stratejik alanlarında kökleştirmiş ve ulusal direniş mücadelesine geniş halk kitlelerini ulaştırmıştır. Artık Kürdistan'da işgalci Türk ordusu karşısında hakimiyet Kurtuluş Ordusu şekillenmiş, sürekli bir gelişme ve büyüme içindeki bu ordu temelinde Kürdistan bir savaş alanı haline gelmiştir. İki ordu, iki kıtadan demektir; bugün Kürdistan'daki iktidarı kılıklı içinde faşist ordunun darbelmesinden temelde faşist-sömürgeci düzen yıkılmakta ve Halk Ordusunun gücünü temelinde yeni devrimci iktidarı şekillenmektedir. Ve böyle bir iktidarı birlece ve yüzbinlerce halk gücünün aktif çabasıyla, Cephe ve Ordu safına süren yoğun katılımı gelmektedir. Bu, faşist-sömürgeci düzen açısından gerçek anlamda bir yıkım olurken, ulusal kurtuluş hareketi açısından çok önemli bir gelişme düzeyini ifade etmektedir. Ve bu durum, devrimci iktidarın egemenlik kurması, pekişmesi doğrultusunda bir gelişme sürecini, uzun süreye de olsa çok önemli bir dönemeçin oluşturmaktadır. Bu dönemcin varacağı nokta Halk Kurtuluş Ordusunun istenmeyen pekiştirilmesi, egemenliği kurması, parça parça da olsa devrimci halk iktidarı inşa edilmiş olacaktır.

Kürdistan'da ve özellikle de kutsal alanda yaşanan bu büyük devrimci gelişmelerin Kürdistan kentleri ve Türkiye üzerindeki etkisi bugün en yoğun noktaya ulaşmıştır. Kentlerdeki halk kitleleri ulusal kurtuluş mücadelesine katılmak, devrimci kitleleşme eğilimliliği geliştirmek için yoğun bir yönelim içinde bulunmaktadırlar. Diyarbakır'dan İstanbul'a kadar bunun ilk nüveleri ve esasla da sancıları yaşanmakta, halin bir dev hortumunu andırınca sesleri daha yakından duyulmaktadır. Türkiye'de Kürdistan'ın inancı ve ordunun dokunulmazlığı biçiminde oluşturulan ve bu temelde yaygınlaştırılan tabular bir bir yıkılmıştır. Toplum bu temelde hayalci, suskunluğu ve duyarsızlığı aşmakta, daha gerçekçi ve kendini tanıy hale gelmektedir. Şeyhisi kadar unutulmuş olduğu için sayıta olduğu, yoğun olarak kaldırıldığını anlamaktadırlar. Bu, artık 1987'de olduğu gibi, halk köklü ve gerçekçi gelişmesine ve daha sonuç verici bir yapı kazanmasına yol açmaktadır. Mecuz gelişmeler faşist diktatörlüğe karşı çok çeşitli muhalefet odaklarının ortaya çıkmasını, Evren-Özalp rejimine karşı muhalefetin yoğunlaşmasını, yayıncılıkta eyleme kadar çeşitli mücadele biçimlerinin gündeme gelmesini ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketine sempati ve dayanışmasını artmasını doğurmaktadır. Belki nicel düzeyde Türkiye'de anti-faşist mücadele bugün yazılır, ama 12 Eylül sonrasında göre önemli bir gelişme vardır ve nitel düzeyde ise bugün en gelişmiş durumu yaşamaktadır. Çünkü bugün gerçeğe en yakındır ve güçlü olan ise gerçekçi olmaktadır.

Kürdistan'da devrimci mücadele yürütüyor ya da nitel gelişim, ulusal kurtuluş hareketinin dünya ölçüsünde ve onu etkileyen bir güç haline gelmesine yol açmıştır. Kürdistan ulusal kurtuluş sorunu bugün Ortadoğu'nun çözümlemesi gereken en önemli sorunu olarak kendini dayatmakta ve dünya ölçüsünde de böyle gündemeleşmektedir. Faşist-sömürgeci rejimin bölgede ve dünyada teşhiri ve tecridi geliştirmek, buna karşılık bir bütün Kürdistan Kurtuluş Hareketinin ilişkisi ve ittifakları güçlendirmek, Ulusal kurtuluş mücadelesinde büyük bölge halkları ve ilerici güçleri, dünyanın devrimci ve ilerici kamuyu nezdinde yaygın bir yere sahiptir. Hakimiyet ve mücadelemizin dostları her geçen gün artmaktadır. Yakın gelecekte adı bile duyulmayan bir konumdan, bu kadar kısa sürede böyle bir düzeyde ulaşmanın anlamı ve önemi son derece açıktır. Bugün dünyanın en gerici güçleri bile bu gelişmeleri hesaba katmakta ve faşist rejimin en büyük efendisi ABD emperyalizmi bile "Türkiye'nin Kürler Zümrüleri" başkısından ve Kürterle özerklik vermesinden söz etmektedir. 1988 yılının ilk aylarında ulusal kurtuluş hareketimizin gözle görülür bir biçimde yaşadığı düzey budur ve bu durum yoğun ve sürekli bir gelişme halindedir. İşte günümüzde yükselen zindan direnişleri her alanda yaşanan bölüsel devrimci gelişmelerin ve bu düzeydeki bir hareketin parçası olarak ortaya çıkmakta ve mücadeleden bu düzeyine tabi olarak onun gelişimine hizmet etmektedir.

Faşist-sömürgeci karşı-devrimci ile ulusal kurtuluş hareketimiz arasında süren böyle şiddetli durumdaki ortamdaki kitlelerin durumunda da önemli değişiklikler olduğundan söz etmek gerekir. Kitlelerin faşist-sömürgeci rejime ve ulusal kurtuluş hareketimize bakışları açısından durum ne 1980'lerde, ne de 1984'lerde olduğu gibidir. Sekiz yıldır faşist rejim altında kitlelerin yaşadığı baskı,

işkençe, sömürü ve yoksulluk onlara gerçekleri ifade öğretmiştir. Yaşamamaz hale gelen ve yıllardır faşist baskı ve demagoji ortamında yönetim olmak isteyenleri deneyimleyen kitlelerin rejimden, bundan da öte düşenden kopmaları yoğun olarak ortaya çıkmıştır. 1970'lerin belirsiz, çözümsüz ve karmaşık ortamında, bundan yararlanarak ve büyük bir demagoji ile kitleleri aldatarak idarete yürüten faşist rejim, o dönemde aldığı nispi destekten de artık söz etmek mümkün değildir. Bunu, gerçekçe hiçbir zaman ölçü olarak alınmayacak olan seçim sonuçlarında bile görmek mümkündür. 1987 referandumu ve erken seçimi bu konuda da kitlelerin durumunu gösterir niteliktedir. 1982'de yüzde doksanıya sayıya faşist anayasayı çoğunlukla 1987'de yüzde elliye bile azalmıştır. Çok açık baskıyla ve ufile dağıtılarak satın alınmış rağmen, Evren-Özalp'ün seçimlerdeki oranı sadece %36 olmuştur. Hatta seçimin sonrasında ilk ay içinde bu oranın %25'e düştüğü herkes tarafından ilen edilmiştir. Kitlelerin faşist-sömürgeci düzenden bu kopuşuna karşılık ulusal direniş hareketimiz sürekli kitlelerin ilgi ve desteğini kazanmış ve bu durum bugün Cephe ve Orduya yoğun bir akış temelinde kitleleşme patlamasına halini almıştır. Yürütülen doğru devrimci mücadele kitlelerdeki umutsuzluğu kırıp sürekli kurtuluşu olan inancı geliştirerek, faşist-sömürgeci rejimin vahşetini ve buna karşı kurtuluş yolunu göstererek, kitleleri eğilip örgütleyerek daha yoğun bir eylemlilik noktasına getirmiştir. Bugün bu durum önderlik ve yönlendiricilik bulduğu oranda eylemlilik olarak ortaya çıkmaktadır. Eğer Türkiye'de anti-faşist halk mücadelesinde bir zaferlik varsa, bunun esas nedeni kitlelerin eylem için örgütlü bir önderlik bulamamasıdır. Faşist rejimin baskı ve sömürsüz altında bunalan ve Kürdistan'daki silahlı direnişlerinden etkilenerek mücadeleye yoğun ilgi duyan ve gelen halk kitlelerinin yoğun eylemlilik dönemi artık başlamıştır. Bugün zindan direnişleri tarafından yaşanan hareketlemeler bunun ilk örnekleridir ve sürekli gelişecek olan da budur.

İşte günümüz koşulları, 1988 yılı bağında faşist-sömürgeci rejimi, kitlelerin ve ulusal kurtuluş mücadelemizin durumu kısaca böyledir. Günümüzde Diyarbakır'dan başlamak üzere bir anda yoğun olarak gelişen zindan direnişleri bu koşullara bağlı ve bu koşulların ürünü olmaktadır. Bundan günümüz zindan direnişlerinin özgül özellikleri ortaya çıkar. Bu direnişler, sadece zindan koşullarına ya da kişisel istemlerin değil, günümüzde yaşanan derin çelişkilerin ve şiddetli sınıfsal ve ulusal mücadeleden bir ürünüdürler ve bu koşulların bir gereği olarak ortaya çıkmaktadırlar. Bu, direnişin geçici ya da sınırlı olmayacağı, sürekli ve kitleli direnişlerin olarak devam edeceği demektir. O halde, bu durumu doğru değerlendirmek ve gereklerine göre hareket edebilmek gerekir. Bu direnişler, geçmişteki gibi faşist saldırılarına karşı, devrimci direnişleri bir bakımdan koruma ve ölümlerini yaratarak kolektiften değil, bunlarla birlikte yükselen halk mücadelesinin ve silahlı ulusal direnişleri bir parçası olarak kitleli eylemi başlatma, geliştirme, kitleleri cephelemeye ve örgütlemeye çabına direnişlerdir. Diyarbakır öncülüğünde yükselen direnişlerin büyük önemi ve anlamı da burada ortaya çıkmaktadır. Ve gerçekten de bu rolü oynamakta, kitleleri etkileyip eyleme çekme bu günkü

devrimci göstermektedir. Bu, kitleleşme eylemi geliştirmeye yönelik hareketin büyük gücü ve önemi bir silahlı olmaktadır. Eğer bugün faşist-sömürgeci rejimin borazanları daha direnişin ilk gününde "Diyarbakır'da dikkat!" diye çığlık atıyorsa, bunun nedeni ne de burada, günümüzde koşullarında ve baskılı direnişin özgül anlamında anlam gerekir. Yükselen ulusal direnişin ve gerilla savaşının bir parçası olarak gelişen ve kitleleri derinden etkileyerek kitleleşme ulusal direnişin ve gerilla savaşının bir parçası olarak gelişen ve kitleleri derinden etkileyerek kitleleşme eyleme çekmek zindan direnişlerinin gücü, düşmanı büyük bir korku ve telaş içine sokmaktadır. Bu durum yarattığı pasif faşist-sömürgeci rejimin alelacele "eyleme ödül" diye tanımlanan karar ve açıklamalarının ortaya çıkması güçlüdür. Eğer bunlar da Diyarbakır'dan başlıyor ve düğman Diyarbakır zindanından bu denli korku hale geliyorsa, bu sadece Kürdistan'da yükselen ulusal direnişin gücünün ve rejimi ne kadar etkilediğinin açığa vurulması olmaktadır.

Günümüz zindan direnişlerini daha şimdiden ortaya çıkarmış olduğu önemli sonuçları açısından da dikkate değerlendirmek gerekir. Bu sonuçlar, her ne kadar cezaveleri özgülünde bazı özel işlemleri içeriyor olsa da, esas olarak siyasal içeridir; faşist-sömürgeci rejim açığı çeri amidi ve bir yönün tavizler vermiştir, rejimin bakani açığı için ve dış baskılar, ama mücadelemizin baskısı sonucu böyle yapmak zorunda kaldıkları ilen edilmiştir. Kürteç konuşma kabul edilecek almış yinlikler karşılık resmen adliemk zorunda kalmıştır. Bütün bunlar büyük siyasal anlam taşıyan çok önemli gelişmelerdir. Sekiz yıldır günümüzün tanık olduğu en büyük vahşetlerden birine karşı gösterilen kahramanca direniş açığı pratik siyasal kazanımları sağlamaktadır. Her ne kadar rejim zindanlardaki direnişler dışardaki direniş birbinden koparmak, bölmek, zindan direnişinin kitleler üzerinde büyük çöküm gücünü ortadan kaldırmak, silahlı direnişin yalıtılmak gibi amaçlar güdüyor olsa da bunlar sadece mücadelede dikkate alınması gereken hususlardır ve sağlanan kazanımı siyasal anlamı asla gözelemez. Zindan koşullarında sağlanan ve zindan dışarda stratejik bir anlamda faşist-sömürgeci rejimin bütün siyasal varlığına yıkılması, çok edilemez iş değerlendirebilecek bir siyasal kazanım olmaktadır.

Zindan direnişçiliği, başından beri ne pahasına olursa olsun direnmemek ve kazanmak ödül üzerinde şekillenmiştir. 1981-82 döneminin hakimiyet ulusal ve toplumsal kurtuluş davasını ölmüşüzüştürün büyük direnişleri de faşist-sömürgeciliğe karşı büyük bir siyasal zafer kazanmıştır. Her ne kadar Parti içinde ve dışında çok çeşitli ülkümler burjuva çevreler bunu böyle anlamamış ya da anlamasız rağmen temel basit özellikleri nedeniyle böyle büyüklüklerin gerekleri yerine getirmemiş ve hatta "itiharı ediyorlar" diyerek alpakça düşmanlık yapmış olsalar da, hakimiyet çıkarları açısından da gerçek böyledir. Bu tür çevrelerin bugün zindan direnişlerini alkış tutmaları, sağlanan kazanımları sehbilece ölmüşüzüştürün bir iyikülüdür ve sefialik olmaktadır. Bugünün büyük anlamla sahip olan kazanımları, geçmişin ölmüşüzüştürün siyasal zaferleri üzerinde yükselmiştir.

Önümüzdeki dönem açısından sağlanan bu kazanımların önemli

nedir? Çelişkilerin ve mücadeleden çok yoğunlaştığı ve keskinleştiği alanlar olan zindanlar, mücadele tarihimize her zaman önde yürümüşlerdir. Zindanlarda yaşanan mücadeleden özellikleri, biçimleri ve sonuçları her bakımdan daha sonra benzer bir tarzda dışarda yaşamıştır. Yani zindanlardaki mücadele öncüdür, mücadeleye pratiği öğretici dersleri olmuştur. 1982'nin büyük direniş 15 Ağustos Atılımının başlatıcısı ve esaslarının belirleyicisi olmuştur. Parti ve mücadele açısından o dönemde zindanlarda ortaya çıkanlar 1983'ten itibaren dışarda ortaya çıkmıştır. Simdi zindanlarda alınan sonuçlar devrimimiz açısından yine öncüdür, yine yeni bir dönem başlatıcıdır. Bu dönem, devrimin pratik kazanımlarıyla, devrimci halk hareketi pratiği egemenliğinin kurulduğu, faşist-sömürgeci egemenliği parça parça da olsa pratikçilik yoluyla kırıp önem olacaktı. Rejimin zindanlarda aldığı darbe, atığı gerilla adam, verdiği bir yönün taviz dışarda siyasal ve askeriyi yıkılığını başlatması anlamına taşınmakta ve zaten böyle bir ortamın ürünü olarak ortaya çıkmaktadır. O halde devrimimiz egemenlik dönemine, devrimci iktidarı kuruluşu dönemine girmektedir. Bu dönem, Parti, 3. Kongresi tarafında çizilen gelişmelerin yaşanacağı bir dönemdir; büyüyen savaş, yaygınlaşan kitleleşmelerin yaşanacağı bir dönemdir; devrimci ve yurtsaver güçler için çok aç ve önemli görevler yüklenmektedir ve bu dönem başlatılan zindan direnişleri onuru herkes için göreve çağır olmaktadır.

Yükselen ve sürekli gelişecek olan zindan direnişleri, halk kitleleri için bir eylem çağırısıdır; ulusal kurtuluş mücadelesine, Cephe ve Orduya katılmı çağırısıdır. O halde yurtsaver ve onuru her Kürdistanlı bir çağrıya cevap vermeli, ERNK ve ARGK safına da yerini alarak mücadeleye daha aktif katılmaktır.

Kitleleri derinden etkileyerek eyleme çekmek, kitleleşme eylemler ve pratik egemenlik dönemini başlatan zindan direnişleri, devrimci gelişme için ortam daha da elverişli kılmakta ve devrimcileri bu görevlerin daha başarılı yürütücüleri olarak çağırmaktadır. O halde, devrimcileri diyen herkes bu çağrıya cevap vermeli, zindan direnişlerini daha da olgunlaştırdığı temelde döneme göreveleri başarmak için kitlelere gereken öncüllüğü layıkıyla yapmalıdır. Yine zindan direnişleri, Türkiye'de anti-faşist mücadeleyi yükseltmek ve ulusal kurtuluş hareketimizin uluslararası ilişkisi ve ittifaklarını geliştirmek için mevcut zemini daha çok güçlendirecektir. Böyle büyük bir mücadelede dayanışmaları her alanda yapılabilecek hiçbir şey yoktur. O halde bu mücadeleden her alanda temsiliyi iyi yapmak ve yıkıldıkları görevleri başarmak anlamını vermek gerekir.

Zindanlarda yükselen direniş, ulusal kahramanları safına sokulmuş hakimiyet bir yığılı evladını daha katmıştır. PKK'nin deşerli savaşını ERNK'YUZ yoldu, ulusal direnişlere şahadetle ulaşarak Mazlum, Kemal, Hayri gibi büyük direniş önderlerinin izinde yürümeye başlamıştır. Büyük bir halk insanı olarak bahli kahramanları safına katılan bu önderler insan, zindanlarda yükselen direnişin başlatıcı büyük devrimci gelişmelerde ve zaferlerde yaşayacaktır. Partimiz ve hakimiyet döneminin gerçekleştirdiği devrimci görevleri başarmak ve devrimci gelişmelerini yaratarak bu değerli kahramanının anısını gerçeklerini yerine getirecektir.

PARTİ YAŞAMI - PARTİ MÜCADELESİ

Yaşam ve ölüm... Birbirine zit ama aynı zamanda birbirinden kopmaz, birbirini bütününe iki olgudur insanlığı için. Ve her biri de kendi içinde bir gerçekliği yaşar. Bu yazıda üzerinde durmak istediğimiz yaşam ve ölüm olgularına daha çok toplumsal ve ulusal kurtuluş savaşlarının harcı olan insanların ölüme ve yaşama nasıl bakmalarına ilişkindir. Her biri de hiçbir yoruma ve söze yer bırakmayacak şekilde kendi kalemlerinden, yüreklerinden sesi olan dillerinden aktaracaktır.

Kuşkusuz, darağacının soğuk yüzüyle bulusmak, karşılaşmak istemez kimses. Ama sözkonusu olan bir özgürlük savaşçısı ise, anlaşılmazı daracağından. Çünkü o, kanlı bir zulmün ve onun ezini indiren adanın daracağına bile düşecek kadar soylu bir davanın, sarımsaklı bir inancın sahibidir. Özgürlüğe ve bağımsızlığa uzanan yolda ölüme karşılaşıp ona gülecek merhaba diyenler bunu çok iyi bilirler. Aynı zamanda soylu bir cesaretle de sahibi olan özgürlük savaşçıları, ölüme buluşma sırasında sarımsaklı sözleriyle; boyun eğmemenin yücüllüğünü de gösterirler geride kalarana... Ve ölüme saklı duran yaşamı muştularlar cümle ezilen halklara... Tarih, bunun tanıklığını yapmaktadır.

Dünyanın yuvarkı olduğunu ve kendi ekşininde döndüğünü söyleyen sıradan Galile Galilei, infaz sırasında söylediği "... Siz beni öldürsünüz de dünya yine döner" sözleriyle tarihe geçmiştir. Galile idam edilmiştir ama son sözünde bir gerçekliği parmak basmıştır. Yani, "Evet, siz beni öldürüyorsunuz ama gerçek olan yaşayama devam ediyor. İşte siz, onu kabul etmediğiniz, onu ortadan kaldıramadığınız için benim fiziki varlığımı ortadan kaldırıyorsunuz" demek istiyordu. Haklı kılan da kendisi oldu.

"Zulmün kandan tırtsınasında, Benim kara yağmurum sürecektir. Hayatıma gururla veda ediyorum." Bu dizelerin sahibi ürkü Güneş Afrika rejimi tarafından idam edilen Benjamin Molise'dir. Tek sücu, kırılığa karşı kalemiyle insan olan şair B. Molise, infaz sırasında söylediği bu sözleriyle ölüme ve yaşama ilişkin düşüncelerini anlamlı bir biçimde ifade etmiştir. O, Kara Afrikalının yüreğinde yerini tutmuştur.

Tarihten ve diğer halklardan bu yönlü örnekler vermek ve bu örnekleri çoğaltmak ebette mümkündür. Ama epey yandan ya bizim halkımız... Bizim halkımızın örnekleri... Evet Kürt halkının bağrından çıkan kahramanlık örnekleri, ölümlü değil diriliş destanlarını yazmışlardır kantarlıya... Kürdistan tarihinde ölümlüyle dirilişin destanlarını yazanlar diğer halkları çok geride bırakmışlardır.

Her şeyiyle yük oluşt mahkum edilecek istemaz mülüm bir halkın çağa uzanma ve yeniden var olmasını ifade eden PKK gerçekliği; sömürgeci boyunduruk ve vahşete karşı başlatılan o amansız ulusal kurtuluş savaşında, "Direşmek mümkün" sloganıyla, "Ölüm yaşatır" sloganının zindanın karallığında

değerli hayatlarıyla bayraklaştıran KAWA'nın çile çocukları Mazlumlar, Hayrileri, Kemalleri, Ferhatları kim unutulabilir?... Onlar ki, ölüme yaşamı yaratırlar. Ya Hakileri, Halileri, Salihleri... Delileri, Ağrıları unutmak mümkün mü? Ve daha nice isimli-isimsiz direniş kahramanları, özgürlük savaşçıları unutmak olası değil ebette. Onlar ki, geleceği kurmak için çıktılar yola... Silahları ellerinden düşmedikleri buldular ölüme. Ölüme bazen de darağaçlardan karşılaştı özgürlük savaşçıları. Ölümlü yiğitce beklerken bu soylu yürekler selamlarını salmaktan da geri durmadılar. Ve o selam bir kurşun oldu gerillamın namusuna... Saplandı düğmanın kara alına... Yankıldılar Kürdistan dağlarında... Kürdistan'da yaşam ölümlerle doğdu. Ölü, yaşamın adı oldu, kan ve canla yazıldı. Yazılmaya devam ediyor; çalınmış in çileli, an tanınmaz hale getirilmiş olan Kürt halkının tarihi...

Bu bağlamda sözü fazla uzatmadan zindanın bir hücresinde, içinde yaşamın saklı olduğu ölüme bekleyen özgürlük savaşçısı bir yoldaşın ölüm ve yaşam üzerine kaleme aldığı mesajını olduğu gibi sunuyorum.

YOLDAŞLARI

Şu anda, sömürgeci-faşist mahkemeler tarafından verilen idam cezasına çarptırılmış durumdayım. Mücadelemin doğal seyrinde bu tür cezaların verilmesi ve infazı normal bir olaydır. Zira, özgür ve mutlu bir geleceğe ulaşmak için her fedakarıya katılmak gerek. Büyük davalar, büyük idealler ve büyük mücadeleler kendine denk düşen büyük zorlukları, acıları ve eşsiz bir özveriye gerektirir. Ben de, ölüme, özgür ve bağımsız geleceğimizin derin parça olduğundan, böyle bir ölümlü gururla karşılayacağım. Bazı ölümler, eğer anlamlı kavranırsa, an zindan yaşamak kadar değerlidir.

Sınıfa ve ulusal kurtuluş mücadelesinin yükselip emgen sınıfların yüreğine korku saldırdığı dönemde; emgen güçler, bu mücadeleyi bastırmak ve halka özgüdermek için her dönemde idamları gündeme getirmişlerdir. Tarih, bunun zengin örnekleriyle doludur. Ama hiçbir zaman, ölümler, hakları yitirdiğimizi hiç tam aksine mücadeleyi yeni imvçler kazandırmış ve emgen sınıfların korkusunu bir kat daha arttırmıştır. Emgen sınıflar, ezilen sınıfların düşüncesine ve politikasına karşısında çaresizliğe düştüğü anlarda ise, insanları fiziki olarak ortadan kaldırmak onları ölümsüzleştirmiştir.

Bu olgu, ülkemizin zede geçirilirdir. Geçmişte sömürgeçlerin, hiçbir PKK'lı yoldaşın idam etmeyişinin altında yatan gerçek; idamları, mücadelemize güç katacağını bilmesi ve bunun siyasal sonuçlarına katanamamasıdır. Bunun yanında, yüzlerce devrimci ve yurtsever insanımızı alıpca komplolar sonucu katlettiler. Özellikle Diyarbakır zindanları ve polis sorgulamaları, bunun en vahşi örnekleriydi doludur.

Düğmanın, şanlı ulusal kurtuluş

Sömürgeci faşist rejimin göstermelik mahkemelerinde idam cezasına çarptırılan ve şu anda Aydın cezaevinde bulunan bir yoldaşın çağrısı:

YAŞAM VE ÖLÜM

mücadelemiz karşısında düştüğü çaresizlik, umutsuzluk ve yitkinlik; onu, muhtemelen zindandaki ama hiç kuskusuz, düğman bizleri idam etmekle kendi kaçınılmaz sonunu biraz daha yaklaştıracaktır. Bu kesindir. Şu anda ben, bir PKK savaşçısı olarak Ülkem, halkım, Partim ve devrim uğruna idam edilmemi büyük bir şeref olarak görüyorum.

Düğmanın eline erkenken esir düşmek ve bu nedenle de mücadeleye fazla katılmıyacağı beni rahatsız etmektedir. Yaşamım büyük bir bölümünü sömürgeci zindanlarda geçirdim. Esirliğim ilk yılları Diyarbakır zindanında başlıyordu. Düğman bizlere ihanetli dayatması, devrimci ve insanı kişiliğinden uzaklaştırmak istemişti. Bu dönemde boyunca, düğmanın tüm bu dayatmalarına rağmen Partiyeye ve halka olan bağlılığımı hiçbir zaman yitirip karamsarlığa ve umutsuzluğa kapılmadım. Dönem, Diyarbakır zindanında destanlar yaratılan sanli direnişlerle sona erdilerce, onurlu bir yaşamı yaratıldığı dönemde de üzerime düşen görevleri yapmaya çalıştım. Maruz kaldığım her türlü vahşi işkence ve uygulamalar benim mücadeleye daha fazla bağlayarak düğmana olan öfkemi ve kinimi daha da arttırdı.

Bu öfkemi idama giderken de bir Kürdistanli devrimci ve PKK savaşçısına layık bir tavır göstererek, sömürgeci cellatların yüzüne haykıracağım. Ölümlerimden birincisi yaklaşacağıdır. Devrimci, devrim uğruna ölümlü ebedi bir yaşamı ödülü olarak görürler. Bu ölümler halkımızın yüreğinde bizleri ölümsüzleştirir. Gerçek anlamda ölmek işe, sefli ve onursuzca bir yaşam uğruna halk ve Parti değerlerine sırt çevirmekdir.

Partimizin bize verdiği emek, öğrettiği yüce komünizm ideali ve yolunu çizdiği Bağımsız Kürdistan, uğruna ölmek kadar kavratılmıyordum. Bu yüce ve soylu idealler, uğruna bin defa ölmeye değer doğrudur. İşte bu fiziki yaşamdan, gelecekte günlerde halkımız mutlu, bağımsız ve özgür yaşamı kuracağına olan sarımsaklı inancımın verdiği güçle ve mutlulukla ayrılmışlığı, bedenimin dışındaki hiçbir şeyi ortadan kaldıramayacak. Aksine, uğruna yaşamışsım feda etmiş davayı yüceltmeli olacaktır. Sen nesiminde mide, halkıma, ülkem, Partime, yüce komünizm davasına ve tüm yoldaşlarımıza duyduğum derin ve içten sevgiyle ayrılaçığım. Bu acıdan kelimelerle ifade edilemez ve sayfalarla sınırlanamaz mümkün olmayan duygularımı son olarak Partime, halkıma, yoldaşlarıma, eşiz insan Başkan APO'ya, Türkiye ve dünya halklarına şu şekilde dile getirmek istiyorum:

Partili yoldaşlar; Diyarbakır zindanlarının vahşeti ve işkence dolu koyu karallığından, eşiz ve şanlı direnişleri kıldığı bir dönemi takiben mücadelemizin dışarıda gerçekleştirildiği büyük devrimci atılım, bizim devrimci coşku ve heyecanımızla, daha da arttırdı. Gelecek günlerim, düğman için çürüyerek ölümlü, halkımız için ise büyük zaferleri müjdelendiği bir dönemde sevincim ve gururum sonsuz. Zira artı sömürgeçlerin, ülkemizi canlarını istediği gibi sömürdükleri dönem geride kalmıştır. Artık halkımız sömürgeçlere karşı ulusal kurtuluş sa-

vağı ve bu savaşın halkımız lehine kaçınılmaz zaferinin yaşanacağı bir dönem açılmıştır.

Açıktır ki, nihai amaca giden yolda en büyük teminatımız olan Partimiz, her türlü düşsünlüğe ve işi ihanete, bozguna ve tasfiyeci anlayışa karşı korumak ve savunmak; bizlerin Parti çizgisini özümsememize, politik uyanıklığımızı sağlar. Partimiz, PKK'lı olmanın erdem ve özelliklerini Mazlumların, Hayrilerin, Kemallerin ve diğer şehit yoldaşlarımızın şahsında vermiştir. İşte bize düşmektedir; var olan bu özelliklere ulaşılmak. Buna ulaşmak için inatla, sabırla ve cesaretle çalışmaktır. Yoksa zaafir insanı biriktir. Unutulmamalıdır ki, bir devrimcinin en büyük düğmanı kendi zatafidir.

Bu bilince aramızdan ayrıtılınca, yani darağacına giderken sömürgeci cellatlar son isteğini sorduklarında cevabım; "TOPRAKLARI, MIZDAN DEFOLUN!" olacaktır.

ARKG savaşçıları; Mücadelemiz, bugünkü boyutlarına gelinceye dek az acılar, zorluklar ve çabalar göstermiştir. Mücadelemiz kan, gözyaşı, emgen fedakarlığı ve eşiz bir alınterine pahasına gelmiştir. Bundan sonraki gelişmesi de daha çok fedakarlıklar, acılar, güçlükler ve çabayı gerektirecektir. Özgürlüğün ve bağımsızlığın bedeli çok ağırdır. Bizler de diğer halklar gibi bu bedeli ödüyorum ve ödeyeceğiz. Şehitlerimiz kanyıla, canıyla ve soylu emeliyle yaratılan bu değerleri korumak ve amacına ulaştırmak sizinlerin birer kutsal tarihi görevidir. Tarihsel süreçten bu sorumluluğu sizler yüklerken; vatani kutsal çağrısı kutlularında yankılanıyor. Bu uğurda canlarını feda eden kahraman şehitlerimiz kanları sizin yüreklerinizde kayıyor.

Cefakar ve yurtsever halkım; her halk gibi, binlerce yıllık bir tarih yaratmış, ihanet ve direnişlerle dolu. Sömürgeci işgalci güçlere boyun eğmedim. Çok kan döktük direndim. Sayış işgalci ve sömürgeci güçler pespeşe gelip geçti. Her biri yeni bir yara açarak yaralarını hep kanattılar. Sürekli emgenlik ve baskı altında bir yaşamı yazgının haline getirdiler ve sömürgeçler faşist sarhoşluğu ile "bitirdik", "yok ettiler" dediler. Halk ve ülke gerçekliğini paramparca ettiler. Ama bağımsız ve özgür yaşama olan inancımı ve umudunu hiç edemediler. Bağrında PKK gibi bir parti yaratarak bunu dosta da düğmana da gösterdiler. Ve giderek kendi yazgını eline aldı.

Bin yılların baskı ve sömürsüz dur demenin, artı silaha sarılmakla olacağına acı pratiklerimize kavradın. Parti Önderliği etrafında ve ERNK saflarında daha sıkı kenetlenerek tarihsel kinini ve öfkeni her türlü düğmana karşı kusmanı coşkuyla karşılayıp ve görüyordun. Senin bağrından doğan PKK, bağımsız ve özgür geleceğimizin en büyük teminatıdır. O'na sahip çık ve mücadelete O'nu koru.

Emekçi Türkiye halkı; halkımız, sömürgeci boyunduruktan kurtulmak için topyekün bir savaşta atılmıştır. Halkımız bu savaşta, Türk emgen sınıflarına karşıdır.

- Kahrolsun sömürgeçlik, emperyalizm ve yerli gericiilik!
- Yaşamın bağımsızlık savaşımız!
- Yaşamın PKK, ERNK ve ARGI!
- Yaşamın büyük insan Başkan APO!

Yoldaşım
Hosun gözler bu çorak topraklar
hasret hasret

umut umut
donanmak için gelincesine
alıllı yeşilli morlu

En güzel çiçekleri yurdumun
baberler
baberlerimiz
yolum güzler

minicik adımlar
kalkmak için dolu dizgin ayağa
işaretin gözler.

Tohumu durmuş umut
tohumu durmuş karga
yavrular
en güzel yavruları yurdumun
ufuk ufuk şaidir

seni kucaklamak ister
seni hasretliyle besler
Bu toprağa kan katmak gerek
bu toprağa ılgıt ılgıt
bu toprağa sevi sevi
bu toprağa bizi katmak gerek

Onlar emperyalizmin satılmış uşaklarıdır. Ülkeni, emperyalizmin üssü haline getirmiştir. Bir avuç faşist generalleri gürbüş, senin onurluna oynamaktaki, tüm haklarını gaspederek acımasız bir baskı ve sömür uygulamaktadır. Tüm bunları bir de ülkemiz Kürdistan'dan aldığı güçle yapmaktadır. Bugün Kürdistan halkı ayağa kalkarak onun bu kanyığına kurutmayı amaçlamaktadır. Halkımız bu amaca ulaşmak yolunda Türkiye emekçi halkı ve proletaryasının en stratejik müttefikleri olarak görmetedir. Sen de, kendi emgen sınıfların hakimimize karşı yürüttüğü acımasız ve sömürgeci-faşist imha savaşına karşı çıkararak enternasyonalist görevini yerine getir.

Dünya ilerici insanlığı; halkımız da, siz bağımsız ve özgür ulusal topluluğu içindeki yerini almak için ulusal kurtuluş savaşına atılmıştır. Bu mücadeleye aynı zamanda sizin de mücadelesidir. Halkımız sizin arasındaki seerli yerini almazı için atıldığı bu kavga da yalnız kırılmayacak. Bundan yüzyıl kadar önce söylenen "BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ BİRLEŞİN-" sloganı canlığını ve önemini hala korumaktadır.

Büyük önder Başkan APO; halkımız, Partimiz ve uluslararası komünist hareket sana çok sey borçludur. Uzak görüşlü ve politik önderliğine her türlü oportünizm, bozguncu ve tasfiyeci anlayışlara yaşam olanakları bırakmayacak, ulusal bağımsızlık kavgamızın sağlamlı adimlarla ilerlemesini sağlar. Bu gelişme bile, geleceğimizin için büyük bir mirastır. Halkımız ve devrimimiz için büyük şans oluşturmaktadır.

Faşist Türk sömürgeçliğinin cellatlarına izin vermeden iyi gözümlük; halkımız ulusal bağımsızlık mücadelesinde senin varlığın huzur ve mutluluğuna nesiminde duyaçaktır.

Yoldaşlar; son olarak sizden fiziki olarak ayrılmadan önce, tüm yoldaşlarımız devrimciğimiz olanca coşku ve heyecanıyla kucaklarını.

Sömürgeci cellatların yüzüne şu sloganları haykırarak son görevini de yapmanın huzurunu taşıyacaktır.

Mehmet YALCINKAYA
30 Temmuz 1987/Aydın Cezaevi

Dışarıda Gelişen Mücadelemize Cezaevinden Bakış

25-30 Ekim tarihinde gerçekleştirilen 3. Kongremiz, bilimsel nitelikli, gündemi kapsamlı ve almış olduğu kararlarla, mücadelemize askeri, siyasi ve diplomatik alanda yeni bir atılım kazandı. Partimiz içinde ve dışta karşılaştığı her türlü yıkıcı, boğucunu ve bir ucu karantik noktalarda dayanma her türlü reformist ve teslimiyetçi oluşumları; geliştirildi teorik, pratik ve politik mücadelesiyi bozguna uğrattı.

3. Kongre kararlarımız bekle-

nen, arzulanan gelişmeleri dışlandı. Oldukça zor ve sancılı bir süreç yaşandıysa bile, açıkça ki, güçlerimiz, bugün bir daha sökülmemek üzere ülkemiz topraklarına işlendi. Halkımız, giderek kazanmak inancıyla savaşı bir halk konumuş geldi. Güçlerimiz nitel ve nicel olarak büyüdük. HRK, ARGK'ye dönüştü. Eylemlerimiz giderek askeri bir nitelik kazandı. Düşmanın daha büyük güçleri hedeflendi. Bazı bölgelerde düşmanın imha

edilmesi ve kovulması gündeme geldi. Kalıcı siyasi ve askeri usur gündeme alındı. Mücadelemize daha bir hız kazandıracak; nitel bazı gelişmelere yolu açabilecek kısmi bölgesel ayaklanmalar tartışıldı. Partimiz, uluslararası komünist hareket içinde layık olduğu şanlı yerini şerefle korudu ve daha da geliştirdi. Mücadelemiz, değişik ve ittifak güçleri sorumluluğunda davet etti. Nitekim bu konuda önemli mesafe aldığımız inan-

cındayız. Bunun yanında inanıyoruz ki, bölge genelinde anti-emperyalist, anti-sömürgeci, anti-siyonist bir dayanışma ve Cephe gücünün yaratılmasında Partimizin ve ulusal kurtuluş mücadelesinin taşıdığı misyon belirleyici olacaktır.

Partimiz Türkiye Devrimci Demokratik Hareketine ilişkin izlediği politika, dayatıldığı FKBD, ki halkın ortak mücadelesinde önemli bir rol oynayacaktır. Gerek Kürdistan'da sağlanan gelişmeler, gerekse Partimizin Türkiye Devrimci Demokratik Hareketine baskı acısı ve Türkiye sahasında yürüttüğü mücadelesi, Türkiye proletaryasının devrimci görevlerini başına geçmesinde belirleyici önemde etki yapacaktır. Yapmaktadır da...

Partimiz, Kürdistan sahasında önerdiği —ve inancımız ki bu konuda epey mesafe de kat edildi— ulusal kongre çağırışı; hem ulusal kurtuluş mücadelemizin daha da gelişmesini hem de uluslararası alandaki ağırlığını arttıracaktır. Kürdistan'da devrimci dinamizim, tüm birlik ve potansiyel ulusal kurtuluşçu mücadele yoluna kanaliz edilmesinde, ulusal kongrenin büyük rolü olacaktır.

Açıkça ki, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, faşist TC'yi ve gerisindeki emperyalizmi derinden sarsmaktadır. Tüm dost ve düşman güçlerin diktaetlerini ısrarla üzerine çekmeye devam etmekteyiz. Mücadelemizin boyutları yükseldikçe dost ve düşman güçlerin Kürdistan politikası daha da netlik kazanmaktadır. Ve herkes, çok iyi bildiğimiz ki, emperyalizme karşı en aktif savaş cephesi artık Kürdistan olmuştur. Bu bağlamda mücadelemiz, Türkiye ve Kürdistan genelinde olduğu gibi bölge genelinde de en güncel ve en şarada yer alan bir sorun olmuştur. Zirca iç ve dış politik gelişmelerin belirlenmesinde ve güçlerin Ortadoğu politikası oluşturulmasında Kürdistan'daki gelişmelerin ağırlığı yadsınmaz

Kısıkça" vb. operasyonları bir sorun verebilmistir. Düşman gücü, giderek merkezileşme taktiğine yönelmiş, insiyatifini yitirmiş, manevra alanı daralınca pasif savunma taktiği uygulamıştır. Özcesi; bütün bu gelişmeler arasında gerilla savaş bölgelerinin, kurtuluşun bölge görünümünü kazanması istenilebilir değildir. İnancımız ki, önmüzdeki dönem nitel gelişmelerin sağlanması, mücadelemizin siyasi, askeri ve diplomatik alanda yeni atak göstereceği tarihsel bir dönem olacaktır. Mücadelemizin dış nefes bulurken arması, sosyalizmin görevine yönelmesi ve siyasi, diplomatik alanda beklenen gelişmelerin sağlanması (BM'de yer edinme vs.), ulusal kurtuluş mücadelemizin düşman taraftan resmen kabul edilmesine yol açacaktır. TC, Avrupa emperyalizmi ve sosyal-demokrasinden de güç alarak daha şimdiden özerklik ve otonomi yollarını deneyecektir. Diğer yandan emperyalizmin, devrimci halk savaslarına karşı uyguladığı savaş yöntemlerinden ve çağın üstün teknolojilerinden de yararlanarak saldırılarını kitlesel katliamların vadriracığı, vahşet uygulamalarını yeniden zindandaki savaş esirlerine dayatacağı, kitlesel tutuklamalarına gideceği ve deneme mahiyetinde de olsa idamlara yöneliceği açıktır. Bunlar, savaşın doğu ve kaçınılmaz sonuçlarıdır. Fakat, her şey ile birlikte, önmüzdeki dönem, TC'nin çürümeye ve dağılma; halkımız için iş gelmeye ve zafere dönme süreci kesindir. Hiçbir şey TC'yi bu kaçınılmaz sonuca kurtarmayacaktır.

Bunlar, bizim öznel düşüncelerimiz değildir. Biz, bütün bu söylemlerimiz Partimizin ülke ve bölge genelinde üstlenmiş olduğu tarihsel misyondan, Ordumuzun düşmana vurduğu kahredici darbelerden, mücadelemizin gerilla yöntemleriyle ülke sahına yayılmasından, Cephemizin halkımız derinlikle-

"Özgür ve Mutlu Bir Dünya İçin Parti Saflarında Birleşin"

Diyarbakır zindanı 35. koğuş direnişçilerinden bir grup

"Canlar...
Bugün "bayram."
Bizler, bayramın sıcaklığından, halkımızın dost sofralarından ve birlecek Partimizden uzaklarda içerdediz. Sizlerden işe, yıldıç kadar uzak ama ülküklü korkutmayoruz bizi. Çünkü gerçekçiyiz, yareğiniz, bilinciniz, kavganızız yareğinize. Gerçek anlamda bir uzaklık, bir yalnızlık hiç mi hiç yaşamadık. Yaşamak ve buna ömür boyu mahkum etmek istedişler de başaramadılar. Ortak gerçekçimiz, varlığımız, kurtuluş tutkumuz, öz-bilincimiz olan Partili cesaret ve kişiliğimiz buna izin vermedi...
Evet bugün "bayram!"

Ülkemden mutlu olmanızı manzarlara çizemem ama... Zira, geçirmiştiğren içgüç diğlerini halkımızın bedenine ağız salıyalı yabancı güççüleri... Yüzyılların baskı ve sömürçüleştirme sürdürmek istenmiştir insanıkar yürekleri... Karakollar kulurmuştu baba ocağına... Okullar karakol, ocaklar mezhaba olmuştur; işkence tezgahları, idam beh-paları, carmihar, meydan dayakları, sorguevleri kaç lüzakları olmuştur; bebelermiz, canfidelelerimiz kırılmıştır açlıktan-hastaaktan; yurtsaver halkımız uzaklaştırmak-yabancılaştırmak istenmiştir özdeğerlerimiz, ülkesine... Aşimlayson kurumları, kişilikleştirtirme ve ertirme programlarıyla zehirlerini aktırmıştır genç beyinlere, can damarlarına usaklığı, ibriklikçiliğini, halinliğini. Ama direnmizdir halkımız, yığıltdi ve direnci geleceğimize; Partide, sevdisi, kurtuluş yolu olmuştur Partide, tersyüz etmiştir başsağayışa gidici, kök salıp dayanmıştır, kitleselleştirmiştir halkımız bağrında, dağlarında, düzünde, zindanlarında dayanmıştır, vurulmuş, vurmuştuşur fideleri; ölesiyi yaratmış ve korumuştur bir yıllık geçedini... Bilincin, inancın, direnişin bayrağını dikmiştir teslimiyet ve ihanetin burcuna... Korkulu rüyası olmuştur kanameliçerinin; bomba olup patlamıştır düş-

man üstünde, halkın sevdası ile sarılmıştır ona... Sıcığı, ağık, kucağı olmuştur canlarımızın. Evleri yıkılıp-yıkılmıştır. Kom'lar, kozları, obaları sokacak bağı, doyacak iş olmasın diye ateşe verilmmiştir; on bağı sığırları, yemleri, yemlikleri... Ülkemede yağma, talan, baskı ve işkence, açlık ve sömürü, sürgün-günlük yaşamı, acık yüreği olmuştur mazlum halkımıza... Mayınlar döşenmiştir sınırlar boylarına, cümle iblisler pusu kurmuştuşur yollarına, yine de terk etmemiş birlecek umudu, geleceği evlatlarına yemek taşımıştır geçeleri; utak olup ulaşmıştır canlara... Yorgunluğunun döşeyi, Memo'su, Zin'e'si olmuştur bitmiş seveleri.

Direnmiştir zindanlarda kardeşleri baskı ve işkenceye... "Direnmeğe yasamaktır!" şiarıyla Mazlumlar doğmuştuşur. Pir'ler, Hayri'ler çikmiş haykırılmıştuşur suratlarına işkencenin, celladın, sömürgeci-faşist mahkememin... İnanç ve bilincin dolusu savunmaları yapmıştı. Tarihe mal olacak... Zulum teslim alamamıştır canları; canlar kenetlenmiştir. Partli inancıyla ölümlere yatmış ödüün vermedin; teslimiyet ve ihanete set çekmiştir, onuru erinmez bedenlerini. Direniş geleceğini yasamıştır zindanlardan dağlara, halkı ve Partisiyle yaşamıştır izbe-soğuk ve karantik hücrelere gömülen partizan... Yalnızlık yalnızlık nedir bilmiştir. Nice vahşet dönemleri, baskılar, işkenceler, tecritler, yasaklar, kıstafılama iş yaşamışsa da kurulumlaşmasına izin vermemiştir teslimiyetin. Sındirmiştişur Sahin'leri, Merkit'leri, Hidayet'leri, dslamıştışur özünden... Direnişler, yani ölümler, açlık grevleri, fiziki direnişler, protesto eylemleri, kararl ve şok sloganlarıyla karşılamıştır dayatılanları... Direnmizdir insanlık onurunu kıran tertiplere. Okumamıştır marşlarını, yapmamıştır eylemlerini; okumamıştır, onur kırıcı aşaklığı dualarını... Yer yer zür ile kırılmışsa da direnci, tez elden toparlayıp atmış-

tır yaşamından. Onurlu ve Partili yasama kararlarıdır. Halkıyla, halkının kurtuluş davasını yaratmaya kararı... kararları onurlu bir yaşam için ölümlere yatmaya...

Evet canlar...
Bildiginiz gibi tek tip gıymeyerek Diyarbakır'ı geldik. Orada da gıymedik. Biz Elazığ'daki Partililer olarak hiç gıymediğimiz biliorunsuz. Tüm kiş boyu soğuklarda çıplak kalıp, cezalar alıp işkence görmemize rağmen. Elazığ'dan Parti onuru ve direniş gelenegini koruyarak ayrıldık. TC'nin Güney parçasına hava saldıklarını her defasında en sert biçimde dilekçelerle protesto ettik; hakkımızda açılan davaları sürüyör. Mahkemelerde Partili suçluya savunduk. Siyasi savunmaları yaptık. Zailim zulmine daima birey ve kitlesel olarak direldik. Diyarbakır'da yığıltdi direniş kenetlendik. O yıllarca vahşet kopullarında yaşamayı ve yaşamayı beceren direngen canları. Çıkarttı tek-tipleri Diyarbakır, altı suratına işkenceyi taşıdı idaranın. "Bundan böyle ölsük de gıymeyiz-gıymelerimiz" diyerek Diyarbakır'da işkenceyle alınıp öldürülen bir arkadaş için iki günlük protesto grevine gittik ve TBMM'ne, idareye protesto dilekçeleri verdik. Yerden yer vurdu dilekçelerimizde idareyi, işkenceyi, faşizmi ve ülkemizdeki baskı ve sömürü vahşetini...

Partimizin ülkemizde yürüttüğü kararlı kurtuluş mücadelesi zindanları aydınlatmış. Cesaret ve kararlılığımızın simgesi olmuştur. Dayanma ve Partiyi zindanlarda da yaşatma kararındayız. İdam seh-paları, elektro-şoklar, eli kanlı celtatlar can almaya yemimli olsalar bile —ki öyledirler— bu bizlerin Partili direnci ve umudunu kıramayacaktır.

Bir aydır buradayız. Burada da Partili hastalara bakılmıyor. Durumu bir dilekçe ile protesto edip bir gün yemek almдық. Tecrit uygulamalarına karşı çıktığımız gibi, sağlık anlayış ve uygulamalarını ıkel ve insani olmayan özünü de karşı tepki gösterdik. Size mektup yazdım. Sakıncalı bulup iltihbarata vermizler. Aslında pek bir şey yoktu. Yıldırımcaın, psikolojiki baskıncı sürekli bir biçimi.

Canlar, durmak ve düşünmek zamanını değildir. Partiyi ve onun kurtuluş mücadelesine katılın, aktif destek verin. İlerici, devrimci, demokrat olmanın gereği budur...
Özgür ve mutlu bir dünya için Parti saflarında birleşin!

Kendi küçük alleniz, küçük arzularınız, istek ve arayışlarınız için değil büyük alleniz, büyük umutlarınız ve halkımızın özgür ve mutlu geleceği için düşünün, üretin ve yaşayın. Halk için Parti saflarına!

Tümünüzü hasretle kucaklar, başarılar dileriz.

Xorto

Faşist TC, ulusal kurtuluş mücadelemiz karşısında tam bir çıkmaz çine sürüklenmiştir. Özel imha savaş stratejisinin bir halkası olan "köy koruculuğu", "özel tim", "tampon bölge" vs. gibi birçok yönelimleri fiyaskoya sonuçlanmıştır. Sıkıyönetime sonuç alamamıştır. Ordu taciz edilmiş, firar olayları yoğunluk kazanmış ve ordunun içine düştüğü çelişki, panik, üst düzeyde değışikliklerin gündeme gelmesine yol açmıştır. Son olarak uygulanan "Bölge Valiliği", düşmanla indirilen ciddi bir siyasi darbe, mücadelemizin açısından işe siyasi bir kazanım olmuştur. Bunun yanında ne GAP projesi aldıtmacası, ne kemalist eğitim, ne de halkımıza karşı uygulanan —hem de peşpeşe uygulanan—"Huzur, Güneş, Balyoz

rine inerek kök salmasından, mücadelemizin bölge ve hatta dünya çukreği dengesi derinden etkileşiminden ve Partimizin diplomatik alanda gerçekleştirdiği güçlü ve sürükli ataklardan çıkarılabilir.

Dışarıda gelişen şarık mücadelemizin, zindanlarda coşkulu, onurlu karşılaması doğall bir olay. Mücadelemizin boyutlarının her geçen gün daha da artması, haklı olarak bir savaş esirlerinin der sorumluluklarını on kat daha arttırmaktadır. Cezaevi mücadelesinin genel mücadelemizin kopmaz bir parçası olduğu ve hatta bazen çok önemli bir misyon taşıdığı yazmaya gerek var mı? Her ne olursa olsun, kendisini mücadelesinin kopmaz bir dijisi Devamı 22. sayfa

ORDU KURULUŞUNU GÜÇLENDİREREK EYÜP YOLDAŞIN ANISINI YAŞATACAĞIZ

Savaşçı bir gücün yürüttüğü savaş içerisinde en değerli elementlerini sehit vereceği kesin ve aşikardır. Bu gerçekliği tersini düşündük ise, saçmadır. Tüm dünya halklarının devrim tarihlerini baktığımızda söz konusu gerçekliği görmeye mümkün değildir. Nitekim PKK tarihine baktığımızda, bu tarih çok kısa olmasına rağmen, şehadet olaylarının yüzlerce örneklerini görmekteyiz. Demek ki, bunlar bir tesadüf, şansızlık ve eksikliklerden kaynaklanan olaylar değil, tümünden savasın bedelleridir. Onun için de savasta verdığımız kayıplar ne denli büyük olursa olsun, bunları, düşmanın güçlülüğünü ve başarısına da bağlamamak gerekir.

Parti tarihimize baktığımızda gelişen şehadet olaylarında yüzlerce sehit verdiğimiz en açık biçimiyle göstermekteyiz. Ancak gelişen bu şehadet olayları hangi mücadele sürecine ve sancılı dönemlere tekabül ederlerse etkisizler bulunur, mücadelelerimiz gelistiren, ona güç ve kan veren olgulardır. Onun için her şehadet olayının ardından, ne düşman zafere sarhoşluğuna kapılmaya ve ne de dostlarımızı üzmemelidirler. Çünkü PKK ülâyında en belirgin yan, şehitlerin anısına bağlılıktır. Onların emirlerine itaattir. Onların yüreklikleri yolda inandırılmaktır. Onlara kıyan düşmanın üzerine, daha da bilensiz bir kinle yürümektir. Her an ve her saat onları yaşamak ve yaşattırmaktır. Açık ki, durum tümünden böyle olunca her bir şehidimizin anısı bir silah olup düşmana karşı kullanılmaktadır.

PKK'nin her şehidi bu silahlardan birisidir. Her birisi belli bir mücadele sürecine ve sorunlarımızın çözümüne damgalarını vurmuştur. O halde, 15 Ekim 1987 tarihinde Bişêres jandarma karakoluna yapılan bir saldırıda şehitlik mertebesine ulaşan Eyüp (Fazil) yoldaşın, mücadelemizde oynadığı ve bundan böyle de oynayacağı rolü belirtmeye vazgeçemeyiz bir görevimiz olarak kabul etmeliyiz. Anısına hazırladığımız bu kısa yazıda O'nun en çok bölümüne uğruna çağa sarfettiği sorunlarımızı pratik çözümler getirmeliyiz. Tabii ki, bu hususlara geçmeden önce Eyüp yoldaşın kişiliğini kısaca da olsa tanımak gerekir.

Orta hal bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gözlerini açan Eyüp yoldaş, Cizre'nin Sax köyünde ikamet ediyordu. 1980'de bir grup devrimciye görüne şansa kavuşan bu yoldaşın, şansa men olanın sözüne düşüncelerini kabul eden ve bu düşüncelerinin başmizlikla taclandırılması için alınan kararını verip fillen gruba katılır. Grupla birlikte hareket ettiği aynı gündü, etkin bir çabaya devlete ait olan bir santiyeyi basarak mücadeleye başlar. Yani O'nun mücadelesi eylemle, düşmana saldırımayla başlar. Tabii ki bu parlak başlangıç, O'nun daha sonraki mücadelesinin zemini olur. Geçen 7 yıllık devrimci mücadelesi boyunca olcağa eylemde en aktif bir biçimde yer alır. Nitekim Bişêres karakol baskınında hücum grubunun sorumlusu olarak eyleme katılan bu militan, başlangıçtan sonuna kadar parlak olan eylemlilik yönünü hiçbir zaman lekelemediği gibi, parlık bir biçimde de taclandırır. Tabii ki bu, sadece O'nun bir yönüdür. Açıkça belirtelim ki, gücünü bir eğitim olanağına kavuşmayan bu yoldaşımızın, daha birçok değerli yanları örnek alınan yanlardır.

Her şeyden önce Eyüp yoldaş,

düşmana karşı aman tanımayan, her koşul altında halkına ve yoldaşlarına sahip çıkan, onları koruyan, onlara karşı sevgi ve saygıyla dolup taşan sade, dürüst bir yoldaştı. Yine O, örgütün kurallarına her zaman uyulmaktansa yana olan disiplini, kararlı ve atılan bir yoldaştı. Her seferinde daha büyük işleri yapmak, görevleri yerine getirmek isteyen, yorgunluk bilmeden her çalışıp dinlenen, yarattığı değerlere sahip çıkmasını beceren yoldaşımızdı.

O'nun formüleştirdiğimiz bu militan kişiliği, doğa olarak en belirgin bir biçimde pratiklere de yansıyor. Denilebilir ki, her eylemde başarılı çıkan, gittiği görevleri sonuç alıcı bir tarzda yerine getiren, mücadelemizin tüm sorunlarında kendisini sorumlu gören, bu nedenle sorunlarımız üzerinde en çok düşünen, bağlı bulunduğu yönetime mücadelemizin geliştirilmesi hususları üzerine en çok önerilerde bulunan, fazlasıyla hak ettiği iş yoldaşlarının ve halkının saygı ve sevgisini toplayan, yoldaşları için adeta güven ve cesaret kaynağı olan bir pratik şahıydı. O'nun pratikliğine kişisel didgmelerinin, kişisel istek ve önerilerin, ırkçılık, tembellik, duyarızlık, güvensizlik olaylarının hiç bulunmadığına belirtmek geçecek dile getirmekten başka bir şey değildir. Hepimizin olduğu gibi açık ki, O'nun da her yer için sevgisine verdiği eksiklikler olmuştur. Bu, çok doğu karışılan bir durumdur. De. Ne var ki, hiçbir zaman O'nun bazi yetersizliği, O'nun çokluğu mücadelesinde önünde engel olmamıştır. Bu nedenle diyebiliriz ki, Eyüp yoldaş, terimimiz devrimci geçişe sahiptir. Bazılarının mücadele tarihinde görüldüğü gibi, O'nunkinde herhangi bir leke yoktur. Onun için de kendimize temel alacağımız bu tarih, mücadelemizin gelişiminde başka bir kaymak rolü oynayacaktır. Onun için de tekrar bir söz daha vermek doğru olmayacaktır. Çünkü, tüm şehitlerimiz, onların yaşatılacağına dair söz vermişizdir. Ve bugüne dek verilen bu sözler en zor koşullarda dahi bağlı kalınan gerçekler olmuştur. Eyüp yoldaş da şehitler zincirinin yeni bir halkası olduğuna göre, O'nun da anısına bağlı kalınacak ve kesinlikle tüm gerçekleri yerine getirecektir. Bu yoldaşımız, düşmana karşı amansız mıydı? Bundan böyle O'nun bu soylu tavrını geriye kalan biz yoldaşların, mücadelemizin her alanına yansıtacağız. Eyüp yoldaş, kurducu ve disiplinli çalgışmak-tan yararlanıyor. Biz kurucularımızdan bir an bile olsun müsaade etmeyecek ve kurallı çalgışmay, kendimizin de başlşayarak, bu yoldaşımızın bu arzusunun giderek tüm yapımıza egemen hale getireceğiz. Değerli yoldaşımız, Askerlik Kanunu'nun uygulanmasında kararlı mıydı? Biz, tüm gücümüzü birleştirerek kanunu mutlak ve mutlakla oturtacağız. Bunda, O'nun da onayladığı biçimde ortaya çıkacak her türlü engeli yıkarak ortadan kaldıracağız. O'nun devrimci yöntemleri, görevlerin üzerine giderken bizim de temel yöntemlerimiz olacaktır. Dolayısıyla en çok karşısında tavır aldığımız reformist yöntemlere yaşam hakkı dahi tanımayacağız.

Açık ki, bu yoldaşımızın anısını yaşattıkça, mücadele sorunlarımızın çözümünden geçer. Yoksa şehitlerin ardından birkaç söz söylemek, bir-iki satır yazı yazmak, onların yaşatılmasını işin gerekli olanı da yeterli değildir. İş sadece bu düzeyde tutmak, anılara yapılabilecek en büyük saygısızlıktır.

Biz burada direniş diyarında,

Orada arezaçlarız,

Umud olduk ekilikt:

Toprakta irtına,

dağlarda ısyan

doğda hayatız.

Ne umut bir kavga

Ne günde güneş.

Öğür ülke,

mutlu hayat için

bedel oldu bedel.

Güneşte rengimiz,

toprakta sevdimiz

ve dağa

havamız var bizim.

Dağa dalaş sen yet,

her bir yane götürür.

Çayımız hayat olur.

Hayat kızi açar

toprağımızda,

toprak buram buram kokar.

Yasaralar kaçırır sadece.

Yer aldık kalır hayat.

Yer alti nemli,

rutubetli duvarlar.

Viz gelir kanarik,

kavga yasar

öülerimiz bizim.

Bir kitap okur,

bir silah tutu eilide.

Kalem oynatır,

ak kağıda döker duygularını.

Vucudumuz burada

hayat yeşerir yürütünde.

Gübre olur etimiz,

göl olur kemiklere,

giri kandan rengini

açılır öğür öğür.

Ruhumuz kavga,

dağlarda

ve ısyandır sizinle...

Onun için de, burada, bu yoldaşımızın arkasından bu kısa yazıyı kaleme alırken açık ki, pratikte yetkince uygulamak üzere mücadelesinin sorunlarımız bazi pratik yanlarını, düşüncede görmek ve aydınlatarak çözmek en doğrusu olacaktır. Dolayısıyla burada günümüz koşullarında en çok kendisini hissettiren ve adeta temel bir sorunumuzdurumuna gelen —Eyüp yoldaşın da en çok ilgilendiği— Askerlik Yasası'nın uygulanmasını uygulama sorunudur. Bu soruna kısmen de olsa açıklık getirmek, hem yasanın uygulanmasını kolaylaştırmak ve hem de şehitlerin anısına bağlılığını bir gereği yerine getirelimiz olacaktır.

Evet, Partimizin III. Kongresinde karar altına alınan Halk Kurtuluş Ordusu'nun kuruluşu, temelini oluşturmaktadır. Onun için de bugün tüm cabalar "**Her şey Halk Kurtuluş Ordusu'nun kuruluşu için**" şiarı altında yapılmaktadır. Açık ki, Ordu kuruluşuna pratikte gerçekleştirilmeye çalışırken, geçmiş mücadelemizin kalma yarattığı değerler bizim en büyük dayanaklarımızdır. Yani, bir anlamıyla bu değerleri toparlarken, örgütleyerek bu temel üzerinde Ordu kurma cabaları sözkonulur. Yoksa, bugün oluşturulmaya çalışılan Ordu, hiçbir hazırlığa dayandırılmadan gerçekleştirilmeyi. Böyle bir şey, ne ülkemiz koşullarında ve ne de dünyanın başka bir yerinde görülmüştür. Hele hele her şeyin tarumar edildiği Kürdistan'da, küçük bir adam dahi atmak büyük bir hazırlığı gerektirir. İşte, Ordu kuruluşunda temel alınacak hazırlıklar da geçmiş mücadelemizin yarattığı değerlerdir. Ayrıca Parti Kongresi, ülkemizin ve halkımızın somut şartlarını ve içinde bulunduğu koşulları da dikkate

alarak Ordu kuruluşunu sağlamak için, bir Askerlik Yasası çıkardı. Yani bu yasa, Ordu kuruluşunda basyurulan en önemli bir silah olarak militanların eline verdi. **Bu silahlı işi kullanan Ordu kurdu dedi.** Ancak daha sonra pratikte de görüldüğü gibi, yasanın uygulanmasında çeşitli nedenlerden kaynaklanan yanlış tutum ve davranışları içerisinde girildi. Pratikte ortaya çıkan yanlış anlayış ve tutumların ardından nedenleri kısaca da olsa belirtmek gerekir.

Bir kere küçük hafifliklerinden Otusu'Ordu kuruluşunu ve Askerlik Yasası'nı hafif ele aldılar. Bunun için de, hiçbir zaman Orduyu nasıl kuracağız, hangi yol ve yöntemleri izleyeceğiz, bu sorunun çözümünde hangi süreçleri yaşayacağız, Askerlik Yasası'nın uygulanma zemini nedir, yasa nerede ve nasıl tutturulacak, düşmanın bu yasa karşısında tavır ne olacak, halkın tepki veya onayı nasıl biçimlenecek vb. bu hususlar üzerinde kafalar yordulmadı, somut ve gerçekçi tartışmalar geliştirilmeden, genel bazi sloganlar atılarak "bu söylene bu kadar geçiş çıkırap on gün içinde Ordu kuracağız" biçimindeki hafif tutumla soruna yaklaşılmıştı. Parti Önderliğimizin adeta talimatına "**Ordu kuruluşu zor bir olay**" bilirmesine olmasına rağmen, böyle soruna yaklaşıldı. Yani yüzyesekil burada da kendisini ortaya koydu. Yanlış yaklaşımların ardından yatan diğer bir neden ise, yasanın uygulanmasını birçok sorunu beraberinde getirdiği, yani gerçekten de zor bir olay olduğu için bundan ürkmüdü. Yani Ordunun kuruluşuna ve yasanın uygulanmasına olan cesaretsizlik olaydır. Bunlar da "henüz zamanı değildir, kilitli bize zaman olurur, gençler bizden kaçarlur, düşman alanları boşaltır" vb. biçimlerde kendi düşüncelerini dile getirmektedirler.

Durum böyle olunca soruna hafif yaklaşılana, basit görünen, işin işine hesapsız, kitapsız girildi. Dayım yeryindeye balmkına da dahil yapılar. On gün Ordu kurma acelesıyla önlere gelen herkes peşmeşere ilan ettirler. Bu anlayışın doğru olanları da bir yığın faaliyet gelişmesine rağmen, deneme mahiyetinde bile olsa yasa uygulanmadı. Uygulamadan öteye "zamanı değildir" düşüncesinde oldukları işin uygulanmasını örgüt sel ve teknik hazırlıklarla dahi gerimderler. Böylelikle de bu her iki durumda da kârli çıkan düşman, zarar eden de mücadelemiz oldu. İşin içinde yaklaşımları dalaran, kanunun yozlaştırma ve kitleleri mücadelemize karşı çıkarmaya tehlikeli iradelerini, iki ticimci ele halimiz iradesini temsil eden III. Kongremizin karar ve kanunlarını feda kaldırdılar. Bir sol ve bir di sağı görünümlü olan bu yaklaşımların ardından yasanın uygulamaya geçmesi için yasanın uygulanması için daha çok engeller kaldırıldı. Böyle hareket edildiğinde doğru yöntemlere ulaşmak mümkün değildir.

Tabii ki, alanlarda ve belli zamanlarda değişik yöntemler uygulanacağı gibi, birçok alanda aynı olacak yöntemler de vardır. Yani uygulamada ortak yanlar veya kesinlikle bağlı kalınması gereken hususlar da vardır.

Örneğin, daha fazla kaçışların engellenmesi, alınan insanların mücadelemizde daha erken kaynamalarını için el iden daha çok iliskide olduğumuz çevrelere yasa uygulamaya sokmak en doğrusudur. Bu doğru, kesinlikle bütün alanlar için geçerlidir. İlk başta hazırlıklarımız doğruydı dikkate alınarak, faaliyetlerin önüne engel

de ve yasanın uygulanması esnasında da yapılabılır. Bunun yer ve zamanı fazla önemli değildir. Önemli olan hazırlıkların olup olmasıdır. Hazırlıklar varsa yasanın uygulanması bir koşul oluşmuştur. Durum bunun tersi ise, uygulamanın hiçbir anlamı olmayacaktır.

Bizim hiçbir zaman hazırlıklarımız en mükemmel bir biçimde yapılmıştıydı bahsedilemez. Ve dolayısıyla burada da istenen hazırlıklar böyle mükemmel hazırlıklar değildir. Öyle ki, alınan savasçıları ilk etapta yönetip yönlendirecek yönetime sahip misin? Nitelikli bir güce ulaşır mısın? Bir-iki birliğin eğitim sorunlarını çözecek teknik ve kadroya ulaşmış mıdır? Alınan insanların besleyecek erzak depoları, silahlandırılacak cephanelikleri, araç ve gereçler var mıdır? Sınırlı da olsa bunlar oluşturulmuş mudur? Eger bunlar varsa veya var edecek güçleri planlarımız sözkonusuysa, o zaman uygulamaya için yeterince hazırlıklar var demektir. Bu ögenim diğer öpetlere bütünlüğürlmesi durumunda yasa uygulanabilir. Yok eğer bu hazırlıklar sağlanıyorsa, uygulamaya ters tepir. Birakılm zorla alınan insanların tutmak, safarmıza gönüllüce gelmesi insanlar dahi tutmak zor olacaktır. Nitekim pratiklerimizde bu gerçekliğin de somut örnekleri en açık bir biçimde yansımıştır.

İkinci bir sorusu, yasanın uygulanması husus, sözkonusu alanda otorite olma sorunudur. Yani yasanın başarılı bir şekilde uygulanması, otorite olmaktan geçer. Nasıl otorite bir güç olacaktır da bildirir. Otorite olmak, daha fazla örgütlenmekten geçer. Güçlü bir örgütlenmenin yolu ise, yoğun eylemlilikten ve bilinci çabadan geçer. Tüm bunların yerli yerinde yapılması durumunda otorite ve saygın bir güç olmanın mümkün değildir. Otorite olma durumunda ise herkesin yasa karşısında yolumu sağlama anlayışı hakim gelecektir.

Üçüncü bir husus ise, yasanın uygulanmasında izlenecek yöntemlerdir. Yani izlenecek yöntemler, somut koşulların somut tahlininden çıkar ve böyle sapılır. Dolayısıyla bugün için doğru olan yöntem yarin için yanlış olabileceği gibi, bunun tersi durumlar da olabilir. Yani bugün doğru olan yöntemler, yarin doğru olmayabilir. Yine bir bölge için doğru olan yöntemler başka bir bölge için doğru olmayabilir. Dolayısıyla izlenecek yöntemler konusunda dikkate alınmalıdır. Yöntemler ne kadar zenginleştirilirse o denli sonuç alıcı olurur. Zengin yöntemlere ulaşmak için ise, bu konu üzerinde sürekli düşünüş taşınmak, pratik platformları açmak ve tartışma alanları yaratmak ve tartışma alanları yaratmaktır. Böyle hareket edildiğinde doğru yöntemlere ulaşmak mümkün değildir.

Tabii ki, alanlarda ve belli zamanlarda değişik yöntemler uygulanacağı gibi, birçok alanda aynı olacak yöntemler de vardır. Yani uygulamada ortak yanlar veya kesinlikle bağlı kalınması gereken hususlar da vardır.

Örneğin, daha fazla kaçışların engellenmesi, alınan insanların mücadelemizde daha erken kaynamalarını için el iden daha çok iliskide olduğumuz çevrelere yasa uygulamaya sokmak en doğrusudur. Bu doğru, kesinlikle bütün alanlar için geçerlidir. İlk başta hazırlıklarımız doğruydı dikkate alınarak, faaliyetlerin önüne engel

AHMET HÜSEYİN RESUL (HALİL) YOLDAŞIN ANISINA

olmalarını ve yükün aşırı derecede ağırlaşmaması için az sayıda insan almak, yine en doğru bir yöntemdir. Tabii ki, hazirliklar artıçka, güç büyüdüğe, bunları birlikte ortaya çıkan sorunlar çözüldüğe, peşmerge alma sayısı da giderek artabilir. Mümkün merbete her alle, çevre, bavik ve aşiretlerin insan alarak yaşanın uygulanmasını bu biçimde yaygınlaştırmak, hem bazı çevrelerin rahatsızlığına yol açar ve hem de düşmanla geniş bir çevreyi giderek karşı karşıya gelir. Daha az sokunları olan ve sade insanlar tercih etmek -örneğin evli olmayanlar, aile sorunları olmayanlar, şehrin yüz yaşama buluşmaları ve emgen alanlarıdır. İşle peşmerge alındığında, atılan bu ilk adımı bu son hususa son derece dikkat edilmelidir.

İkinci adım ise, bundan sonra atılmaları. Yüze saflara alınan insanların kazanılması veya çenilerinin biçimlerle bağlanmalarıdır. Bu ikinci adım atılmazsa, birinci adım ne kadar isabetli olursa atılın onun sonuç alması mümkün değildir. Sonuç, toplanan insanların dağıtılması olacaktır. O halde, saflara alınan insanlar, içerisinde buldukları inançların kısmi de olsa kurtulmaları için yoğun ve seviyeleri uygun bir eğitime tabi tutulmalıdır. Yine devrimin zorluklarıyla ilk karşılaşılan bu insanları pratikler ötürmeleri için, ilk elden hazır koşullarda onları çalıştırmak ve adım adım devrimci görevlere kaydırarak gerekecektir. Yine aç, silahsız ve kuşanmış bırakılmak, onların kafalarını kurcalayan sözlerini sorunlarına eğilmek, çözmek ve Kürt insanın daha çok ihtiyaç duyduğu ilgili göstermek, değeri vermek zorunlu görülmelidir. Yoksa getirilen insanlar bir meta gibi bir köseye atılırsa, sorunları ve derlikleri yeterince ilgilensinler, açık ki bunalmı ve bir türlü kaçıp olayı burada başlatıyacaktır. Kaçıyor olmasa da bu insanların mücadeleye bütünleşmeleri mümkün olmayacaktır.

Evet son pratikler de çikanlar sonuçlara bakılırsa, yaşanın uygulanmasında doğru yöntemler uygulanıp gerekleri yerine getirilirse, yaşanın kesinlikle tutacağı ortaya çıkmıştır. Düşmanın bu yaşaya karşı geliştirdiği stratejik köyler politikası ve bazı yumuşak yaklaşımlar, hiçbir sonuç vermemektedir ve şimdiki kadar da vermemiştir. Yine yaşanın doğru uygulanmasıyla kitlelerin tepki göstermeleri bir yana, mücadeleye daha çok bağlanmaları ve seferber olmaları gündeme gelecektir. Nitekim yaşanın uygulanmasıyla birlikte kitlelerin, mücadeleyle kitlelerin arasında sağlam köprüler olmaktadır. Yaşanın uygulanmasıyla gelişmenin bazı sorunları kendisini gösterse de güç olman, sağlam kitle örgütlerine ulaşmanın yolu da buradan geçer. Dolayısıyla Askerlik Yasası, sadece Ordunun kuruluşu için kullanılan bir silah değil, Cephe örgütlerinin oluşturulması için de vazgeçilmez bir silahtır.

O halde, Eyaş yoldaşın anısına da bağliğin bir gereği olarak tüm gücümüzle bu yaşayı uygulamaya sokup ordularımıza doğru hızla yürümeliyiz. İçinde bulunduğumuz dönemizin gerekleri de, şehitlerimizin anısına bağli kalma da bu-nu gerektiriyor.

— Kahrolsun Türk sömürgeçliği!
— Eyaş yoldaş ölümsüzdür!
— Yaşayan PKK-ERN-ARGLI
— Yaşayan yüce önderimiz APOI

Z...

Hallî yoldaş, 1964 yılında yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Babası, az bir ücretle bir devlet kuruluşunda çalışıyordu. Üzun süren yıllar sonrasında babası, ailesini destekler bir evi zorluklarla inşa edebilmişti. Yoksulluğu dışı vuran bu evde, Hallî yoldaş gözlerini dünyaya açtı. Çocuğuluğuna 4 kardeşi ile birlikte bu evde geçirdi. Aileden sadece baba çalışıyordu. Bundan sonra etmesinle uğraşuyordu. Bundan dolayı da yavaş, çetin zorluklar ve yoksullarla süüyordu.

Çocuğuluğundan beri Hallî yoldaş, atik ve aktif özellikleri üzerinde taşıyan bir kişiliktir. Çevresindeki çocukları kişiliğinin etkisi altında tabiiyyer ve her alanda çevresindekilere öncülük ediyordu. Çocuğuluğunda askeri ve kahramanlık özellikleri simgeleyen oyunlarda baskı ve zorbalıklara karşı koyuyordu. Eşsiz bir önder ve kircisiz bir kişilik olduğunu daha o zamanlarda kanıtlaymaya başlıyordu.

Zaman geçiyor, Hallî yoldaş büyüyor ve okul çağına giriyordu. İlkokula başladığından itibaren bağımsız davranışta kişiliğini pekiştiriyordu. Korku nedir bilmez bir şahsiyete sahipti; kendisini hiçbir şeyden ve kimseden korkmaz duruma vardiyyordu. Okulun yanısıra, geçimi temin etmek amacıyla çeşitli işlerde çalışmaya yardımcı da oluyordu. Babası yaşadığından, yaşa yaşa işlerin önemi bir bölümünü üstlenmek durumunda kalıyordu.

Fakat yokluk ve zorluk yaşama damgasını vuruyor ve okulu bırakmak, iş hayatına atılmak zorunda kalıyordu. Gençlik çağına girildiğinde de bu sefer askerlik yapma sorunu önüne çıkıyordu. Arap Barış Gücünün Lübnan'a gönderilen özel birlikleri içerisinde askerliğini yaptı. Lübnan'da asker iken, bazı Kürt örgütleri ile çeşitli ilişkilerde bulundu. Kimi süre sonra, bu hareketlerin yanlış yolda olduklarını, bağımsız davranış sergilemediklerini gördü, onların gerek durumunu kavradı. Bu güçlerini, dar sınıf çıkarlarını temsil ettiklerini, dirimiyetli halkımızdan ziyade düşmana hizmette bulduklarının sonucuna vardi.

Onlarla olan ilişkilerini son verdi; onlardan uzaklaştı. Bu ara evde, bazı ailesel sorunlar kendisini göstermeye başlıyordu. 2. kardeşi açlık ve yoksulluğa dayanamayarak, evden kaçmış, körföz bölgesinde diğkelerle gitmişlerdi. Kardeşleriyle olan ilişkisi kesilmiş, anası ağır hasta düşmüş ve babası da yaşını mı yitirmişti. Bu gelişmeler kendisini toplumda bulunan ve eskiden beri süren gelen olaylara, sorunlara iteledi. Bazı asiret ağaları ailesine her baskı yapmış, yaşama olanaklarını çok zorlaştırmıştı. Hain egemen sınıfları ailesi arasında ödenen bir toprak anlaşmazlığı vardı, bir parça olan toprakların el konulmuştu. Bu ve zorba ağaların baskıları şimdiki vatan ve yurtsiveerlik adına halka birkadim baskı yapıyor, halka karşı her türlü suç işliyordu.

İçinde yaşadığı gerçeklik ruhuna itkim duygusunu durmaksızın nakş ediyordu. Fakat gitkince daha geniş kapsamlı anlayışlar, daha doğru düşünceler taşıları belleğini işgal ediyordu. "Bağımsızlık tüm ulus itikamını alacaktır" biçiminde ifade edilebilecek düşünce yerleşiyordu beynine. Gerici düşünceler inancıdan, köleci düşünce artırıklardan ve bunları sürdüren ideolojiler ve politikardan ittikam alınması gerektiğini uyarıyordu düşüncelerinde. Sorunlar karşısında aydınlandıkça, sorumluluğunun da

arttığını hissediyordu. Kürtistan toplumunun problemlerinin ancak mevcut bütnseliğin içinde çözülebileceğini kavıyordu. Hiçbir özel çarenin, hiçbir kişisel uğraşın da reformist istemin bu ağır sorunu çözemeyeceğini, bunun sadece devrimle mümkün olabileceği kanaatine vardiyyordu. Bu düşünceler temelinde Hallî yoldaş, halkımızın varlık nedenlerini düşmana peşkes etmekte, halkımızın değerlerini kendi çıkarları uğruna düşmana uzatma satan, alpçev ve ajan konumundaki reformistlere karşı koymaya karar verdi.

Askerliğini bitirdikten sonra Partimize ulaşmak için çaba harcamaya başladı. Çünkü O, yoldaşlarımızın, zindanda ve dağlarda sergiledikleri kahraman direnişlerinden derinden etkilenmiş ve bu tarihi olayları uzaktan da olsa izlemişti. Hallî yoldaşın şehitlerimizle olan bağliğı eşsiz ve sonsuzdu. Anılarına bağliğın gereği olarak izlerini takip etmek ve partiil olmak gibi gereği bir mezyete ulaşmak an büyük arzusu oluyordu. Ve bu doğru zeminde halkımızın kurtuluşu için mücadeledeki yerini almaktaki gecikmedi. Kürdistan halkını bağımsızlığa özgürleştirecek ve sosyalizme bir devrimle götürecektir tek aracı, Partimize olduğu olan inancı tüm varlığına kök saldı. O'nun en büyük özlemi halkımızın düşmana her zaman silah kaldırması gerektiği olmuştur. Zaten O daha geçimini temin etmekte uğraşırken ve yurt dışında bir fabrikada henüz çalışırken, bu kutsal amaçlar uğruna Partimize üyeleriyle ilişkiye geçti ve halka yakınlaşmanın bir ifadesi olarak ilişkilerini bu temelde geliştirdi. Devrim saflarına ulaştığı andan itibaren Kürdistan halkını bilincelenmek, devrim giden yolu gerektiren görevleri kucaklamak gibi gerektiren adımlar atmaktaki için, kendisini Partimize ideolojisi ve siyasetini halka götürmeye hasretti. PKK'nın kahraman militanlarının Kürdistan dağlarında sergiledikleri hareketin anlamını, zindan direnişinin tarihi önemini ve yüzbinlere vatan yurtsiveer kitle katılımını gerekçe ediniğini, yani kendi deyimleriyle nesne dünyada ender rastlanan Partimize ve anlayışını duyurmak yolunda, cefakarcı mücadelede bulundu.

Hallî yoldaş, bir grup yoldaşlarıyla birlikte Partimize siyasi eğitim çalışmalarına katıldı. Siyasal yetiye çok önem veriyordu. Bu konuda şöyle diyor, "beynimizin devrimin ideolojisiyle doldurmalıyız." Eğitim çalışmalarına katılımından, Parti yayınlarını dizi sıra okumaya, onları kavramaya başladı. Araştırma ve incelemeleri sonucunda öğrendiklerini, elinde geldiğince çevresindekilere ve halka aktarmaya çalıştı. Partiyi halka götürmede hiçbir yeteneğini ve öğrendiğini kendisine saklı bırakmadı. Hallî yoldaş, katıldığı eğitim

çalışmalarından çok öğrendi ve kendisini daha da güçlendirdi. Çok kısa bir zaman diliminde, Partimize daha da yakınlaştırmaya başladı. Toplumdan, aileden ve geçmiş yaşamından üzerinde taşıdığı bir sürü olumsuz özelliği geride bırakarak örnek bir tutum sergilemesini bildi. Reformist ve köleci bir yaşamın düşüncesine hizmet eden güçler tarafından aldatılan ve beyinlerine sömürgeci öğeler ekilmiş kişileri, onları yeniden halk saflarına katmak için ilişkilik kurdu. Kürdistan insanına yaklaşımda ve kurduğu ilişkilere şöyle diyor: Hallî Yoldaş: "Divê hemî mirovên niştînanperwer û birûmet xwe li dor Partiyê bicivînin, çuqas ew ji Kurdistanê dûrbûn û li ku derê binî (Kürdistan'dan ne kadar uzakta ve nerede olunursa olunursa, onuru ve yurtsiveer Tüm insanlarımızı Parti etrafından birleştirelim!)"

Hallî yoldaş istemi üzerine ülkede faaliyet sürdüren yoldaşlarla birlikte katılmak üzere, askeri eğitim için aşamasına tekkabül edildi politik eğitime Parti tarafından alındı. Eğitimi başarıyla tamamlandıktan sonra, askeri eğitimine de vaptı. Askeri alanda dikkat çekici ve gelişkin düzeyde yararlılık ve beceri sergiledi. Bu üstün niteliklerini tank olan yoldaşları, O'nun siyasi alanda da böylesi gelişmeler göstermesi gerektiğini söylüyor. Güsterim, devrimde siyasiyan ile askeri yanını doğru temellede bütünleştirmesi açısından gerek-

beri beklendiği ve hasretini gönlünde hissettigi karar kendisine ulaştırdı. Evet, ilkeye gitme zamanı geldi olsa gelmişti artık. Hallî yoldaş, bu kararı çocukıyla karşıladı ve büyük sevinç gösterdi. Hızla hazirliklara başladı ve ilkeye girme anını beklemeye koyuldu. Arama sona anı kadar da, Kürdistanlı kitlelerle olan ilişkilerini tereddütsüz sürdürdü. Hiçbir fırsatı elden çıkarmaya niyetinde oldu ve her koşulda örnek çalışma sergilenilebileceğini pratiğiley kanıtladı.

Yolculuk günü çatı. Hallî yoldaş, 6 mücadele arkadaşıyla birlikte bir gecenin zifiri karanlığında ve çetin koşullar altında, büyük bir çocukıyla, canından öte sevdiği vatan topraklarına ayak basmıştı artık. Hallî yoldaş için Kürdistan kahramanlığının altın sayılan zamanda geçmede ve sömürgeci faşist düşmanın yüreğine, beynine ve iliklerine korku salmada yeni bir an başlıyordu artık.

Gerçekten de Hallî yoldaş ve beraberindeki yoldaşları yığıt bir direniş sergileyerek, kanlarının son damlasına kadar düşmana karşı mücadelede de silahlı elden bırakmadılar ve kahramanca şehit düştüler.

Evet; Hallî Yoldaş, 6 arkadaşıyla birlikte 3. 11. 1987 tarihinde düşmana ağır kayıplar verdirerek Botan cephesinde şehit düştü. Fakat O, Kürdistanlı ve onuru her insanın belleğinde ebediyen yaşayan eşsiz bir kahraman oldu. Zate-

Sabrın bendini yıktığı yerde

Tahammülün en müthiş hünerin oldu senin

Bekle!

Yüzümler hasretleyle tetikte dursun gözlerin

Parlek sarı sabahları sevdi!

Bir günebakan çiçeği gibi

Maşur yüzcüllere çevir yüzünü

Bağır kokulu safağların ardından

Sansa koşan gençmiş bekle

Yıldızdan ve ay ışığından yana lukara

O kac bin yilik

Bilimsiz ve karantik geçeden sonra

Vücudunu örtken tili ürpertiler

Yenden kucaklamaya hazırlan dört mevsim!

Delikanlı rüzgârlara daya göğsünü

İlik estitilerde serinlesen

Kor yatağı - yanığın yer!

Cehennem ateşli ile dağılanmış yüreğin

Senin takvimin yoktu - beklemek zor bir sanat

Zifiri zindan dünyanda

Anlamız bir sözcüktü zaman

Nice çağ eskidi ama

Sen lüktenmedin

Bekle!

Kaderin kilvesi biraz bunca gecikmiş vuslat

Garçığı kendine arsa halbuksi

Sen olmasaydın eğer

Hüküm bu denli sürer miydi kırk haramilerin

Oysa bir ilü çyüz atmışşes gündü başkalarına

Ve bir gün yirmidört saat

Ama

Yenir yıldızlar kadar uzaktı senin için

Ve yarı özlemle yaşamak

Sansa mahsusat yalnızca

li görür. Fakat Hallî yoldaş, askeri faaliyetlere daha fazla önem verme tutumunu devam ettirdi. Ve bu yönüyle dikkatleri üzerinde topladı.

Hallî yoldaş, geçmiş özelliklerinden arınarak ve daha güçlü devrimci bir şahsiyete ulaşarak eğitimini geride bıraktı. Tüm titizliğini ve ilgisini eyaletinde atılm göstermek ve öğrendiklerini hayata geçirmekle topladı. Düşmana duyduğu soylu kin ve devrimde olan derin inancıyla, büyük bir coşku temelinde faaliyetlerini sürdürdü.

Aradan geçen birkaç aylık çalışma sonrasında, uzun zamandan

re giden mücadele boyunca, düşman ükenden kovulana ve bağımsız bir Kürdistan kuruluana dek mücadeleyi sürdüren yoldaşlarına devretti.

Kürdistan'ın civan toprağına damla damla kanını aktızan sehitler huzurunda yeniden söz veriyoruz ki, anınız mücadelelerimizde ve bağımsız bir Kürdistan kuruluana dek, direniş yavaşlamaz elden düşürmeyeceğiz.

Silah arkadaşları

ancak böyle mesafe alabilirsiniz de diyemeyiz. Büyümenin olanaki ve saygın yolunu, sürekliliği ve biçimi vurgulamak zorundayız. Milattanlar da bunun üzerinde düşünüp tartışmışlardır. Eğer bunlar kabul edilmiyorsa, o zaman bunun karşı tezlerini ileri sürme ve üzerinde tartışma özgürlüğü vardır. Eğer kavrayış doğru gerçekleşmişse, bunun yerine doğru ve büyük bir birlik içinde yürütme zorunluluğu söz konusudur. Bu eski buguncu ve oportünist tiplere ve yeni dönemde daha değişik biçimler altında ortaya çıkmak isteyen uzantılarına bizi daha fazla uğraştırılmaları için yaptığımız bir uyarıdır. İlde bunu daha genişçe açmaya çalışacağız.

Bu konuşmamızda daha çok stratejik önderliği bazı yönlerini açıklamaya çalıştık. Sorunları nasıl ele almasını gerektiğini de biraz izah ettik. Tabii başından beri izah ettiğimiz şeyler siyasal görevlerimizin başarılı kılınması için vazgeçilmez hususlardır. Stratejik önderlik diye kolay yürütülmekteydi. Bir dost göçme küçük bir taşınma bile bazen zorlandığını biliyoruz, bir alınan Partiya açılması öyle kolay gerçekleşen bir olay değildir. Bir yedekliği ilah hale getirmek büyük emek ve çaba istemektedir. Birçok arkadaş bunu bilmemekte ve belki de lüks olarak değerlendirilmektedir. Halbuki gerçekler böyle değildir. Bizim yaptığımız şey Kürdistan halkını tanıtmak ve onun özgürlük haklarını kabul ettirmekti. Tarihi süreçte ilerlerce de yitlik ihmalkarlığı da düşünecek olursak, sosyalist ülkelerde bile Kürdistan sorununa yaklaşmada inkarçıların ne denli güçlü olduğu gözönüne getirilirse, yaptığımız hiç de öyle kolay bir şey olmadığının anlaşılacaktır. Ama stratejik önderlik bütün bunları devrimci bir tarzda yerinde ve zamanında çözmekle mümkündür. Köylülüğün mücadeleye genel sempatisini yaratmak, emekçilerin kurulan bağları kopartılmaması sağlamaktır, öncü örgütün cercesine sürekli güçlü kılınması, bu örgütün sürekli olarak çalışması, bu amaçları gerçekleştiren öngemleri almak, hangi yedeğin ne zaman harekete geçirileceğini, hangi alanın ne zaman kullanılacağını ve hangisinin ne zaman terk edileceğini, hangi bölgenin ne zaman girileceğini belirlemek sıradan bir çalışmaya benzerler. Tabii benim yaptığım şeyler sadece bununla sınırlı değildir. Taktik önderliği adeta yerine getirmeye lüzumsuz görüldüğü birçok işi de bununla birlikte yapıyoruz.

Partinin stratejik yönetimeyi devamını can tutmak, onu ileri kılmak ve karşı stratejilerin sağdan ve soldan gelebilecek etkilerine karşı korumak esastır. Bizim stratejimizi başka çıkarmak için TC'nin bütün gücünü ortaya koyduğu çok iyi bilinmektedir. Kaldı ki TC'nin elinde asla küçümsenemeyen bir güçtür bir devlet çığı ve ekonomik olanakları vardır. TC son dönemlerde bu olanaklarını kendi stratejisini egemen kılmak, daha doğrusu henüz çok sınırlı bir gelişme olanı-na kavuşmuş olan stratejimizi başka çıkarmak amacıyla NATO'yu kullanılmadan tutun da sosyalist ülkelerin ilgisizlerine varana kadar bütün olanaklarını seferber etmeye çalışmaktadır. Parti Hareketimiz Ortadoğu'ya yönelmişinde o da bütün gücünü ortaya koyup islam ülkelerine açılmaya çalıştı ve hemen hepsini kullandı. Bir Ortadoğu zemininde bir dezirivimci gelişme yaratmaya çalıştı. TC de başta Filistin Kurtuluş Hareketi olmak üzere Suriye ve İran türlerini yönetimlere bir yığın tavizler sunarak stratejik hatlımızı çarpıtmak ve işlemeye du-

ruma getirmek istedi. Elbette biz burada kumar oynamayacağız. Bu sorunları öfkayke çözmeyiz mümkün olmadıkça iyili bilecek, stratejileri akillikle ve mümkün olan ölçüler içinde ilerletmek, zaman ve zemini stratejinin yedekleriyle iyi değerlendirilerek TC'nin çabalarını boşa çıkarmak ve stratejik açılımımıza daha da geliştirmek zorundayız. Bu tabii esas olarak taraflarımız yürütülecek olan ve bazı arkadaşların da yardımcı olmalarıyla yürütülmeye gereken bir alandır. Bu sahayı yürütüyoruz. Bu yeterince fark edilse de edilmede de, gelişmeler bilinse de bilinilmede de böyledir. Ancak gelişmelerin ana hatlarıyla bilindiğini sanıyoruz. Bunun yönetilmesini ve yönetilmeye devam ettirecektir.

Parti yönetimi, özellikle örgütsel ve eylemsel yönetime çok önemli bir sorundur. Bu da daha önce açmaya çalıştığımız taktik sorunlar, uygulamaları sorundur. Bu konuda düşman faaliyetlerinden tutalim oportünist girişimleri kadar karşı bütün gelişmelerin tanınması, bunların teşhir ve tecrit edil-

“... Sık sık vurguladığımız gibi militanın görevi ne bir ideolojik mücadele döneminin propagandacılığı, ne genel siyasal ajitasyon, ne basit grup örgütlenmesi ve ne de sadece fabrikalarda hücre kurmaktır. Bugün Parti taktiklerimizde dile getirilen biçimliliği en şiddetli bir silah savaşım örgütlenmesinin geliştirilmesi, bunun etrafında bir halkın her türlü ulusal ve toplumsal görevleri konusunda eğitilmesi ve örgütlenmesi, bunun için sınırlı tanınması ve bir hareketliliği ve ulusun sahibi olunması Partimizin sürekli dayatması ve şiddetle ihtiyaç duyduğu bir görevdir.”

mesi, doğru yolda yürümeyen olanakların yaratılması, strateji ile taktik, teori ile pratik, stratejik hatta onun uygulanması arasında bir uyum ve birliktelğin gerçekleştirilmesi, bunun için sağlığı bir yürütme ve denetlemenin başarılması son derece önemlidir. PKK örneğini bu biçimde kavrayıp e azından bir bölgeye uygulamalarını çok isterdik. Zaten burada çıkarılması gereken sonuç da budur. Genelde PKK örneğini küçük bir alanda, bir bölge ya da münkadı uygulamaya geçirmek ulasma konusunda militanlarımızın epeyce yeterli oldukları, henüz verimli oldukları fazla yönelmedikleri gözönüne getirilirse bunların büyük bir uygulama görevi olarak kendilerini beklediği açıktır.

Biz burada gerçekle militanların açması gereken hususları anlamaya çalışıyoruz. Bu tutum belki de hatalı görülebilir. Militanların açmaları gereken hususları benim açmam için kolayca kaçmaya yolaçabilir. Ne de olsa önderlik bunları çözüme bağlayıp hazırlama biçiminde kuyuyor, bu tür olanaklar varken neden kaçma patlatılmı, ne diye silahlarımızı daha iyi kullanalım, daha iyisi gelebilir, ne diye kadroların kıymetini bilelim, ne de olsa Parti hepimizde güçlü bir eğitilmiş geçiriyor; ne diye kitleleri ayırıp bulalım, nasıl olsa herkes PKK'ye tapıyor diyenler ortaya çıkabilir. Bunlar bize farkında olmadan da olsa gelişen

işin kolayına kaçmanın ve kendini taşıyıp etmenin en tehlikeli eğilimleridir. Bizim yarıdınlarımız kesinlikle böyle bir eğilime yöneltme anlamını taşımamaktadır. Tam tersine Kürdistan Devriminin en zor sorunu pratik uygulamada olduğuna ve tank olamadık zorluklar ortama geçireceğimize göre, yaptıklarımız bu zorluklar karşısında bulunmamak için yapılan yoldaşca bir destek,olarak görülmüştür. Bunların kıymeti iyi bilinmeli; görevlerin yerine getirmesi için verilen sonuç onun ta kendisi olduğunun unutulmadan ve militanlığı ancak böyle gerçekleşen bir olay olduğuna bilerek gereken militan formasyonu ulaşılmadık, Militanlığı böyle kavrayıp uygulamak seçilmesi gereken en doğru yaklaşımdır. Bu kadar kapsamlı bir açıyı m ve bu denli olanaklara emre hazır durmadık en iyi kadrolardan sonra, bütün bunların yürütülmesi sırasında büyük bir suçtu.

Bizde bu suç çokça işlendi. Ama bizim kuşullarımızda işler henüz değişik bir aşamada seyrettiği için çöze mekanizması hala hareketlenmemiştir. Yine kişiye yarıdım olup kendisini hatalarından arındırmadık. Ama öyle anlaşılacaktır ki, gelişmeler artık bunları karşımıza suç niteliği ile çıkaracak ve beklenmedik cezaları çarpıtılmalarına neden olacaktır. Bunun için böylesini uyarıyoruz. Bu tür durumlara düsmem için taktik yönetime başarılması büyük sorun yapılmı, bunlara her bir içinde de kalınması mutlaka başarılmalıdır. Benim görevim sınırlı ve cercesine budur. Başta Militanlarımızın cercesine de böyledir. Kaldı ki benim bu cerceveyi açmaya görevliyim. Bu cerceveyi büyük bir yaratıcılıkla e az benim kadar militanlar da açabilir. Militanların benim kendim anlamda uğraştığımızdan daha büyük bir çabaya, daha duyarlı ve kolektif bir biçimde sıkı bir disiplin ve güçlü bir denetimle kendi görevlerini yürütmeleri gerekir. Çünkü benim yaptığım işler daha karşıp, olanaklarımız ise kıtır. Buna karşılık militanların eline verilen olanaklar daha yetkin, görevler daha sınırlı, militan kendisi daha hazırlıktır. Dolayısıyla daha fazla başarı kazanma yükümlülüğü ile karşı karşıyadır.

Devrimciler her yünden yürütmek ve kendilerini kapsamlı planlarla görevlere hazırlamak esastır, buna karşı devrimcilerin onurunu düşürmenin, görevlerini daraltmanın ve ilkelikte ısrarın e çok ofke duyulması gereken bir husus olduğu iyi bilinmelidir. Lenin'in de bu konuda yoğun belirlemeler bulunmaktadı. Lenin, butip adamlara karşı ofkesinin giderek arttığını vurgulamaktadır. Bununla butip adamların çoğunluğu bilmedikleri tarihin önemini düşünme noktasında çok kötü yarıdınlarımıza ve gelişmelerimize zarar verdiklerini, böylelikle nasıl gerilecekleri ve tutuculuğun bir aleti durumuna düşüklerini belirtmek istemekteydi. Bugün bizim de tüm gücümüz devrimcilerin onurunu yükseltmek ve yükseltmek, bu yükseltmeyi sadece bir onur sorunu olarak ele almamak, militanları düşüncelere getirmiş, onların siyasal ve örgütsel görevleri konusunda daha kapsamlı bir biçimde hazırlamak, uzakgörülü kılınmak ve pratik gücünü ortaya çıkarmak için yoğun çaba harcamamız söz konusudur. Bütün bu alanlara ilişkin görevlerde güncel ve çok çeşitli engelleri aşabilecek gücü göstermek, böylelikle Parti safalarını sürekli keskinleştirmek ve netleştirerek büyük önem taşımaktadır.

Birçok arkadaş güncel kuşulların ağır etkisi altında kendilerini düşünülmesi terk edebiliyor. Eğitimi ve pratiğini ihmal ediyor. Bu da militanlar düşüncüde düşürüyor ve sonuçta olan devrimci görevlere oluyor. Belli bir süre geçtikten sonra örgütün içağışlanıyor, yozlaşmasını ve tasfiye olduğunu görüyoruz. Bizim bütün gücümüzle geliştirmeye çalıştığımızı, bu kapsamda devrimci görevleri başaraçak militanları yaratılmıdır. Tabii sorunu sadece düştürükte, sıradan çabalarla ve kişinin birçok konudaki olumu özelliğiyle değil, yaşamın karşımıza çıkaracağı her şey devrimci çabalarını esas alıp yaklaşmaktır, kapsamlı hareket etmekte ve nerede olursak olalım ya da hangi kuşullarda yaşarsak yaşayalım emredilen görevleri başarlari bir biçimde yerine getirmeye çözümlenebilir. Tarih artık son sular ilerleyecek, tarihsel süreç içinde rol alan kişilerin kendi içinde başında yüksek bir görev bilinci ve sorumluluğu, işini kimin omuzuna kıymadan, emelmeden ve su ya da bu yetersizliği sığınmadan yürümleri zorunludur.

Çeşitli kişilikler biçiminde yaşamak mümkündür. Bizim kuşullarımızda milyonların bu biçimde yaşadığı, ama hiç birinin herhangi bir konuda iddialı yaşamadığı açıktır. Bunlar son derece hayalci, ancak gerçekleri yüzüye geldikleri zaman yeniliğiye boyun eğen tiplerdir. Toplumun kendisi böyledir. PKK'nin en büyük özelliği güncümüzde bu yapıya karşı savaşması, toplumu her bakımdan ve özellikle örgüt alanındaki dönüşümü uğratması, halkın vazgeçilmez sosyal gelişimini yüksek bir örgütlülükle ve eylemlilik içinde başarıyı bütün görevlerin başına geçirmesidir. Bu konuda PKK herkeşe emeğin emirliğini ve en soylusunu bu alanda harcamayı dayamaktadır. Bunun için olan sızlıklara karşı şiddetle mücadele etmektedir. Bu konuda kaderlerini ve sansini ternece çevirmeye denemek, böylelikle önderlik konumunu kazanmaktadır.

Şimdi militanın bu işleri temel bir sorun olarak ele almak, herkesin bunları kendi öz sorunları olarak görmesi ve bunları her yere nakletmesi sorumluluğuna duyması önemlidir. Bu görevleri sağa sola yikarak, kendimizi en az görevler ve sorumluluklara sınırlayarak işin içinde kıyamayaçığımızı belirtmek zorundayız. Sadece lafazanlık veya dar pratiklikte de bu işlerden kurtulmuş olalım. Şunu hemen belirtelim ki, bugün Kürdistan'da yükselttiğimiz devrimci mücadele alanı, yozlaşmış düştürme ortamı, yaşatılması gereken ile yaşatılmaması gerekeni mutlaka açığa çıkartacak ve herkesi layık olduğu yere orturtacaktır. Çözümlemeyecek kişilik, açığı çıkartılmayacak kötülük, yicellemeyle çözümlenmez bireyi, net insanı ve çağdaş yaşamı halk gerçekliğini içinde yaratıcılığı kadur; bunu yürütmeyen, bu konuda hiçbir engel tanımayan ve yaşamı bundan ibaret sayan, ahlakı, inancı, düşüncesini eylemiyle bundan öndüme yürüten insanları duruma tam egemen oluncaya kadar bu savaş devam edecektir.

Durum böyle olunca doğru olan şey çareyi eski geriliklere, teslimiyete ve düşmanın çağlarına uymada görmekte ve darlıklarına sığınmaktır. Çıkış yolu devrimci yükselmeye görmek en akılcı yoldur. Tarihte bu yere köprülerin atılması ve yakılması söz edilmemektedir. Eskiye dönüştürme engellemek veya bulunulan zeminde yeni devrışı olanakları hale getirmek için bu türden birçok kahramanca çaba yapılmıştır. Bu temelde yeni bir doğrultuya dönülmemesine girilmiştir ve orada yeni bir dünya yaratılmıştır. Güncümüzde dışarda ve içerde birçok çök PKK Hareketini düşürmek için mühtiş bir seferberliği girişmiştir. Dostlarımız bize yeterli desteği sunmamaktadır ya da durumumuz birbiraz böyledir. Geriye kalan şey küçük bir öcü birimin bu kuşullarda mümkün kılınması ve savaşmasını bilmesidir. Büyük adamlar zaten bu tür kuşullarda ortaya çıkacaktır. Kahramanlık dönemi denilen dönem, bu kuşullarda ancak başarlari bir mücadele yürütüldükçe gerçekleşebilecektir. Yoksa milyonların yürümesi ve savaşmasını gerçekleştireti bir dönemde kahramanlara ihtiyaç yoktur. Ama böyleleri dar alanlarda bir avuç insanın fedakarca çalışması tarihin öünü açacak ve kitlelerin çığı yapmasını sağlayacaktır, bu her türlü değerli üstündür. İşte böyle bir ande neler yaşadığımız ortadadır. Bizden istenen şey görevlerimizde kuzatmadan ve üzerinde muazzam bir yoğunlaşma sağlayarak faaliyetlerini sürdürmektir.

Amak hala bir tehdit eden düşünülmesi ve imlenilecek durumları ortaya çıkabilmektedir. Hemen belirtelim ki bunlar şimdi eskisi gibi bizde sarınsı yaratılmamaktadır. Bunlar belki de bir parça mideyi bulandırmalı. Ama bizim düşmanın yanbaşımızdaki kusurlarını olduğunu görebilecek ve rahatsızlık ne denli zavallı olduklarını açıklayabilecek durumdur. Bunlar için yeni düşünceler üretmeye, kim olduklarını ve hangi evahirlerinin bulunduğunu araştırmaya pek gerek yoktur sanırım. Yapılması gereken şey bu tür sahtekarlar ve maskeli tiplerden kurtulmak, böylesinin bu halleriyle içimizde kalemaların fazla olanak tanımamak, bunun için yetkinleşme ve aydınlanmayı güçlü yapmak, devrimci safımızı mümkün bir biçimde birleştirmek ve her koşul altında sahte olan açığı çıkartacak yöntemleri geliştirmek. Çıkarılması gereken sonuç budur. Başta kişilerin önünde devrimci dönüşüm olanığı yoksa layık oldukları yere gideceklerdir. Dikkat edilirse biz yaşamı her yönüyle yeniletiyoruz ve bu işe devam edeceğiz.

Ülkemiz düzeyinde bize sunulan yaşamın beş paralık bir değişim olmadığını bilinmektedir. Böyle bir yaşamı bir stratejik düşünme bile vermiyor. Bundan çok daha iyi ve yeni bir yaşamı üretmek mümkün olduğu için bu bunu esas alıyor, yaşatıyor ve güçlü bir konuma getirmeye çalışıyor. Yoksa kişilerin mevcut yaşam biçimliliğini kendini avutması ve toplumdaki bir köge de ben kapayım düşüncesine saptılması maddi açından elverişli durumda bulunana da içinde oturma üzere ağır bir yük ve bir işkence demektir. Bütün bunları yeni temsil eden güçlerin hangi ruh ve üslupla yürümleri gerçekliği ortaya koymaktadır. Aslında biz bu konuda önemli mesafeleri almış bulunuyoruz. Ancak bu mesafeyi yeterli görmek bir yana, yeni bir çıkış için bunun bir başlangıcı olduğunu belirtiyoruz. Kendine karşı savaşmakta olduğumuz düzünü öndü-

Diyarbakır Zindanlarındaki PKK'lı Savasçılarının Değerlendirilmesi:

DEVİRCİLİK GÖREV VE TÜRK SOLUNUN TUTUMU

Baştarafı 1. sayfa

Kürt halkı, Türk ulusunun ulusal yayılma alanı ve halk maddeisi haline getirildi. Üç bin yıllık tarihimizin en kanlı, en tehlikeli dönemi halk olarak yaşayorduk. İki seçeneğimiz vardı. Ya her gün ölmeğe "baris" içinde yok olacak, ya da direnmeye başlamış olacağız. Halkımız, PKK önderliğinde iradesini direnerek var olma yönünde kullandı. Evet, bugün halkımız Türk devletini de üç bin yıllık esaretten kurtulmanın ve özgür olmanın hesaplamasını yapıyor.

Halkımız özgürlük ve bağımsızlık arzusunda resmi devlet politikasının yaklaşımları herkeşi bilinmemektedir. Halkımızın varlığını inkar etme, en masum bir ulusal talebi, kan ve katliamlarla bastırma, zorla oluşturulmuş Misak-ı Milli'nin de dokümanlığına savunma vs. dir. Bugün bağrından çıktığımız ülkemiz üstünde halk olarak hiçbir söz hakkımız yok. Dilimize konuşmamız yasaklanmış, tüm ulusal değerlerimiz yabancılaştırılmış, korkunç bir asimilasyona, Türkleştirilmeye tabi tutularak çocuklarımız, köylerimiz verdiğimiz Kürtçe isimler değiştirilmiştir, Kürd ve Kürtlüklüğüne hiç şey sınılmeye, unutturulmuş bulunmaktadır. 20. yüzyılın son beşliğinde yürüdüğüme bunca ırk, bunca baskıya bir rejim ve böyle yok edilme tehlikesi ille yüzüze olan başka bir halk var mıdır acaba?

Mevcut durumda halkımız yok etme, katliamlarla tabi tutma, zorunlu işkan, sürgün ve vs.'nin tüm yasal alt zeminini hazırlanmış ve pratik uygulanmaya başlamıştır. Devlet tüm bu uygulamaların mücadelelerinin gelişmesini karşısında iliyetmiş duyduğu şekilde yürürlüğe koymakta ve koymaya devam etmektedir. Burun pısmankı yasa-sı, kelle avcılığı, savasçılarının başına milyonlarca ödül koyma, korucu adı altında paralı milisleri silahlandırıp adam öldürmek için orta yere salma, başka ülkelerin sınırlarına tecavüz ederek saldırma, vs. dir. Bunların hepsi yasa-laştırılmıştır. Kısacası gayri insani, uluslararası hukuk kurallarına, sa-saç kurallarına uymayan tüm yıl ve yöntemlere başvurulmuş, bunlar yasallaştırılarak halka da benimsenilmeye çalışılmıştır. Tüm bunlar mücadelelemizi durdurmaya yetmedi. Güzeldiğimiz sömürgeci maskesini biraz daha araladıkça gerçek ve ayrı bir askeri örgütlenmeye giderek mücadele karşısında dağılmaya yüz tutmuş askeri ve idari örgütlenme yerine yeni örgütlenmeler yöneldi. Tabii bu yıllarla da sonuca gidemeyecektir, gitmesi de mümkün değildir. "Eş-kiyayı yok edeceğiz, kökünü kazı-yacağız, vurduk, saklanacak delik arıyordur" yolluk ile ferahlatıcı propa-gandaları artık sık kullanamaza oldular. Nasıl kökü kazınacak savasçılarımızın kardeşleri savasçılar değil. Biz devircilerimiz yok et-mek için, içinde çıktığımız halkı yok etmeleri gerekir. Bir halk ne kadar yoksul, küçük ve geri olursa olsun, savasçılara karar verdi mi, onu hiçbir güç altı edemez. İşte Vietnam örneği. Bizim halkımız da kölelikle, sömürgecilikle, tarihsel bir hesaplaşma içindedir. Savasçının çok zor ve çok kani olacağı ni-biliyoruz. Karşımda duranlar bölgem en büyük ordusuydu, ırkçı, katıksız yapıya sahiptiler.

Resmi devlet politikası bizim için şer değil. TC bizimize bir savas içindedir. Oldukça eşitsiz koşullarda yürüttüğümüz bu savas her ne hikmetse resmi olarak dış getirmeye devletin dil varmıyor. Ama

filen savasça olduğunu da gözley-müzdü. Ordusunun en seçme birle-şiklikleri ülkemize sev etti, askeri varlığını kat kat arttırdı. Miliyarlarca lira savas donanımı için harcıyor. Korucu adı altında milis ve paralı askerlerden oluşan bir orduyu Kürtlerden oluşturmaya çalışıyor. Hükümet, Milli Güvenlik Konseyi MIT vs devletin en yetkili karar organlarının baş güdümlerini PKK ve gelişen ulusal mücadelemiz işgal ediyor. Devlet tüm politika-larında bu savas durumuna göre yönünü belirlemekte. Geliştirildiğimiz mücadele ile bunu devlete dayatmamız gerekmektedir. Bu unsuru devlet resmi ağzıyla ifade etmeye yanasmasa da, pratik karar ve faaliyetleriyle bunları gözleyecek durumu kalmamıştır.

Resmi devlet organları TRT, basın ve burjuva partileri hep bir ağızdan milil birlik ve beraberlik vazarletmekte, sovenizim zehiri-nin buğüne kadar görülmüşse bu-yutlarda Türk halkının kafasına iş-letmişlerdir. Halklar arasında düşmanlık geliştirmek, sınıfsal çir-karları için halkları birbirine kurdır-mak ve talan düzenini bu şekilde sürdürmeye çalışmak burjuvazinin en sık başvurduğu yollardan biridir. Türk burjuvazisi Türk sove-nizminin ayrıncı alabildiğini ka-bartmaya çalışmakta, elinden ge-nelir ardına koymamakta, eline ge-nere hiçbir fırsatı kaparmamaktadır. Türk ve Türk halkları arasında düşmanlığı körükleyip geliştirmeyi, güvensizliği yaymayı politi-kasının temel taşlarından biri hale getirmiş bulunmaktadır. Hayali bir tehlike yaygarasıyla halkın ulu-sal kararlarına, yedöğüne alma-yı çalışmaktadır. "Yatanımız, milletimiz bölmek, yabancılara gülerce peskeş çekmek, Türk milletini tarihten silmek istiyorlar" yaygarasıyla, olmanın bir tehlikeyle halkın içine korku salma, talan haini ilan ettigi, ulusal kurtuluşcu güçlerimize ve Türk devrimci hareketinin üzerine sürmenin yoğun basışı içindedir. Kimsezin Türk vatani, milletin bölüdüğü talan yokken, tarihsel gerçekler inkar edilerek de-magoji ve yalan mekanizması tüm boyutlarıyla işletilmektedir. Vatani ve milleti bölünen varsa, o Türk vatani ve milleti değildir. Kürtlerin vatani ve Kürt halkı bölünmüş, arası-na suni sınırlar çizilmiş, halkımız birbirinden koparılmış ve biz tarihten silinmeye çalışılıyor. Tarihi ve toplumsal gerçeklerin ters yüz edil-mesi ancak bu kadar olur.

Bu ipleri koparmış özgün sove-nizim dalgası içinde düzen partile-rinin tümü "vatani, milletin bütün-lüğü tehlikesindedir, millil sorunu iş-gal politikaya aracı yapıpamalı, hepimiz millil mütabakat içinde olalım" şek-liinde tavırlarını koymuş bulunmaktadır.

Burjuva basını ve üniversitelerin tavırına baktığımızda, objektif ha-bercilik ve bilim çevreleri olmanın tamamen uzak, uzaktan kumand-alık, resmi devlet politikasının ka-dalı, resmi devlet politikasının halkı halkı yanıltma, yalan ve yanlış bilgilerle halkı kan emicilerine yönlendirmeye alma ve sovenizim etkin bir şekilde yayma aracılarına haline gelmiş bulunmaktadır.

Basın, sözüm ona kamunun vic-dani hakkın ve halkın sesi olacak-ken, ırkçı faşistlerin sesi olmuştur. Resmi çevrelere belirlenen politika doğrultusunda yayın yap-makta, çadıslı bir tün sürdürmek-tedir. Bugün ulusal kurtuluşcu güç-lerimizce verilen mücadelelerin ne kadari halka yansıtılmaktadır? Ülkede olup bitenlerin, gerçekleştiri-len eylemlerin ne kadari halka yan-

sıtılmaktadır? Bu soruları sorduğumuzda, verilecek cevap gerçeklerin halktan gizlenildiği biçiminde olacaktır. Gerçekleştirilen binlerce eylem, özellikle devlet görevleri yönelik operasyonlar, halktan gizlenmekte, haberler arasında yer almamaktadır. Tüm burjuva çevreler ve aydınları, Ergun Göze-nden Uğur Mumcu'suna kadar hep-si devlete akidanelik etmekte, PKK'nin ve ulusal kurtuluşçularımızın nasil yok edileceği, neler yapıla-cakı konusunda ulu, yöntem göster-mekte, devletin binlerce uzmanı yatırmışmış gibi, bunlar halk düş-manlığı ve sovenizim değir-menine su taşımaktadır. İçinçir-tir, devircilik ve demokratik ad-na mangaldaki kök birkayman bazı köşe yazarları, PKK'ya karşı kontr-gerillay hareketi geçirmeye dev-let yöneticilerine catmakta, 12 Mart'ta kontr-gerillay bize karşı kalkulunduz, biz devletin ve milletin bölünülüğünden yanaydık, asıl dev-lete bölmek isteyen PKK'ya karşı güçleri meydana salmamız gerekir, yazık değil mi, biz haksız yere süründürüldüğümüz diyerek burjuvazi-ye ulu göstererek dert yan-maktadırlar. Sanki devlet kontr-gerillay güçlerini ortaya salmakta katliamlarla görevlendirmektedir, bu-gün yazık gibi. Baylar merak etme-sinler, sözüml ettikleri güçlerin o-tuz iki tekmill birden ülkemize ve üzerimize salınmış bulunmaktadır. Ne kadar cademektir ve halktan ya-na olduklarını mücadelelemiz göster-miş, maseklerini düştürmüş bun-lumaktadırlar. En gerici faşistinden, Uğur Mumcu gibi demokrat ge-cinenlerinden tümü, Kürt sorunu kar-sısında yan yana olmaktadır, aynı ağzından konuşmaktadır sakınca gör-memektelerdir. Aralarında tek fark, halkımızla birleşim, silmede basvu-rulan yollu ve yöntemlerin bilicinin-yetisi ilgilidir. Özde Kürt ulusunun yok edilmesine, Türkleştirilme-sinde hep aynı yerde buluşmak-tadırlar.

Bilim yuvaları olması gereken üniversite çevrelerine baktığımızda da aynı koro içinde onların da ek-siksiz yerlerini aldıklarını görmekte-yiz. Türk Üniversitesi çevreleri bilim adamlığı adına, bilimin zirvesine geçmekte, insanlık ve bilim dışı sove-nizim, bir halkın tarihten silinmesi politikalarına "bilimsel" tezler ve açıklamalarla katılmalarını esirge-memektelerdir. Döğmeye basıldı-ğında ülkemiz tüm üniversiteleri, ülkenin ve vatani bölünmezliğiyle, bölüclük tehlikesi üzerine konfe-ranslar vs. düzenleme yarışına hizmet etmekte kusur bırakmamak-tadırlar. Namusu bir sen işte im-din bu çevrelerden. Ne kadar acı ve korkunç bir durum bu. Burunları dibinde içine oldukları 15 milyona yakın bir halkın varlığı inkar edil-diken ve tarihten silme politikaları sunu sürat uygulamaya sokulurken, bilim adamlığının namusuna sahip kimse'nin sesini işitemedik. Ne ka-dar korkunç! Bu çevreler bilim dünyasının yüz karasıdır soyun-mak ve burjuva devrimci devrimci etmektedirler. Her gün basında TRT'de, Mecliste, siyasi partiler-de, üniversitelerde "Bulgaris-tan'daki Türklerin isimlerinin de-ğirtilmiştir, baskı yapıldığı, bunun zulum olduğu, uluslararası hukuk kurallarına ve insanlığa uymadığı" yollu yazılar, açıklamalar birbirini kovalamaktadırlar. Sovenizim dal-gasının kabarmasında, Türklüğü şahlamasında bundan iyice yaray-acağı, tüm çevrelerin aynı yere-den yönlendirildiği ortadadır. Bul-garistan Türkleri konusunda bunca yaygara koparanlar, bunların di-binde olup bitenleri neler gör-

mazlken gelmekte, sağır sultan kökünü oynamayı, kilini kıpırdatma-mayı neden tercih etmektedirler? Bu kara mizah örneği, bu çifte stan-dart, acaba dünyanın başka yerin-de yaşanmış mıdır? Halk olarak dillimiz yasaklanmıştır. Bu, anaya-sa kadar sokulmuş, Kürtçe ulu köylerimizin, çocuklarımızın vs. i-simlendirilmiştir, bunlar için ulu uluslararası hukuk kuralları, insanlık değerleri vs. bu çevrelerin akillarına gelmemektedir. Yoksul uluslararası hukuk kuralları ve u-lusların kaderlerini tayin etme hak-ki içinde, Kürtler için özel bir madde mi vardır? Bu kurallar Kürtler için uygulanmaz mı denmiş? Evet ol-duğunca içine, dünyada benzeri gö-rülmüş iktidarı bir tutum takın-maktadırlar bize karşı. Su anda bu-lunuyoruz Diyarbakır Askeri Ce-zainde zıynetçilerimizde Kürtçe konuşmamız yasaktır. Türkiye'nin hiçbir cezaevinde görülmeyen bir uygulama var. Ziyaretçilerin Kürtçe konuşmalarını sağlamak için zıynet yerinde siyasi polis görev-lendirilmiş bulunmaktadır. Bulga-ristan'da baskı ve zulüm var denil-mektedir, yaygara koparmakta-dır. Peki, burada zulüm ve vahşet yok mu? Yalnız Diyarbakır Ceza-evinde vahşetin kurbanları 40'a ulaşmaktadır. Niye buna zulüm ve baskı deniliyor? Yoksa için için Kürtlük giriyordü devircilik, de-mokratik, insan hakları ve huku-ken savunucusu olmak sınırsı son mu buluyordu?

"Bölüclüğü taklimalacak tavırda milil birlik ve mütabakat sağlan-malıdır" şairinin ne anlama geldi-ğini, burjuvazinin bunu niye slogan-laştırıldığını kısaca değinelim. Ne ü-zerinde milil mütabakat? "Kürt halk-ının esaretinin devamında, tarihten silinmesinde, mevcut resmi poli-tikaların yürütülmesinde hep bera-tın varlığı olmalıdır. Uygulanılacak ve baskı teşkilatı koymuştur, baskı teşkilatı, katliam, mecburi iş-kan vs. de hepimiz birleşelim. Cat-lak, ayrı ses çıkmamalı" da başka bir şey değil, bu milil birlik şairi. Evet, Kürt halkının özgürlük ve bağımsızlık özlemini ve hakkını yok etmede el ele verelim denil-mektedir. Bu şair burjuvazinin tüm kanalları, resmi devlet çevreleri, basın ve üniversiteleri, hep-si bu yok edilmiş sloganını "milil birlik ve beraberlik" laflarıyla cılayayıp kitlelere bula hazırlama çabasınada el ele yürümektedirler.

Resmi çevreler basını, TRT, ün-versiteler vs. bu tutum içindenken, sok devircim salftarda kendini gö-yen kesimler tavri ne olmak-tadır. Üstlerine düşeni yapmaktadırlar? Bu soruya acı da olsa vere-geçmiş yanıt hayırdır. Türkiye so-l ve devircim çevreleri sınıf mücadelesine gerçeği sovenizim kararı düşman olmak, halka gerçekleri ulaştırmak, burjuvazinin halkı al-da-dama mekânızması karşısında durmak zorundadır. Burjuva sove-nizminin dal-budak salmasını sınıf mücadelesinin önünde-kin en büyük düşman ve engel ol-muşu uzun zaman aklamaya ge-rek yok sanırız. Söğüm Türk solunun ülkemizde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesine karşı tutumuna kısaca öğlelim: Özellikle yayı olanağı bulunan bazı devircim-demokrat çevrelerin tavri oldukça yetersiz ve geridir. Halbu ki bu kesimlerden halk ortada büyük beklentimiz vardır. Devrimimizin dış müteffeklerinin başında Türk devirci hareketi gelmektedir. Müca-delemizin silahlı direniş aşamasına girmesinin üzerinden epey zaman geçtikçe ve çok mesafeler kat ettik. Tabii olarak dokümanlaş bellenen

"Kürt Sorunu" resmi devlet çevreleri ve burjuva basınında konuşul-maya ve tartışılmaya başlandı.

Türk sol çevrelerinin de teslim ettiği gibi, Kürt sorunu tabi ol-maktan çıktı. Çıktı ama, bu çıkışta devircim çevrelerin yayınlarının payı ne oldu? Sorunu tabi ol-maktan çıkarın, tartışın devlet resmi çevreleri ve burjuva basınıdır. Sorunu görmemizekin gelemez duruma düştüler ve çözüm yolları ararken, birbirlerine akıl verirken, Kürt sorunu isimle korkutma kaldırdılar. Sorunu güdümlerimizi, isimlendirilmelerini istediği ve arzula-dığı bir şey değil tabii. Sorunu güdümlerimizi ve tabii ol-maktan çıkışta halk mücadelemizin dayat-masıdır. Neden Kürt sorunu 15 Ağustos 1984 öncesinde yüzü güldürmemişti, yazılı-cizimliyordü da, bu tarihten sonra eline kalem ka-gıdı alarak herkes kalem salma-yaya başladı. Bu tabii ki bir tesadüf değildir. Gelişen halk mücadelesinin gerçeği karşısında politika-lar üretmek zorunda kalmalarında, mevcut politikalarının ihtiyaca ce-vap veremez hale gelmesinden ö-türüldü. Bu bağlamda soruna baktığımızda Türk devirci-de-mokrat yayın ve çevrelerinin geliş-menine çok gerisinde kaldığını, uzun süre sessizliğe gömülmek bekle-gör tutumu göttüğünü, burjuva basını soruna el atmayı göster-diği cesareti gösteremediğini gö-rüldü. Böye mi olmalıydı? Tabii ki hayır. Herkesten önce bu kesim-ler, sorumluluk enternasyonalizmi bilincine yaklaşıp sorunu daha yal-danlık irdelemeli, gerçeklerin or-taya serip halkı aydınlatmalıydılar. Bu yapılmadı. Uzun süre sessizlik duvarı aşlamadı. Sunu unutmaya-lım ki, sınıf mücadelesinde sessiz kalmak, halkın yayından açktan tavri alıp savasça katılmamak, or-tada kalmak burjuvaziyi meydan teslim etmeye, kitleleri en etkile-mesine, örgütleyip yönlendirmesine birakmak demektir. İşe ilke-mizde gelişen ulusal kurtuluş mü-cadelemiz karşısında sol çevrelerin tavri bu olmuştur. Meydanı katıfatsız halk düşmanlarına bırak-mış. Sol çevrelerin bazıları ö-lümden kaçar gibi "Kürt sorunun-da" kaçmış, "bölüclük" destekleyip vatan haini damgasını yemektan kurtulmak için renksizliği tercih etmiş, tarihin kendilerine dayattığı görevlere sırtını çevirmiş, sağır sultan misali görmezlikten, duy-mamazlık gelmiştir. Sol çevrelerin bu soruna ilgili çifte standart uygulamadıkları, halk düşmanlanın-ın geleceği saldırları göğüsleme-yi göze alamadıkları, mevcut statükolarını riske sokmama-yca havilye çabaladıklarını görmekte-yiz.

Niye çifte standart uygulayıyor? Sosyal-sovenizim batığından kendini kurtaramayı teorik so-yutlamalara bol bol uluslararası kaderlerini özgürce belirleme hakkı ilkesinin ebediyatını yapıyorlar. Ama iş burjuvazinin çıkarları da aynı mı, burjuvazinin yanın-da yer almakta gayri bir şey görmez gözleri, bu daha ifşallerinin, haksız savasların "halklığının" süslü laflarla kitlelere lanetleme yeşarları. Bunlar örnekleri tarihte bol-ca görüldü ve yaşandı. Yasanan bu tarihsel olaylardan ders çıkarılması gerekir.

Türk solunun, ulusların kaderlerini tayin hakkı konusunda neden çifte standart uyguladığını sorduk? Bu sorunun cevabını uzunca irdel-eyleyebiliriz. Bu kesimin Kema-lizm zehirinden henüz kafalarını arındıramadığını, ülkemizin tariht-

sel, toplumsal gerçeğinin somutluğunu kavrayamadığı, Misak-ı Milli dışında bir düşünceye uzanacak cesareti gösteremediği söylemek özetleyebiliriz soruyu. Türk sol, Kemalizmin kuyruğuna takılmaya her böyle mahkum mu olacak? Türk solunun kaderi mi olacak bu? Artık bunun aşılmasını zaman çoktan geldi de geçti.

Diger ülkelerde gelişen ulusal kurtuluş mücadelelerinde oldukça sıcak bir ilgi ve destek gördük. Türk sol çevrelerinde, Vietnam, Filistin kurtuluş savaşlarında olduğu gibi. Bunun yapılması gerekir ve bu bir görevdir. Gelişen ulusal kurtuluş mücadelelerine sessiz kalmama. Örnekteki gibi bu mücadelelerde yayın organları mücadeleyle halkın tanıtım için yoğun bir yayın örgütü sergiledi; bunlar toplantılar, yürüyüşler, dayanışma geceleri ve, gibi etkinliklerle desteklandı. Halen de dünyadaki bu tür mücadeleler destekleniyor. Biz de bu desteği onaylayarak konuşuya katılıp destekliyorduk. Aklimızın almadığı, dünyanın başka bölgelerinde gelişen mücadelelere verilen destek, gösterilen kardeşlik ve sempati neden Kürt halkının kurtuluş mücadelesinde gösterilmiyor?

Genelde Kemalizmin duvarları aşılacaklara beraber, resmî çevrelerin ve gericiilerin himniyi üstüne çekmek için susuluyor, gelecek saldırı ve baskılar göğüslenmiyor, riske girilmek istenmiyor. Ama aydın ve devrimci olmanın namusu böyle davranmayı gerektiriyor. Bir İsmail Beşikçi'nin tutarlı ve namuslu tavır örnek gösterilerek bilim adamlarının namusu bunu gerektiriyor demektir. Beşikçi'nin aksı tutmak ilgili bitmiyor. Unutmayalım bir gülle bahar gelmez. Bilim adamlarının Türkiye'deki namus savunucusu olacak diye bir felâh mı var. Neden Beşikçi'ler çok aydın, neden kafalarının pası ve zehri aktılmıyor. Türkiye basını organları, dergileri ve bilim kapılmadı. Yazınlar, bilim adamları, insan hakları savunucuları hiç mi zindana tıkılmadı. Hem de haddinden fazla yavdılar bunlar. Türk sol ve aydın çevreleri Kürt halkının kurtuluş sorununu neden kendine yasak bölge durumuna getirdi, burjuvazinin arzulu olduğu uysallığı neden sürdürdü. Bu sorun için de gazete ve dergiler kapatılsaydı, insanları içeri tiktisaydı, bunlar göz alınsaydı, sol sorunu alının akyıla gündeme getirmek halkı aydınlatılabilecekti. "Devlet bir konuda çok hassastır, yazınımsı bir sırdaş vermez, biçir içeri tıklar vs." mazeret olmaz. Böyle yazınımsı bir sırdaş halkın dostları acıy, fedakarlığı, yiğitliği göstermeyip de ne güne saklayacaklar. Devrimci aydın olmanın onuru, namuslu olma neyi gerektiriyorsa o yapmalıdır. Bu yapılmış değil, halen de yapılmıyor. Gelişmelerin, gerçeğin süreki gerisinde kalıyor. Tarih durup siz bekleyeceksiniz. Tarihşel gelişmeler ayak uyduramayınlar tarihe yazınacaklardır.

Mücadelemize hak ettiği ilgi gösterilemezse, gelişmeler objektif olarak yaşanmaktadırlar. Çoğu çevre bir arızalandı. Vietnam, Afrika, Latin Amerika ülkelerine araştırma için görevliler yollanırken, oradaki kurtuluş hareketlerinin görüşleri alınıp aktarıldık, bol bol tercümeleyip yapıldık, bunun dışında gelişen mücadelede bu yaklaşımla gösterilemez. Bizimle ilgili haber ve yorumlara kaynaklık eden genellikle burjuva basını ve haber kaynakları olmaktadır. Niye ülkeye gelinmiyor, gerçeğimizi bidden, halkımızdan öğrenilmiyor? Yoksa devleti bırakmaz, görmeye izin vermez,

yayınlamaz gerekçesine mi şüpheleniyorsunuz? Devrimcilik, solculuk ne gine saklanacak, bu meseleleri burjuva zihni oranında mı sürdürmek verecektir? Evet, sorular çoğaltmak mümkün! Ama, hiçbir tarihi önünde devrimcilerin sorumluluğunu hafifletmez gerekçeleridir bunlar.

Sölen biz bidden öğrenmedik, mücadelede ve halk gerçeğimize hala yabancı olduğunuzu, yaklaşımın yüzeysel ve burjuva haber kaynaklarının etkisinde olduğunuzu söyleyebiliriz. Köy koruculuğuna ilgili vereceğimizi örnek de bunun açıklamak için yeterli olacaktır.

Devrimci ve aydın olmanın ölçütü nedir?

Bu soruya verilecek cevap bilmez değildir. Yeterli bu bilinen cevabın gerekleri yerine getirilsin. Her şeyin bedeli vardır. Dünya insanlığı, halklar şeyn olduktular, yaratıkları her şeyin bedelini ödememişlerdir. Hiçbir şey emeksiz, bedelsiz sahip olamaz. Aydınlar, devrimciler, halkın dostları olmaları gereklerini ve aydın namusunu koruyabilmeleri bedelini ödemekten kaçmamalıdır. Kaçıldığında hiçbir şey sahip olamazlar ve bir hiç olmaktadır kurtulamazlar.

Koruculuk sistemi öyle basit, sıradan, alelade bir örgütlenme ve oluşum değildir. Halk tarihimize bunun örnekleri de yaşanmıştır. Abdulkamil döneminde Kürtlerin Hamidiye Aylaları oluşturulmuş, bu birlikler hem Kürtlere karşı kullanılmış hem de Ermeni halkının katliamında büyük oranda bu güçlere rol verilmiştir. Bugün de bu hain ve korkunç plan "koruculuk sistemi" adı altında gündemleştirilmiştir. Ülkemizde savaş Kürtleştirilmek, Kürtler birbirine boğazlatılmak istenmektedir. Paralı birlikler oluşturulmuş, gidilmektedir. Devlet içinde ortu güçlerimize yönlendirilmesi arasında tampon bir güç olarak Kürtlerden oluşturulduğu bu paralı askerleri koymak, ordu-sunu tahripetn alıkoymak istenmektedir. Bu örgütlenme ülşel birliğimize kasteden, birliğimizi başına sokulmak istenen bir hancı gibidir. Şimdi soralım, bu korkunç plan karşısında tavırmız ne olmalıdır? Elimiz, kolumuz bağlı devletin ulusal kurtuluş hareketimizi boğmasını mı seyredelim? Hayır, bunu yapmayacağız, yapamayız. Bir halkın kurtuluş yükü omuzlarımızdadır. Bu sisteme yönelip dağıtmak zorundayız. Halk birliğimiz, mücadelemizin gelenekleri bunu dayatmaktadır. Bu sistemi dağıtmamız tek aracı devrimci siddet değildir. Siddet en son başvurduğumuz yoldur. Silahların birakılması için aralaksız çağıracağız, ina çabalarımız olacaktır, olmaya devam etmekteyiz. Bu çabalarımızı toplu olarak da olumlu oldu. Yüzerline insan silahını kurtuluş güçlerimiz teslim etti. Bir kesimi de devlete geri verdi. Ve halkımız bu sisteme hiçbir zaman gönüllü olmamıştır. Belki hain ve feodal çevrelerin dışında kimse devlete yanaşmamaktadır. Devlet karşı halk silahlıdır, bize karşı dikmeye çalışmaktadır. İste bizim hedef aldığımızdır, devlette iğbirliğinden vazgeçmeyi hain kesimdir. Gerilla operasyonlarında baş korucuların ailesinden kadın ve çocuklar da olmaktadır. Kadın ve çocuklar hiçbir zaman hedefimiz değildiler. Böyle bir şey hiçbir zaman düşünülmez. Adamlar silahlıdır, nöbettedir, kendilerini korumaktadırlar. Bazılarının iddia ettiği bir silah silâhsız, sivil vs. değildir. Silâh devlet güçleridir.

Çıkan silâhli çatışmada kadın ve çocuklar da ölebilmektedir. Bu arzulu olduğumuz bir durum değildir. Ancak mücadelemizin geleceği açısından koruculara yönelmeyi sürdürüreceğiz. Bunları devletin güçlerinden ayrı olarak görmeyiz. Bugün on'lar, yüzler ölüyor, ölecek! Yarınlınbinler, yüzbinler ölümlerini engellemek için bu ölüme geçecek. Devlet bu paralı orduyu oluşturursa bugün ölenler on veya yüzlerle ifade ediliyorlar. Bugün yüzbinleri ifade edilebilirler. Bunu görmek için korkmamak gerekir. Amerika'nın Vietnam'da savası Vietnamlaştırması ne çabuk unutuldu.

Devrimcilerin görevi köylere, kasabalara ilgi, propaganda yapmak, halkı örgütlemektedir. Bu çalışma alanımız silâhli, telsizli, muhbir, ajan korucular yerleştirilmiştir, bu araçlarla girmeyecek, halkı örgütleyemeyecek, an zından büyük zorluklarla karşı karşıya geleceğiz. Bunların köylere silâhlandırılması ve halk üzerinde baskı kurmasını seyirci mi kalacağız. Adamların silahlarını bırakmasını mı bekleyeceğiz. Yoksa bu halkın kurtuluş davasında vaz mı geçeceğiz? Bunların halk düşmanlığını vazgeçirmesini için gelden gelen yapılmaktadır. İflah olmayanlara yönelik sözkonusudur. Hedef olan çoğunun, savasçılarının yanında eli vardır. Çoğu arkadaşın düşünün eline gecesinde rolü vardır. Hainler affedilmez, affetmeyeceğiz. Kimse bunu bidden beklememelidir.

Gelelim sol çevrelerin yaklaşımlarına; katliamlar, kan dökülmeleri, TRT'de gazetelerde kanlı manzaralar gösterip, katliam yaptığımız, cani olduğumuz vs. işleyerek duygu sömürüsü yapmak, humanist görünmektedir. Tüm çevrelerin aynı açıda konuşulduğu görürüz. Tarih bilinci niye böyle kararıyor? Kürtlere yönelik katliamlar ile çabuk unutulmaz. Bu devlet ne zamandan beri böyle masum oldu? Daha dün Dersim'de önlendirilen kadın-çocuk, genç-ihityar denilenimden devlette katliamlar ortadan kaldırıldı. Katliamlara karşı olan çevrelerimiz neden bu katliamları kınar tutum takınıyorlar? Şu işe bakın, tüm üniversiteler, basın vs. Ermenilere yönelik katliamları örtbas etmek için yirtip duruyor. Bu çevreler ne zamandan beri insanlı oluyor. Evet durum apaçık ortadadır. Kadın ve çocuklar ölüyor, bu bir savastır. Hangi savasta övlen ölmüyor? Ama ülkemizde ölen bu insanların sorumluluğu biz değiliz. Soruları devletin kendisidir. Bunları silahlılandırıp tümüne saldırdık, korucu ve aileleri kendisine kalkan yavan, onların ardına sığınan devlettir. Korucu örgütlenmesinde gilmiden önce bizim bu tür eylemlerimiz olduğu değildir. Devlet, kadınları, çocukları kendisine sipir ederek, onların dokün kanı üzerinde siyasi çabı sağlamsa, aylemizdeki kamuoyu oluşturulmaya çalışılmaktadır. Devletin bu maskesini ve gerçek yüzünü kitlelere gösterme göreviyle karşı karşıya olan devrimci-demokrat kesimleri baktığımızda onlar da onların haline getirdiği düşünülüyor, bozmakta, devlette aynı noktada bize saldırmaktadır. Bazı görüşler PKK'ya saldırmak için pusuya yatmış, saldırı için fırsat kollamaktadır. Bunu sol adına yavan üstelik aptıktan açığa tavr alma yürekliliğini gösteremeyen, birkaç eyleme kadim ve çocuklarını ölümlüğüne bahane ederek mücadelede bir kaleme dönerek ölmekten ve mahkum etmekten çekinmemektedir. Sorun şu veya bu eylemin yanlışlığı veya doğruluğu değildir. Sorun mücadelemizin

özüne nasıl yaklaşıldığıdır. Kürt halkının kurtuluş mücadelesi halki midir, desteklenmeli midir veya karşı tavır mı takınılmalıdır? Sorun böyle konmalıdır. Yaklaşımlarının özünü gözden saklamak, halki mücadelemizi karşısındaki oluşum tutumlarını saklamak için birkaç eylem ön plana çıkarılabilir, bu karşı tutuma haklılık kazandırılması çalışılmaktadır. Bu yaklaşımların gerçek değeri ve mücadelemiz sadece birkaç eyleme değildir. Binlerce eylemimiz içinde sayısı onun bile bulmamaktadır. Kendilerine yanlış görüldüğü bir parçaya sığınabilir, bütünün haklılığı bir tarafta atılmaktadır. Biz hiç kimse bize eleştirmesini demiyoruz, her konuda, her şeyde bizim gibi düşünün demiyoruz, dostlarımızın eleştirisine aynı zamanda itirazımız da var. Eksiksiz, hatışı kimse olmaz, varsa bunlar eleştirilsin. Karşı olduğumuz, kendilerine yanlış gördükleri bazı aydın yava parçalarını öyle çıkararak bütününü ifade edememişlerdir. Bazı çevreler halk mücadelesini aleyhinde kendilerini inka etmeye büyük bir çaba içindirler. Halk düşmanlarını yaptıkları sessiz kalınırken, geçirtilirken çizgilerinin haklılığını göstermek için bile karşı olmaları açık ve hazır beklemektendir. Bazı kesimler de olayların gerçeğini arıyarak, öğrenmeden burjuva haber kaynaklarının etkisiyle değerlendirilme ve yorumları girmektedir. Köy korucularına yönelik eylemlerimizde olduğu gibi.

Mücadelemize ilgi gösterilemediği, adeta kitlelerden gizlenmeye çalışıldığı, suskunluğa gömüldüğünü söyleyebiliriz. Bunun nedenlerini, derinliğini girmekte beraber bir parça da ına paskarm basmaktır. Mücadelemiz bugün ön plana çıkmıştır. Bu nesnel bir gerçektir. Bunu görmezden gelmek zayıf bir kurtarmaz. Sol endi eylemsizlik, tasfiyecilik, tasfiyecilik çizgisini tasfiye eden, onun iflâsını ilan eden mücadelemize destek ötürdü de lakayt kalmakta, dostça yaklaşmamaktadır. Şu işe bakın; hangi sol dergi ele alınır, birkaç öğrenci olayını, grevin, anti-demokratik uygulamalara mücadele, nın bol bol iflândığı, bunlarla sayımlar doldurulduğu görülür. Bunun yapılması demiyoruz, yapılmıyor, görevdir. Ancak görev bir tarzda esas anlamda yerine getirilmis olmaz. Ülkemizde gelişen binlerce eylem, devlete acizlik iddiası bırak gelişmeler, halkımızın gösterdiği başkaldırı, devletin halkı yönlendirmesi vs. bu öğrenci olayları, grevler vs.'den daha mı önemsidir? Ülkemizdeki gelişmeler, gelişen mücadele ve olaylara ilgili nerde iflândı. Sormak hakkımızdır sanırım.

Sanırım yazımın gerçeği sol çevrelerin elinden aşık bütün sahte savunma mazeretlerini almış düzeyde gelmiştir. Kimse kendisini suya gerekeceği de kurtarmaz; PKK'nın çizgisini ve önderliğini tasvip etmiyoruz, onun için tarafız kalamaz vs. yoluyla farklı gövlemekte, kimseye zerre kadar haklılık kazandırmaz. Bugün FKO'nun Ararat önderliğinde çizgi olarak doğru buluyoruz, bu çizgiye biz karşıyız diye Filistin halkının haklı savasına siri çevirmemiz mi gerekir? Tabii ki hayır. Bu halkın haklı mücadelesine sonuna kadar desteklenecik ve destekliyoruz. Anırsın Türk solu da yapılmaktadır. Ama iş Türk burjuvazisine yönelme. Kürt halkının haklı savasını destekleme kotasına geldi mi, Türk solu binbir nedenle suyu getiren destekten çekmekte, kirşiri kırşiri burjuvaziyeye yönlendirmek için olmalıdır. Gasteriler sergilemek-

tedir. Türk solunun bir kısmı da mücadelemizin ezilmesini, yenilmesini adeta dört gözle beklemektedir. PKK eylemi, yenilirse, eylemsizlik ve teslimiyetçi çizgileri iflâstan kurtulacak kendilerine ve bağırcaklar "biz demedik mi silâhla bir şey elde edilemez, terör ve anarşi sonuc getireceğiz" diye. Evet, teslimiyet, tasfiyecilik, eylemsizlik temel gıdası yapmış, ruhsuz kesimlerin bazıları yenilgiye uğramış beklemektir. Bunun hesabını kendisi ile yapmaktadır. Mücadele ve PKK eylemi, yeniliğe uğrarsa, Kürt halkının geleceği ne olacak. Bu halkı bekleyen nedir? Türk devrimci hareketine yanışması ne olacak? Bu soruları, halkın kaderi ile ilgili değildir. Yurt dışı devrimci örgütleri bundan daha derine ortamı bulsun. Yazın çizsin, kendilerini tatmin etsinler.

Burada bir parantez açalım. Sol çevrelerde işsiz, çizmeye olanlığı legal olarak kullanabilmelerine, bunu burjuvaziyeye dayattığı eylem ve mücadelesinin ürünü olarak derlemiyor. Bunu burjuvaziyeye dayatan ülkemizde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesidir. Burjuvazi ileride cephe daha rahat hareket etmesi için cephe gerisinde hissedişini hissedişini. Bunun da böyle bilmesini, doğru algılanması gerektirir.

Evet, eleştirimiz ve durumu sergilememiz kitapları dolduracak bolluklardır. Burada birkaç sayfaya söyleyecek şeylerimiz vardır. Enternasyonalist görev ve sorumluluklarını yerine getirmesini Türk solundan isteme durumundayız; bir kez daha Türk solunun Kemalizmin kuyruğuna takılmaktan, ama mahkum olmaktadır kendisini kurtarması gerekir. Yorumları, halkımıza görelerimiz vardır. Demekle fazlanlık vs. değil, pratik adam atmaya gerektirmektedir. Görevler kendisini tayin eder. Türk solu bundan daha fazla kaçamaz. Kaç burjuvazinin saflarında yer almak, saflarını gücendirmekten başka bir sonuç veremeyecektir.

"Mevzuat müsâil değildir, yazamıyoruz, baskılar yoğunlaşacak, mevcut olanaklarımız sınırları, gelişmeleri yazamıyoruz vs." yoluyla kaçışlar terk edilmelidir. Görevimiz, zor olana başarmaktır. Kolay olana herkes başırsa. Ama kolaya da bilececek deher zaman ucuğumuzdur. Tarihi yavanları zorluklara uğuzmuş germe cesaretini gösterenlerdir. Kotacılar ve korkaklar tarihın karanlık dehlizlerinde yitip gitmişlerdir. Türk solunun kötü bir miras ve geleceği vardır. Bu gelenek kırılması ve terk edilmelidir. Bugüne kadar Türk burjuvazisi sopayı gösterdiği devlete Türk solu kuyruğuna bakarlara arasına sıkı kenara çekilmiş ve sinmiştir. Burjuvazinin sopayı gösterdiği dönemler ve atlarında ne zamana kadar böyle tavr takınılmaya devam edilecektir. Bu türünun hibet toplumsal sorunu çözümlüyor, umutsuzluk, teslimiyet ve tasfiyecilikten başka bir şey doğurmadığı buca zengin deneyimden sonra daha yere düşme düşüncesindedir? Anlaşılması için daha ne kadar acı çekilmesi lazımdır. Unutmamalı ki, belanın önünden kaçmakla bala savuşturulamaz. Savuşturmak için üstüne girmek gerekir.

Sonuç olarak şunları söyleyebiliriz: siz üstününüz değilsiniz, görevlerinizi yapmanız da yapmanızın da mücadelemiz sürecektir! Halkımız iradesini savışma kararı yönünde ortaya koymuştur. Kimse halkımız adına karar verecek durumda değildir. Kimse devlet bir kart olarak

Sorunlar Yumağı Türk Egemenlik Sistemi Çözülüyor

Baştarafı 1. sayfada

olarak devam eden ve karşılıklı tavizlerle gidilemeyecek çekişler etrafında bir araya gelen iki devletin başbakanlarını 88'inci yılın arifesinde özellikle de Türk tarafı aşırı yirmişer değerlendirmelere gitti. Bu yirmişerlikte Yunan dışişleri bakanının varlık koluğu yapılan Türk burjuvazisinin kalemtörleri varıştı. Belli ki Türk devleti buradaki sorunları çözmekle, em azından döndürmek istiyordu. Yunan kamuoyu, basını ve sağlıklı değerlendirmelerde önde olan hiçbir insan bu yirmişerlikte katılmadı ve katılmadı da. Çünkü, Kıbrıs bütünlüğüne karşıydı. Binlerce Rum insanının ölmesine, perişan olmasına ve ülkelerinde kovulmasına yol açan Türk ordusuydu; ve halen bu ordu sayısını da artırarak Kıbrıs'ta bulunmaktadı. Egeyi ihtilali bir alan durumuna getiren ve hak iddia eden Türk devletidir. Ege ve Kıbrıs'a sürekli tahrik ve provokasyonlar içinde olan Türk devletidir.

Türk ordusu, ABD'nin ve NATO'nun desteği ile Kıbrıs'a girdi. Belli ki Davos'ta Türk hükümetini tavizci yapan ve yirmişerlik yaratmak isteyen yine ABD ve NATO'ydu. Kürdistan ve Körfez savaşına karşı Türk devletine yüklenilen rol, Yunan cephesinde süknetsiz oluyordu. Benzer yirmişerlik Bulgaristan'da da sözkonusudur. Bulgaristan'daki hayali Türk azınlığı sorunu ortaya atan, ve faşist-şoven dalgağı tüm topluma yaymak isteyen Türk burjuvazisi her nedense birden bire bu propagandasını durdurdu.

Yunan hükümetinin bu oyuna nasıl geldiği ve de ne kadar geldiği diyeceğe vuracak değiliz. Bunu zaman gösterecek. Fakat Yunan halkı Türk burjuvazisinin iyi niyetli olduğunu inanmamış ve toplantı hakkında yapılan yirmişerlik katilmiştir.

ABD ve NATO, Davos'un senaristleridir. Türk devletine, Ortadoğu'da Truva atı rolünü oynatacakken sistemin güneydoğu kanalındaki bu iki üyeleri arasında ihtilal istemektelerdir. Yunanistan'ın iktidardaki burjuvazisinin karakteri ve içinde bulunduğu ekonomik, siyasi sorunları, kendisine verilen ekonomik destekle birleşince Davos'taki yirmişerlik faaliyetleri. Fakat iki devlet arasında her an hareketlenebilecek hiçbir çekişli çözümlenememiştir.

Davos'ta ABD'nin rolünü ABD Genelkurmay Başkanı Amiral William Crowe, 18 Şubat '88 tarihli Cumhuriyet gazetesinin sularına verdiği cevaplarında açıklıyor. "Körfez'in güvenliği sadece Amerika'nın değil, tüm müttefiklerinin menfaatinde... Müttefiklerimizin (Türkiye vd. NATO ükeleri, bn.) lojistik hizmetler alanında sonuç almaya yönelik katkılarını ihtiyacımız var... Türk-Yunan çatışması sadece NATO'yu değil, bölgeyi istikrarsızlaştırıyor. Bu çatışma NATO içinde işbirliğinin önüne engelleyici çıkarıyor ve hem Türkiye, hem de Yunanistan'ın varolan birleşik programlarının yürütülmesini engelliyor..." Nitekim Davos ardından Türk hükümeti ve AT'deki baş destekçileri, Yunanistan'dan Türkiye ile uyum antlaşması imzalamasını, Avrupa Topluğunu yeniden de Türkiye aleyhine açtığı davaların vazgeçmesini, Avrupa Parlamentosu'nda Yunan milletvekillerinin Türk yönetimine yönelik eleştirilerini yumuşatmalarını talep ediyorlar. Başta F. Almanya olmak üzere, diğer Avrupa emperyalist yönetimleri Türk devletini daha aktif desteklemek için Yunanistan

engelini azaltmak istiyorlar.

Faşist rejimin başı Kenan Evren, önce Zeytin başı (19 Ocak '88). Gezinin amacı ekonomik gerekçelerle geçiştirilmeside, TC'nin amacını doğrultusunda siyasal manevra olanaklarını artırmaya ve yönelimleri için Cezayir'i nötrale etmeye yönelik oldu açıkça. Ankara'nın rolünün artması bu iki siyasal görüşme ile sınırlı kalmadı. Beklenmedik bir şekilde **Mısır Devleti Başkanı Hüsnü Mübarek**, Ankara'yı ziyaret etti (8-9 Şubat '88). Gezi, Filistin halkının son ayaklanma hareketinin ortaya çıkardığı gelişmelere bağlı olarak Mısır'ın ortaya attığı 'barış planına' Ankara'dan destek aramak olarak yansıtıldı. Filistin halkının direnişi, önemli bir devrim değisi olarak bölgede en çok da Mısır ve Türk devletinin planlarını bozuyor. İki devletin de ABD'nin bölge stratejisi içinde önemli rol alıyor ve oynuyorlar. Bu nedenle Mübarek-Evren görüşmesi Filistin halkının lehine olan bir görüşme değil, daha çok Kürdistan, Körfez ve Filistin'e karşı bölge gerilimlerini çıkarılmasını nasıl kuruncaya, bunun için askeri ve siyasi işbirliğinin nasıl geliştirilmesine yönelik oldu. Daha önce de bu doğrultuda görüşmeler olmuş ve Pentagon'un onayı ile Mısır 100'ün üstünde fantom savaş uçurşuğu Türk ordusuna aktarmıştı.

Türk devleti, siyasi-askeri cephesine güçlendirmek için sistemin amacını güzlemeyemediği bir tarzda diplomatik çabalarını yoğunlaştırmıştır. 15 Şubat 1988'de İran İslam Cumhuriyeti Dışişleri Bakanı **Ali Ekber Velayeti**, Ankara'yı ziyaret etmiş, Türk Dışişleri Bakanı **Mesut Yılmaz**'la yapılan görüşmelerde Türk tarafının gündeme getirdiği ana konu yine Kürdistan sorunu olmuştur. Türk dışişleri bakanı bir yandan "İran-İrak savaşına konusundaki tarafsızlığı" demagogisi tekrarlarken, diğer yandan, "Güneydoğu'da saldırdıkları bulunan ayrılıkçı unsurların Körfez savaşına neden olduğu bölgede meydana gelen siyasi bozukluğu yarandıranlar"la yakınlaşmış ve engeldirleri (i) dile getirmiştir. Bunun anlamı açıklıyor. "Öyle bir savaş yürütün ki Irak devrimcesin, Kürt halkının mücadelesini İleri gitsin, petrol çıkarınz tehlikeli kulların, aksi durumda gücümüz kullanırın" diyor Türk devleti. Demekle de kalmıyor, aktardığımız siyasal girişimleri hazırlıklarını yoğunlaştırıyor, asil hazırlıkları da askeri cepheye yapmaktadır.

Türk ordusunun silahlanmasının ve askeri hazırlıklarının boyutları

Sömürgeci-faşist ordunun emperyalizmin bölge stratejisinde başrolü oynadığı kimse tarafından sanı değildir. TC ordusunun emperyalizmi gücüne nasil hummalı bir şekilde silahlandırıldığını örneklerini geçmeden, silahlanmanın neye yönelik olduğunu yine Pentagon uzmanlarından aktarmak yararlı olacaktır. **ABD'nin en önemli stratejisi** olarak gösterilen **Albert Wohlstetter**, Washington'da aralarında Türk gazetecilerinin bulunduğu basın muhabirlerinin sorularına şu açıklamalarla bulunuyor: "Önümüzdeki yirmi yıl içinde Körfez'in en fazla tehdit edilecek sorun Kürtler ve İran'da gelişebilecek kaos olabilir... Doğu Anadolu'nun tarihi, dini, etnik hususmelerinin kaynağı olması bunu kolaylaştırıyor. Gelecek de bu açıdan uygun zaman yaratılıyor. Güneydoğu'da Türkiye değişiklerinden bir kanun ve nizam sorunu olduğu

muhakkak... Bu amaç yoğunlukta çatışmaları bir özelliği de 'yüksek yoğunluğa' çıkmaya yetenekleri. Bir başka yetenekleri de iş tehdit getirebilmeleri..."

"İran-İrak savaşında Yunan Ortadoğu'da her sorunu Arap-İsrail çatışmasından kaynaklanmadığını öğretti. Aynı zamanda Körfez'e yönelik her tehlikenin dışından gelmeyebileceğini de öğretti. Ama Körfez'deki uzun vadeli tehdit, ki hiçbir Körfez ülkesi tek başına çözemeyiz, iş tehdit olduğunu düşünüyorum. Ama Amerika'da binlerce kilometre uzaktan bunu tek başına çözemeyiz... Başlıca sorun şu: Körfez'de bir kriz olduğunda zamanında yetişemeyi sağlayacak kolaylık var. NATO, bu sorunu ciddi olarak ele almak zorunda... Türkiye, NATO üyesi ve Körfez'in legal yoluna Diego Garcia'dan çok daha yakın... Bir kriz anında Körfez ülkeleri NATO savaş uçaklarına ne kadar misafir-pervere davranacak? Suudi Arabistan'ın bunu yapması Türkiye'nin yapmasında daha güc, çünkü Türkiye NATO üyesi.

"Senaryoya göre ve tehdit niteliğine göre (İsrail, bn.), Doğu Akdeniz'in korunmasında rol alabilir, ama Türkiye gibi kıllit bir ülke değil. Suudi Arabistan'ın, Mısır'ın, Türkiye'nin işbirliğini arzu ederiz... Şurası bir gerçektir ki Türkiye, S.

diği bilgileri şunları demektir: "Türkiye yapılan görüşmelerde Konya'nın kurulmasını (F-16'lar için, bn.) ilişkin sorunların bir bölümü çözümlendi. Şu an bir sorunuz yok." (Cumhuriyet, 9 Şubat '88)

Bu kadar da değil. Stockholm'de yayınlanan ve devletlerin silahlanmasını inceleyen SIPRI-1987 raporuna göre, Türkiye silahlanmaya en fazla para ayıran ikinci NATO ülkesi. Türk devleti, silahlanma yarışına öylesine girmiştir ki, İsrail'e bile birlikte ortak askeri yatırım yapmaktadır. Bu açıktır da **ABD Temsilciler Meclisi Dışişleri Komitesi**'nden: "Türk ve İsraili emekli generaller top namulus teknoloji ve Türk F-4 fantomlarının modernizasyonu için bir araya geliyorlar."

Son olarak Alman yönetimi, Türk ordusuna 280 milyon marklık askeri hibe yardımı yaptı. Fransa ile Puma helikopterleri üzerine anlaşmalar imzalandı. NATO üssü gözükme fakti faaliyet ABD'nin denetiminde olan Adana-İncirlik üssünde yoğun hazırlıklar arttı bir şey değildi. Sadece bu üste değil, ABD'nin Türkiye'deki bütün üslerine benzer hummalı düzenleme ve hazırlıklar olmaktadır. **ABD Devlet Başkanı R. Reagan**'ın Kongre'ye sunduğu Ye-

Rejimin iç bünyesindeki son gelişmeler, çürümenin ifadesidir

Kamuyunun dikkatini en fazla üzerinde toplan konuların başında Milli Savunma Bakanı Ercan Vuralhan'ın askeri araç alımındaki büyük yolsuzluğu geldi. Daha önce de ANAP hükümetinin bir başka bakanı, **İsmail Özdağlar**'ın yolsuzluğu ortaya çıkmış, görevinden alınmış ve hapsedilmiştir.

Şaşırtıcı olmayan bir şekilde son bakan yolsuzluğu da askeri ihalelerde ortaya çıkmaktadır. Ercan Vuralhan, Suudi sermayesi, Alman ve ABD sermayeli olduğu. Vuralhan 1980'nin yetmişlerinin. Dolayısıyla CIA'ya bağımlı asalak ve rüşvetçi holdinglerin tipik bir temsilcisidir.

Her ne kadar Vuralhan olayı, Genelkurmay'lık ile Milli Savunma Bakanlığının arasındaki protokol çekişisi ve burjuva gruplar arasındaki çekişilerin ölümlü olarak ortaya çıkması da, olay Türk burjuvazisinin karakterini en iyi yansıtan örneklerden biri olmuştur. Rejimin en yetkili komisyon ve rüşvetçi palazınaktadırlar. Ekonomik liberasyon adı verilen 12 Eylül'ün ölümlü holdinglerin ekonomik fonksiyonu hayali ihraçatları, ihalelere vb. yollarla halkın sırtından büyük vurgunlar vurulmaktadır. Rejimin bütün yetkileri bu vurgunun içindedir. Marx, 1850'lerde Luis Bonapart'ın iktidarına atfedilen "burjuva düzenin ahlaksızlığı zirvesi olduğu" tanımını yapar. Bu tanım en çok Türk burjuvazisinin bugünkü durumunu ve karakterini yansıtmaktadır. Türk burjuvazisi başbakanından cumhurbaşkanına kadar bu söygcü ve ahlaksız düzenin içindedir ve ortakları basına açıkça yansıtıkları gibi Arap seyhleri, silah tüccarları, yeraltı dünyası patronları ve CIA ajanları, Rejimin bir çete olan 12 Eylül rejimi, ahlak ve insan hakları üzerine yaptığı büyük propagandaya rağmen gerçekte Marcosculuğu geride bırakan en sefil, asalak, ahlaksız, söygcü rejim durumundadır.

Vuralhan olayının bir diğer sonucu, Türkiye'de burjuva muhalefetin içerisizliğini ve iktidarı bir bütün olduğunu göstermesi olmuştur.

Özdağlar olayında olduğu gibi rejim Vuralhan'ı da harcamayı göze alamamış, muhalefet bir meclis soruşturması talebi dışında pasifliği tercih etmiştir. Çünkü, Vuralhan'ın yolsuzluğu rejimin her kademesi ve unsuru içine geçmiştir. Vuralhan diğer birçok unsur gibi CIA tarafından istina ile yerleştirilmiş ve Türk ordusuna yönelik planlar çerçevesinde yerleştirilen bir uzak uzmandır.

Bir MIT raporu ve yankıları

2000'e Doğru dergisi bir MIT raporu yayınladı. Rapor Ağustos '87'de ayığı kaydırılan Necdet Üruş'un marifetlerine yönelik, onun aralarında şarkıcı Emel Sanay, yeraltı dünyası patronlarından Fahrettin Aslan ve Dündar Kılıç vb. birçok insanla karanlık ilişkilerini yansıtan rapor. Cuntanın başı Kenan Evren'in CIA'nın denetimindeki **Aramco** (ABD-Suudi petrol tekel) tarafından finans edilen Suudi'nin **Rabta** örgütünün maası adında olduğu gözününe alınır, 12 Eylül'ün genelkurmay başkanı Necdet Üruş'un silah ve eroin tüccarları ve artistlerle ilişkileri şaşırtıcı olmamaktadır. Bu açıklamalar ve belgenin Genelkur-

Arabistan'ın savunmasının ana penisidir... Türkiye'nin en geniş geleceği var ve bu geleceğin daha iyi savunulmasını görmek için savunulmasını memnun olalım" (Cumhuriyet, 19 Ocak '88)

Pentagon uzmanlarının ABD hükümetine sundukları raporun içerdiği çıkarılan bu açıklamalar, ABD'nin Türk ordusuna verdiği rol gösterdiği gibi, bu rolüne ana gerekçesinin Kürdistan olduğunu da göstermektedir. Bu doğrultuda Türk ordusunun hızla silahlandırılmasını bazı örneklerine bakalım. ABD İspanya'da Madrid yakınlarındaki Torrejon üssünde bulunan 72 adet F-16 avcı bombardıman uçağını bekliyor. Bunların önemli oranda Türkiye'de konuşlandırılması bekleniyor. Tek engel Sovyetlerin tepkisi. ABD yetkileri bu uçakların Türkiye'ye de Yunanistan'a yönelik bir Sovyet tehditine karşı konuşlandırılacağı iddia ediyor. Ancak iddia komik. Gerçek ise ABD'nin Türk ordusunu hazırlık amaçları için sağlıyor. ABD Dışişleri Bakanlığı, Kongre'de temsilcilerle ver-

ni Utusal Güvenlik Raporu'nda, Doğu Anadolu'daki Amerika üslerinin bir süreden beri yerel olmayan tehditlere karşı alarmda olduğu belirtilmektedir.

Türk ordusunun silahlanma planı içinde NATO ile ortak kurula-cak, tanksavar füzele ve top mermileri üretecek Türk-ABD sermayeli "ortak mühimmat fabrikası" ve İngiliz Stinger füzelelerinin üretimi var. Kenan Evren'in önmüdeği aylarda planlanan İngiltere gezisi özellikle bu amaçla yönelik. Türk Genelkurmaylığı, askeri donanımına paralel olarak yeni düzenlemelere de girmektedir. Bunların başlıcaları Kürdistan'daki askeri varlığını hızla artırmıştır. Son yapılan düzenleme ile sınırlarda 'güvenlikten sorumlu' **Jandarma birlikleri** alınmakta yerine **düzenli kara kuvvetleri birlikleri** yerleştirilmektedir. Bu kuvvetler büyük hareket birlikleridir. Türk Genelkurmaylığı, bir yandan ARGK karşısında başarılı olmalarını kabul ederken, diğer yandan daha büyük hevesleri için bu başarısızlığı gerekçe yapmaktadır.

maylık kaynakları olduğundan kuşku yok. Rejimin egemenliklerini hiçbir zaman sistemin kaderini belirlemeye birbine üstünükle kurma çeliklerinin ürünü olan MİT raporu, rejimin pasalarının durumunu yansıtmaya açısından önem taşımaktadır. Birlerce devrimci ve yurtsverci haphanelere tikan, yüzlerce insanın kanına giren, toplumu bir fuhuş yuvasına çevirmeye isteyen, halkı diyanen notkasına getiren TÜK pasalarının nasıl birer ahaksız masa oldukları, CIA'nın, MAFIA'nın, Holdinglerin denetiminde aşalık insanlar oldukları ortaya çıkmaktadır. Bu adı karakterler kişiye özgü değildir. Bir daha rejimin bütün unsur ve kademelerine böylesine ahaksız bir çete konumunda olduğu ortaya çıkmıştır.

SHP, DYP ve burjuva partileri olayı MİT ya da MİT'in hayali belli küklerinde somutlaştırarak rejimi aklamak istiyorlar. Fakat caba boşunadır. Kenan Evren'den Türkiye'ye Özal'a kadar olan rejimin en alta yekillileri bu çetenin ve onun yekindileridir.

Sözkonusu MİT raporunun ortaya çıkardığı bazı sonuçlar daha vardır. Rejim, büyük bir kokuşma içindedir. Yozlaşma, çürüme ve birbirinin ayağını kaydırma rejimin karakteridir. Bu yarıstı yazımın başında koyduğumuz siyasal-askeri amaçlar doğrultusunda en iyi hareket edecek uşaklar seçilmektedir. Bir yere TÜK ordusunun yürüttüğü savaş ancak böylesi kokuşmuş, talancı bir rejimi ve en ahaksız, uşak yolu pıyonları zorunlu kılmaktadır.

MİT raporu vd. benzeri gelişmeler, 12 Eylül rejimini Türkiye solu üzerinde yaptığını tahribata daha yansımaktadır. Bu tür raporlar her ne kadar rejimin karakterini yansıtmaya da, çeşitli gruplarının birbirine üstün gelme yarışına da yansımaktadır. 12 Eylül'ün tahribatının ürünü olarak Türkiye solu elektirik bir yapı kazanmıştır. Her nedense 2000'e Doğru dergis, Genekurmaylık ve MİT raporlarına narazı ulaşmaktaki ve cesurca yayınlamaktadır. Bu işki dar siyasal hedefler içinde sartinmanın ötesinde Türk Genekurmaylığının toplumu şartlandırma çabalarıyla ilgili olarak ortak olmalıdır. Aksi durumda raporların çıkarılacak sonuçlar apayrıdır. Teşhi ve mücadele rejimin bir grubuna ya da bir kurumuna değil, TÜK burjuva egemenlik sisteminin tümüne yöneltilmek zorundadır.

TÜK burjuvazisi ve halk muhalefeti

Faşist-sömürgeci iktidar, askeri-siyasal hedefleri doğrultusunda halk muhalefetine üstüne geliyor. Hükümet kendi göstergelerinden ekonomik iflasını teslim ediyor. 21 trilyon lirasına bağlanan 1988 hükümet bütçesinin 10.5 trilyonu transfer harcamalarına ve bunun 5.5 trilyonu dış borçlara ayrılmış. Dış borçlar 30 milyar doları aşmış. Bu nedenle 1988 hükümet bütçesine "borçlar bütçesi" deniyor. 1988'de hükümet 400 milyon doları IMF'ye olmak üzere ancak 6.7 milyar dolarlık dış borç ödemesi yapılabilecek. Bu durumda hükümetin hemen yeni dış borçlanmaya gitmesi gerekir. Bu göstergeler, TÜK burjuvazisinin derin bir ekonomik iflası yaşadığını göstermektedir. T. Özal, "Harcamaları kısmının yolu yatırımlara aza vermek" diyor. Böylece halkın kanına iddiaların yalan olduğu ortaya çıkıyor. T. Özal, bir yandan hükümet ve belediyeleri fazla yatırım heveslisi olmakla suçlarken, diğer yarımları Davos'ta yaratılan 'iyimler atmosferi'ne ve buna bağlı olarak artarak

AT'nin yarımlarına bağlıyor.

Şubatın ikinci haftasında İstanbul'da hükümetin kararlarını değerlendiren Türk tekeli sözcüleri, "Ekonomide beklenen devresine girilmisti" belirlemişler vardılar. Türk hükümeti, yine de boş durmadı, yükü emekçilerin omuzuna bindirmek için zamlara yekindiler. Buna göre KİT'er 3 trilyon liralık zam yapacak. Zam akaryakıtın sigaryaya, yemeliğe yağa kadar her alana sistematik yansıtılacak.

Mütteahitlik, ithalat-ihraçat (lüks madde ithalatı) dışında ticaret tikanmış, yatırımlar durmuş, tahliye edilen karaborsada döviz kurları banka kurlarını altüst etmiş durumdadır.

Planlanan 9 trilyonluk ek verginin tümüyle emekçilerin alınması hedeflenmiştir. Enflasyon %40' aşmış, yeni durum ve beklenen zamlarla bu rakamın çok daha artacağı ve gerçekte %70-80'de seyrettiği kasındır.

Buna karşılık sendikali işçilere verilen tam 10.000 lira gibi komik bir rakamdır. Nitekim Türk-İş üyesi sendika yönetimlileri bu durumu koymak için işi durdurma ve genel grevin de dahil olduğu gösteri, yürüyüş, toplantı vb. eylemleri yürütmeye çalışıyor. Türk-İş üyesi sendikacıların karşı koyuşları nedeniyle işçiler böylesine etkili eylemlere henüz giremediler bile, hükümet ve genel olarak TÜK burjuvazisinin, işçi sınıfının her an patlayabilecek muhalefetiyle karşı karşıya olduğu ortaya çıkmaktadır. İstanbul-Netas fabrikasında 45 işçinin işini atılmasından sonra polise katkımaya dönüştürülen işçi grevi, DISK'i kırma çalışmaları ve yer yer gelişen işi durdurma ve grev eylemleri henüz ekonomik-demokratik karakteri aşmamışa bile işçi sınıfının hükümet yasaları, polis baskısı ve Türk-İş engeline asma sürecinde olduğu ortaya çıkmaktadır.

Yine resmi istatistikler verileri ölçü alınsa bile her 40 işçiden birinin işsiz olduğu bu rakamın 5 milyon üstünde olduğu ve Türk burjuvazisinin bu potansiyeli eritme gücü içinde olmadığı ve olamayacağı ortaya çıkmaktadır. En hızlı bilinçlenme ve tepki içinde olan Üniversite gençlerinin demokratik eylemleri artış göstermiş, bu artış ile hükümetin tutumunun ortaya çıkardığı dersler olmuştur. Şubat ayında İstanbul'da yapılan **Filistin halkıyla dayanışma** toplantılarında yönelik polis saldırı, TÜK yönetiminin Filistin halkının haklarını savunmada ve demokrasiyi geçme iddialarında ne denli iyküzütlük içinde olduğunu göstermiştir.

Cezavelerinde işkenceler devam etmektedir. Türkiye'de insan haklarının ihlallerine ilişkin uluslararası raporlar birbirini izlemektedir. Türk devleti "demokrasi", dışta meşrulasına çalışmaları basarısız olmakta, hızla tehir olmaktadır. Devletin resmi sözcülerinin yanısıra Ecevit ve SHP heyetlerinin dış gezileri rejimi ve demokrasiyi savunma meşrulasına yetmemiş, her yerde tepki geliştirmiştir. Öyle ki **Avrupa Konseyi, Uluslararası Af Örgütü**, Türk devletinin insan hakları konusunda ciddi ihlallerini gerçek güdemde almak zorunda kalmışlardır.

Suçlu diye tutulmaları insanların suçsuzluğu yine mahkemeler tarafından açıklanmış, önce suç bulunmuş, ardından suçlu aranmış, bu şekilde birleşen insanın hiç yere işkence gördüğü, yıllardır cezavelerinde tutulduğu ortaya çıkmıştır. Sımdıye kadar (1987'de) 167.000 insan savcılık sorgula-

masından geçirilmiştir. Gerçek rakam milyon aşmaktadır. Türk faşist makemelerinin bu kefti uygulamalarının işi yüzünün ortaya çıkması, rejimi aklamaya adina adalele bakanlığını, bazı yarılananalara tazminat ödemesi sonucunu doğurmıştır. Bu sonuç toplumun tepkisini durdurmuş, şehit olanları, işkence görülenleri, yakınları halen cezavinde olanlarıyla, cezaveleri etrafında büyük bir demokratik, devrimci örgütlenme hareketi yükselmiştir. Burjuvazi ne yasaları ne de asker-polis gücüyle bu hareketi durduracak gücele tabildir. **Son olarak Diyarbakır cezaevi direnişine bağlı olarak toplanmış gelişen direniş hareketlenmesi ve bunun Türkiye'deki cezaevleri dahil olmak üzere genel faşistler yansması, bir yandan faşist-sömürgeci rejimin karşı karşıya bulunduğu halk muhalefetine boyutlarını gösterirken, diğer yandan Türkiye demokratik-devrimci halk muhalefeti ile Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadalesinin denli güçlü olduğu ve beraberliği güçlendiren sahip olduğuna ve küçük bir örneği de olsa bu direnişin ne denli etkili olabileceğini göstermiştir.**

Eğer Türkiye'deki sol dergilerin bölünümün elektirik karakterleri konusunda yanılmazsak ve öğrencileri işi hareketinin ipreditti potansiyeli rağmen henüz demokratik, ekonomik karakteri aşmadığını unutmazsak, sosyalist parti vb. adlar altında kurlan partilerin rejimle örtülü uyumunu gözardı etmezsek; Türkiye'de ne basın, ne sendikal, ne dernek, ne gösteri vb. hiçbir demokratik hakın olmadığı, rejimin karakteri ve karşı karşıya bulunduğu sorunlar nedeniyle gitliktik daha basıncı ve talancı politika gütmek zorunda olduğu sonucuna varız.

Sömürgeci-faşist burjuvazinin çözümlenemeyenliği işçileri önüne dış meşrulasına itiyor. Askeriyasi hazırlıklar, talan ve baskı politikasını şiddetlendirmeye zorunlu kılıyor. Rejim sin olmasa bile işçilerinin toplumun temel çeliklerinin önüne geçirmeye çalışıyor. İktidar ve muhalefeti işi Türk burjuvazisi, basın kalemleri, uydu solculu talı sorunlar önüne alınıyor, rejimin ayıpları, yürüttüğü barbar savaş hazırlıkları gizleniyor. Elbirliği ile topluma soğuk dalga egemen kılınmaya çalışılıyor. Eğer sağları bir gözün içinde olmasa burjuvazinin yaratdığı bu politik-sosyal kaos içinde hapsohulabilir. Gerçekle bu durumun bilincinde olmayan ya da ideolojik-politik zaafın nedeniyle bilinci olarak bu kaosun içinde hareket edenler sonuç olarak sömürgeci-

uyarıken, diğer yandan Kürdistan'da muhtemel bir ayaklanmayı bastırma katliatları düzenlemeye, bunları izlenen filyatlara geçirmek için hem TÜK ordusunu kılahladılmakta, hem de ordu kademelerinde ve konumlanmasında bu yönlü değişikliklere gidilmektedir.

Diyarbakır, Mus, Anker, Batman, Erzurum, Van, askeri havasalları, radarları, ordu, polis, kontraları ve çete gücüne TÜK ordusunun Kürdistan'daki varlığı yekindiler. Çıkarılan yasalarla özellikle köylülek olmak üzere toplumun çeşitli kesimleri hizale ulusal kurtuluş mücadelesine karşı silahlanmaktadır. Bu yoğun tedbirler, ordunun çikmasını yansıttığı gibi, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadalesinin ani kitellesi siyasal ve silahlı gelişimine karşı bir önlem olarak öngörüldüğü tabirdir.

Türk ordusu zaaf ve hasas-siyasetini gözlemlemektedir. **22 Ocak'ta TBMM'de Kürt sorununun gündeme getirilmesi, Türk burjuvazisi tarafından "Misak-ı Milli" yemine dönüşürdüğü, Türkiye'de Kürt kelimesini kullananları hali yarılanabilmektedir (Şubat ayı ortalarında bu suçtan Aziz Nesin, M. Ali Ayar ve 2000'e Doğru dergisinin yazıldığı müddet Fatma Yazıcı yarılanıyor, 17 Şubat, Cumhuriyet).** Kürdistan şerh ve köylerinde her gün onlarca yurtsverci "bölücüler destek olduğu" savıyla tutulmaktadır.

Son cezaevi direnişi, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadalesinin direniş gücünü, potansiyelini, halk üzerinde etkisini ve Türk halkının gündeminde yansımaya gittiğini açık olarak ortaya serdi. Türk burjuvazisi alelacele tavizler vererek direnişin yönünü sapırmaya çalıştı.

Açıklamalarıyla kaçınılmaz bazı sonuçlara vardırıyorduz. Bunlar: Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadalesinin her zamankinden çok gelişim koşullarına sahip olduğudur. Bu koşullar sadece askeri ve kitellesi alanda değil, etnik bölgeleşme çapta artırma ve uluslararası alana yansımaya etkiler içerir. Böylece Türk sömürgeçliğini karşısına çok daha geniş ulusal güçleri ve uluslararası dayanışmaya çıkarmak sözkonusudur. Diğer yandan koşullar, Kürdistan ve Türkiye'deki direnişin dayanışması zorunlu kılma ve Türk burjuvazisi çikan örnekte direnişin güçlü olduğu bu dayanışmayı önleme gücünde değildir. Türk devleti bariz bir şekilde Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadalesine geçene bağlı olarak bölgeli çapta saldırganlığı soyunmaktadır. Bir yere kendini buna zorunlu hissetmektedir. Bu durumda görülenler çapta büyümektedir. Temelinde Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadalesi olsa da; Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadalesi, Türkiye halk muhalefeti, bölge yurtsverci, antimperyalist güçleri ve dünya sosyalist hareketleri daha fazla dayanışmaya geçirebilir karşı karşıya olabilir. Önemzdeki her admin niteliğini belirlemek kahlınlık olacaktır. Ancak çeliklerinin karakteri ve hazırlıkları, TC'nin da militarist, daha saldırgan, daha basıncı ve talancı, daha katliatçı; bir pratik içinde olacağı göstermektedir. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadalesinin örgütlü gelişim ve savadığı kararlılığı yanısıra özellikle de Türkiye halk muhalefeti daha ileri ve radikal bir örgütlülük ile mücadele etmeye girişmek zorundadır. Türk sömürgeci faşizmin emperyalizme bütün saldıncı cephesi, ancak güçlü bir halk direnişine ilerletilebilir ve altedilebilir.

Kürdistanlı yurtseverlere yönelik saldırılar yoğunca protesto ediliyor PKK GERÇEĞİ EMPERYALİZMİ ÜRKÜTÜYOR

Baştaraf 1. sayfa

tinalar ne döbrür yandan yönelen saldırı ve asılsız suçlamalar gözönüne getirilcek olursa, yine emperyalizm için çeşitli güçlerin ve emperyalist ülkelerin komplocu çabalarını anımsanacak olursun. Komünist Manifesto'nun sözlerini günümüze şu biçimde uyarlamak hiç de abartma olmayacaktır:

"Bugün de Avrupa'da bir hayalet koloniyal —PKK'yalet. Emperyalist Avrupa'nın bütün devletleri, faşist Türkiyesi'nin ve emperyalizmin içerisine girerek ve emperyalizmi kendi yaşallarımla bağlayarak altına alarak yine kutsal ittifaklar kurmaktadır. Ve ittifak güçleri, çeşitli sosy. sosyalist, komünist, emperyalist ülkelere ve onların polisi ile polis casuslarına kadar alabildiğine genişir. Bu ittifaklar sonucunda Papa ve Palme gibilerinin kurban edilmemesine bile çekinilmeyen, komplolar komplolar izledi ve Avrupa'nın hangi köşesinde kimin başına ne hal geldiyse tüm ittifak güçlerinin parmakları şartlanmasına PKK'ye uzandı. Emperyalist ülkelerin polisi kayıtlarında PKK "ortodoks komünist parti" ve "en tehlikeli örgüt" olarak anıldı.

Diğer yandan Türkiye'de yalnız ittifaklar da bu mahaletefil siyasi partiler dediği, birçok çuk, hasımların PKK yanlısı olmakla suçladı ve suçlamaya devam etmekteydi. Hatta bu konuda işi denli ileri götürüldü ki, TC, kendi ağababası ABD emperyalistlerini bile zaman zaman "PKK ağız ile konuşmak" ta suçladı.

Bu çarpıcı benzerlik içindeki bir ortamı ölmeldir. Birçok çuk sar önelimimize karşı Papa'ya, Car, Metternich'le Guizot, Franz Rad, Kallier ile Alman polisinin casusları nasil ittifak oluşturdu, bugün de PKK'ye karşı benzer bir ittifak sözkonusudur. ABD emperyalizminin Fransız, Alman ve İsviçre gibi Avrupa emperyalist devletlerine, Fransa ve Almanya'nın adından başka sifatifarıyla bir ilişki bulunmayan sosyalist-komünist partilerinin GAL ve çuklere, ve yine MIT-GIA-SAPO'dan Fransa, İsviçre ve Alman polisine ve Komkar, Nusret Aslan ya da Hasan Doğan gibi polis casuslarına kadar birçok çuk bu ittifaka yerlerini almıştır. Bu güçler aracılarıyla son birkaç yıl içerisinde PKK'ye ve do layalını öncülük ettiği Kürdistan halkının Bağimsizlik ve Özgürlük mücadelesine karşı teşahlanan uluslararası komplolar bilini mektedir. Yüz yıl öncesinin "kutsal ittifaklar" nasil ki komünizm düşüncesinin insanlığa mal olmasını önlemeyişide, günümüzde de komplocu güçlerin kübaları sonuç vermekte ve Kürdistan halkının haki mücadelesine ille bu mücadelesine hüküm öncü güç PKK, her geçen gün dünyayı ilerici insanlık nezdinde daha saygın bir konuma ulaşmakta dır. Bu durum karşısında telas ve tedirginlii daha da artıran uluslar arası karşı-devrimci güçlerin, yeni yeni komplolar gündeme getirmiş ve hayali suçlamaları saldırya geçmesinin de anlaşılacak bir yönü yoktur.

İşte Alman devletinin, hangi yönde bakılrsa baktsın gerçekten hukuk devleti anlayışıyla bağ dılaşması mümkün olmayan şu uygulamaları da bu komplolar zincirinin en yeni halkasını teşkil etmektedir. Alman devletinin hakimsiz ve mücadelesizme yönelik saldı

rılarını tam da bu önemde yoğunlaşmalarının ebbette ki nedenleri vardır.

Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesini, faşist Türk sömürgeçliğinin 1987 yılı hasırlarını da alt-üst ederek faşist rejimi tam bir çöküşle karşı karşıya bırakmıştır. Hakimsiz yaşamanın en alanında devrimci insanın tabiliğine yükselmiştir. Kürdistan'ın her alanında gerilla eylemleri yoğunlaşarak faşist zindanlarda insanın onuruğu çiknetmeye savaş esirlerinin direnirleri tüm dünyaya yankılmıştır. Diyarbakır, Eskişehir, Aydın, Malatya, Sağmalcılar vb. zindanlarda binlerce savaş esirinin direnirleri, demokrasi masallarına dünyayı uytumaya çalışan 12 Eylül faşist rejiminin maskesini alması dediği önemli oranda teşkil etmiştir. Öte yandan Kürdistan'da PKK-ERNK-ARGK önderliğinde gelişen ve '88'e çuk daha görkemli bir tarzda diren devrimci direniş savaşımı, gerçekte TC'den de öte emperyalizmin ürününe çekilerek boyutlara ulaşmıştır. Bunun en açık kanıtı, emperyalizmin saldırgan gücü NATO' nun, Amerika'da yaptığı askeri tabikatla Kürdistan'da gelişecek bir halk ayaklanmasını bastırma provalarının yapılmak istemesidir. Yine ABD emperyalizminin Ortadoğu uzmanlarına hazırladığı raporlarda, önümüzdeki yirmi yılın en önemli ki sorunundan birisinin Kürdistan sorunu olacağı yolundaki görüşler de Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin emperyalizmi nasil teşahlandırıldığı diğer bir göstergesi olmaktadır.

İşte Alman devleti böyle bir sürçte harekete geçti. Yani sömürgeci-faşist Türk devletinin tamamen caresiz ve gücün düşümsü olduğu, buna karşılık mücadelesinin Newroz'la birlikte çuk daha dayalın sürede 30 bin sayfalık hayal ürünü iddiaları ortaya çikaran H. Holmer, bizzat İsviç basını tarafından "rüya görmekte" itham edildi ve alaya alındı. Ve sonuçta Holmer istifa etmek zorunda kaldı.

Federal Savcı, Alman polisinin casusu durumuna getirilmiş Nusret Aslan ve Hasan Doğan adındaki iki zavallı düşküncü iddialarına dayanarak kendince ve hayal gücünü işleterek "halk mahkemesi" senaryoları kurmaktadır. Savcı, hayali senaryosuna göre, halk mahkemesinin oturumlarını açık-kapatıyor, sorgulamalar yapıyor, duruşmaları sürdürerek ölümlü cezasıyla suçlanırdıkları. Bu duruşma da kadar yetenekli (!) bir hukukçuya ender rastlanır, eger Hitler zamanında yaşasaaydı kim bilir daha ne hukuki mucizeler yaratacaktı. Kuşkusuz eğer bu tür polis casuslarının iddialarına hukuka ve mahkemelere gerekçe teşkil edilebilseydi, faşist Türk devleti PKK'yi karalamak ve "teröristi" ilan etmek için bunlardan birilerini örnekte çıkarırmaktaki hiç de güçlük ortmayacaktır. Faşizmin bir il isaretilere bile başta TKSP, Devrimci İğci vb. güruhların şefferi olarak üzere binlerce usak PKK ve Kürdistan Bağimsizlik Mücadelesine aleyhine açılmaya yapmaktaki, yalan iddialarına karalamak için her zaman hazır. Ne var ki, insanlık tarihi boyunca uğruna büyük mücadelesiler verilerek bugünkü düzeye getirilen hukukun, polis casuslarının iddialarından hareketle bir halkın en sıkı haklı olan bağimsizlik ve özgürlük mücadelesinin yarılmasına araç edilmesinin, insanlık değerlerine en küçük bir saygısı olanları nazir olamayacaktır çuk açıktır.

uygulamaları tabii tabii. Birçok kişi-yi hiçbir geçerli nedeni olmadık halde tutukladı. İşin ilginç yanı, bütün bu uygulamaların gerekçesi olarak da, PKK tarafından insanların özgürlüklerinin kısıtlanması, gösterilmektedir. Ebbette ki böylesi hayali bir iddiaya kanıt aramak nafle bir çabayı ve nitekim sonuç da böyle oldu.

Fakat Türk faşist rejiminin çuk kırılır evrenden geçtiği ve Kürdistan Sorununun her alanında çuk tartışıldığı bir dönemde, Alman devletinin Kürdistan halkına ve Kürdistan Bağimsizlik ve Özgürlük Mücadelesine yönelik saldırılarını yeniden yoğunlaştı. Almanya'nın birçok kentinde oturan onlarca Kürt yurtseverinin evi yine kapıları parçlanmak suretiyle basıldı, çeşitli yasal demokratik kuruluşlar da aynı uygulamalara tabii tutularak adeta yağmalandı. İnsanların gücü ortası sokakta yürürken, ortadoğu kalıntısı eşyaları yontmelerine eli silahlı polistlerin saldırısına uğradılar. Faşist Türk devletinin emirlerini yerine getiren bu tür uygulamaları sonucunda onlarca Kürt yurtsever sorunsuz-sualsız tutuklanarak hücrelere atıldı. Bunlardan 12'si halen tutuklu bulunmaktadır.

İddia yine aynı iddiadır, sözlümün PKK'nın "teröristliği" kanıtlanacak. "Köln'deki halk mahkemesi" açığı açılacaktır. Federal Savcılık tarafından 11 Kürt yurtseverinin tutuklanma gerekçesi olarak yapılan açıklamalar gerçekten hukuka adına yüzcüzarıcı bir utanç beşenilmiştir. Öyle anlaşılıyor ki, Federal Savcı Kurt Rebmann'ın, hayal gücü. Ö. Palme olayının sorguturmasını yapan ve olayı israfıya PKK'ye mal etmek isteyen polisi şefi Hansa Holmer'in hayal gücünden bile öte daha genişir. Fakat bay saşık unutulmalıdır ki, bir yıl önce yalın sürede 30 bin sayfalık hayal ürünü iddiaları ortaya çikaran H. Holmer, bizzat İsviç basını tarafından "rüya görmekte" itham edildi ve alaya alındı. Ve sonuçta Holmer istifa etmek zorunda kaldı.

Federal Savcı, Alman polisinin casusu durumuna getirilmiş Nusret Aslan ve Hasan Doğan adındaki iki zavallı düşküncü iddialarına dayanarak kendince ve hayal gücünü işleterek "halk mahkemesi" senaryoları kurmaktadır. Savcı, hayali senaryosuna göre, halk mahkemesinin oturumlarını açık-kapatıyor, sorgulamalar yapıyor, duruşmaları sürdürerek ölümlü cezasıyla suçlanırdıkları. Bu duruşma da kadar yetenekli (!) bir hukukçuya ender rastlanır, eger Hitler zamanında yaşasaaydı kim bilir daha ne hukuki mucizeler yaratacaktı. Kuşkusuz eğer bu tür polis casuslarının iddialarına hukuka ve mahkemelere gerekçe teşkil edilebilseydi, faşist Türk devleti PKK'yi karalamak ve "teröristi" ilan etmek için bunlardan birilerini örnekte çıkarırmaktaki hiç de güçlük ortmayacaktır. Faşizmin bir il isaretilere bile başta TKSP, Devrimci İğci vb. güruhların şefferi olarak üzere binlerce usak PKK ve Kürdistan Bağimsizlik Mücadelesine aleyhine açılmaya yapmaktaki, yalan iddialarına karalamak için her zaman hazır. Ne var ki, insanlık tarihi boyunca uğruna büyük mücadelesiler verilerek bugünkü düzeye getirilen hukukun, polis casuslarının iddialarından hareketle bir halkın en sıkı haklı olan bağimsizlik ve özgürlük mücadelesinin yarılmasına araç edilmesinin, insanlık değerlerine en küçük bir saygısı olanları nazir olamayacaktır çuk açıktır.

Son baskınlarında tutuklanan yurtseverlerin her birini "PKK'nin üst yönetiminin" kişileri olarak nitelendiren savcı Kurt Rebmann, —ki bu kanıya nasil vardığı da meçhul—, bir hukukçuya hiç de yarasımayacak tarzda tamamen gerekçe dışı iddialar da öne sürülmektedir. Örneğin 1987 yazında yapılan aramalarda "ölüm kararları" ete geçirildiği söylenmektedir. Anlaşılan bay savcı yine ya hayal gücünü konuşturmakta dır, ya da yurtseverlerin evlerinden ve derneklerinden toplanan yazları arasına bu tür belgelerle kendi eyleyle hazırlayı koymuştur. Açık ki, her ki durumda da yine hukuk yara almıştır.

Hiçbir suçları olmadık halde, sadece ve sadece Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine sempati duydukları ya da bu mücadeleside çeşitli biçimlerde destekledikleri için tutuklanan Kürt yurtseverleri, "adama ölmek", "öldürmeye teşebbüs etmek", "tehlikeli sekilde yaralanmak" vb. ithamlar altında bulundurulmaktadır. Yine Federal Savcının hayali iddialarına göre, "PKK tarafından kurulan halk mahkemeleri harih haril çalısmakta, durmadan ölümlü kararları uyguluyorlardı." Ve yine devrim düşmanı emperyalistlere bakılacak olursa "PKK çuk tehlikeli bir terör örgütüdür." O halde faşist Türk devletiyle her türlü işbirlikleri içerisine girerek, Kürt halkının Bağimsizlik ve Özgürlük Mücadelesine ve bu mücadelesinin öncü güçü PKK'ye, kendi yaşallarımla bile çünereyere buncu saldırı yönelen güçleri sormak gerekir; "PKK'nin üssü" diye tanımladığınız buncu dernek, yayinevi vb. yasal kuruluşları yüztürer Kürdistanlı yurtsever için övünerek, gece yarları, kapıları parçalayarak insanlık dışı baskınlar düzenlediniz; bu baskınlar sırasında elektrik düğmelerine varana kadar evleri didik ederek ve birçok eşyayı kırıp-dökerek aradınız, ne kadar silah, cephaneyi, patlayıcı yaladınız? Çuval çuval topalayp götürdüğünüz ve ta Ankara'ya kadar ulaştırduğunuz yazılardan başka ne bulabildiniz? Açık ki, asılsız iddialara kanıt bulmak hiçbir zaman mümkün değildir. Böyle kanıtlar için 1986'da Hamburg'da yaptığınız hiç ancak komplolar düzenleyebiliyorsunuz. Ve eğer ortada bir "terör izi" aranacaksa, emperyalist polisin Paris ve İsviçre'de kadın ve çocuk demeden kitelleri toplaması gibi olaylara; ve Almanya'da derneklerle ve evlere baskın düzenleyen polisinize izin, kırp dökülüklerine bakmak yeterlidir.

Artık bütün dünya biliyor ki, PKK'ye yönetilen suçlamalar, PKK'nin gelişmesinden emperyalizmin ürümsü ve tedirginliğe kalıması "terör" vb. safasaldarından dediği, bizzat PKK'nin düşüncesinden kaynaklanmaktadır. İhtilacı Marksizm-Leninizm çağımızdaki gücün bir temsilcisi ve kararı bir savunucusu olduğu için dır ki, PKK tüm dünya gerillisi tarafından "tehlikeli" görülmektedir. Ve Avrupa'da bir PKK hayalietinin dolması da salt bu özelliklerinden kaynaklanmaktadır. Tpkı birbirünüce asiye kobizim hayalietinin dolması gibidir.

Bunun daha açık kanıtları yine son günlerde Almanya'da yaşanan olaylar ve bu olaylar karşısında Alman devletinin sergilediği tutuma görüldü. Alman devletinin PKK ve ERNK sempatisini Kürdistanlılara yönelik uygulamaları gerçekten hukuk devletiyle hiçbir iliş-

kisi olmayan ve tamamen polis devletinin yaptırımları olan uygulamalarıdır. Buna sadece bir ki örnek vermek bile durumun anlaşılması için yeterlidir.

Alman devletinin son hakiyasız insanlık dışı uygulamalarına karşı çikan ve bu uygulamalara yasalca çerçevesinde protesto etmek iste yine Kürdistanlı kiteleri birçok alanda isgal, gösteri, miting, açık grevleri vb. eylemler geliştirdiler. Bir grup yurtsever de Bonn'da 20 Subat tarihinde açık grevine çadırlar kurma işi verilmeyi, amaç böylelikle eylemi sabote etmekti. Fakat yurtseverler, ölmüşsüz daha kusurlarına rağmen eylemlerini açık havada sürdürdüler ve bir yandan da yasal bir hak olan çadır kurma hakları için mahkemeye başvurdular. Hakimizin verileceğini belirttiler, ancak eseri gün geldiklerinde "Sizin yazınızın icnedik, siz bizim yazılarımıza bizi teşhir etmek istiyorsunuz, onun için çadır izni veremeyiz" cevabı verildi. Hakim kararının polis tarafından hükümsüz kılındığı açıktır. Otadır, ve bütün dünyada da biliyor ki, bu uygulama hukuk devletinin değli polis devletinin bir uygulaması olabilir ancak.

Diğer bir örnek de yine Alman devletinin düşüncesinde planında bile olsa Kürdistan konusunda sömürgeci-faşist Türk devletinin bilensiz gerisine düştüğünü göstermesi açısından ilginçtir 26 Subat 1988 tarihinde bir ilerici Alman örgütünü —BWK— Münih alanında düzenlediği "Kürdistan" konulu bir toplantı polis tarafından engelleniyor. Gerekçe çuk ilginç; toplantı öncesi toplantının yapılabacağı gelen Alman polisi, "Büroda tehlikeli şeyler konuşulacak" diye ve bunun için bu toplantıya izin veremeyeceklerini söylüyor.

Bu olay, PKK'nin öneliminde direnen Kürdistan halkının kutsal mücadelesine karşısında TC'nin kecidisi-inkarcı politikasının parçalandığı, TC'nin meclisinde bile Kürdistan sorununu tartışıldığı bir dönemde yaşanıyor. Evet emperyalizmin Bağimsiz Kürdistan düşüncesinden ne kadar ürktüğünü, buna TC'den bile daha tahammül olumsuz olduğunu ve PKK'yi tehlike olarak görmesinin asıl kaynağını da —terörizm vb. dediği— böylesi bir düşünceden ötürü olduğunu —bu olay açığı göstermektedir.

Kaldı ki bu salt Almanya'ya özgü bir olay da değildi. Diğer Avrupa emperyalist ülkeleri de bağimsizlik düşüncesinden yana olan Kürdistanlı kitelere yönelik uygulamalarını kendi yaşallarımla rahatsızlık çünerebiliyorlar. Demokrasinin havarisini geçinen Fransa, İsviçre gibi ülkelerde bile kanunusuz bir biçimde kiteli eylemler engellenmekte, Kürdistan'ın bağimsizlik düşüncesinden yana olan ve PKK önderliğindeki Bağimsizlik ve Özgürlük Mücadelesini destekleyen Kürdistanlıların yürüyüş, gösteri, toplantı vb. hakları hiçbir gerekçe olmaksızın gaspedilebilmektedir.

Evet, PKK'nin emperyalizmi için neden "büyük bir tehlike" olduğu, PKK düşüncesinden ve bu düşüncesinin gelişmesinden Avrupa emperyalistlerinin neden tedirginliğe kapıldığı ve Avrupa'da buğün neden PKK hayalietinin kol gezdiği gün geçtikçe daha iyi anlaşılıyor.

Şu gerçeklik bugün çuk daha iyi görülmektedir ki, her türden ve her soydan işbirlikçi usakların desteğinde Türkiye ve Kürdistan halkı-

PRATİĞİMİZİ İLİİ. KONGRE GERÇEĞİ TEMELİNDE DÜZELTELİM

Ben bu yazımda daha pratik olayları ele alarak, çeşitli noktalar değineceğim. Yani vereceğim örneklerle, düşmanın mücadele-yeteneğinden bahsediyorduk. Yönetim boşa çıkarak devrimci taktiklerin nasıl olmasını gerektiği üzerinde durmam istiyorum.

22 Şubat 1987'nin soğuk bir kış günüydü. Devrimci kurtuluş birliklerimiz, yaptıkları bir planlamaya Uludere'nin Nêrwe (Taşdelen) köyünü basarak, o köyde bulunan çeteleri cezalandırmayı hedeflemekteydiler. Daha önce devrimci güçlerce tüm sözlü ve yazılı uyarılara rağmen bu çete görüşü işlediği suçtan vazgeçmemişti. Hatırlanacağı gibi, işlediği tüm suçların bedeli olarak cezalandırılmayı Xeloyê Haci adındaki çetebaşının vurulmasından sonra bunlar da teslim olmuşlardı. Ancak ortam boşa bulunca yeniden aynı suçları işlemeye devam etmişlerdi. 1984 yılında toplu olarak sömürgecilerin karşı gösteri yapan aynı köy halkının tüm talepleri ve çetelere, vazgeçmeleri konusunda yapılan uyarılara rağmen, halk üzerinde baskı, şantaj, soygunculukların sürdüren bu güruh, aynı tarzdaki baskıların başka köyler üzerinde de yoğunlaştırmıştı. Yöre halkının usulal şanteleri karşı dikke ve kintleri de buna katılmıştı, bu çete güruhu alabildiğine teşhir olmuştu. Ayrıca düşman Güney Kürdistan'ı sınır olan ve bir merkez rotünü oynayan bu köyü çete faaliyetleri açısından bir basamak olarak kullanmakta, böylece çok yönlü amaçlar gütmekteydi. Tüm bunları iyi hesaplayan devrimci kurtuluş güçlerimiz, en zor koşullarda bunlara yönelir ve eylem başarı ile gerçekleştirilir.

Yapılan plan doğrultusunda birliğimiz gündüz köye girer. Direkt okula giden birliğimiz, eylemde çocuk ve kadınlardan zarar görmemeleri için çeteleri okula çağırır. Okula sadece muhtar gelir. Diğerleri, beklenmeyen bir ay yüzünden Uludere'den 'İçerden, ne olur-sa olsun çıkma' emrini almışlardır. Çeteler, evlerinden gelmezler. Bunun üzerine birliğimiz eylemini basamak zorunda kalır. Aynı eylemde sömürgecilerin, Uludere alanında —yaygın olarak— alçakça olduğu kadar tiksindirici bir yönetime sahip oldukları bir fuhs merkezde hedeflenir. Sömürgeciler, toplumun namus duygularını, zayıf olan bu halkımızın yararlanarak ajan ajını oluşturma-yeteneğimizi, Halide Akkut isimindeki kadın, fuhsu geliştirme yoluyla ajan ajını oluşturmaya yönlendirmişti. O, bunu yükü bir para karşılığında yapmaktaydı. Bunun hedeflenmesi, eylemde güçlü bir siyasal sonuç verir. Burada hedeflenen çeteler ve bu rezli kadın, şahıslarında, sömürgeçliğin çamdarlarının rolünü görmektedirler.

Belli bir hazırlık, planlama, örgütlenme ve uygun taktik biçime köye girilerek çetelere çağrı yapılması, silahların kırılmaları istenmez; bunlar, silahları kırılmayınca eylemine yönelinmiştir. Aslında eylem bakıldığında gerçekleştirilen eylem kapsam bakımından geniş

değildir. Eylemin yönüne bakılıncı, eylem taktik üstünlüğü çeteye de yine geniş kapsamlı değildir. Peki buna rağmen TC'yi alelacele Konseyi toplayıp yaymaya itmesinin ve hemen akabinde 30 savas açtığı Güney Kürdistan semalarında uçurarak yüzlerce bombayı yağdırmasının nedeni nedir? Askeri açıdan düşünüldüğünde, devletlarsın savaslar da bile bu kadar uçağı birlikte saldırıya geçmesi ender görünen olaylardıdır. ABD, Libya'yı bombaladığına bile bu kadar uçağı kaldırmazken, faşist Türk çeteleri geliştirilip bir eylemden sonra neden böyle çığınca davrandı? Açık ki tüm bu sorular altında yatan gerçeklerin bir tek nedeni vardır: O da TC'nin, bunların şahsında tükeneşini, yüzüklü egemenliğini bitirsin gormesidir.

Şimdi bunu biraz daha açalım. Bilindiği gibi, bazen küçük bir eylem zaferi garantileyebilir. Büyük bir askeri başarı gibi görünen bir çarpışma yenilgi getirebilir. Atılan ufak bir adım daha sonraki güç adimlarını sağlam zeminini teşkil eder ve oradan hareketle bir amaç gerçekleştirilebilir. İşte Nêrwe eyleminin niteliği budur. Bu açıdan diyorum ki, TC'yi bu denli çığınca iten eylemin bu niteliğidir.

Faşist Türk cuntası bunu çok iyi bilmektedir ki, çemiştin günümüzde kadar egemenliğini kurmuş ve bunu pekiştirerek geliştirmiş, bunda ulusal hainlerin belirlen rolü olmuştur. Bugün de tarihi tecrübelerine dayanarak ulusal kurtuluş mücadelemize karşı diktiği en etkin taktiklerden birisi bu taktik olarak oluyordu. Onlar, ulusal kurtuluş mücadelemizi, bu çember içinde boğmak istemektedirler. Egar bu taktikler, ulusal kurtuluş birliğimize tarafından etkisizleştirilmeseydi, mücadelenin Doğu ve Güney Kürdistan'da görüldüğü gibi boğulmaya karşı karşıya olacaktı. Bunlardaki gibi bir bilgi olmayınca da yenilgileri çeteçi tadmak kaçınılmaz olacaktı. İşte bu açıdan faşist Türk sömürgeçliğin taktiki tam canevinden darbeyi yedi. Onların içreç yaşamaları, uğruna seçtikleri ihanet yolu, onlara bir mezar haline vermiştir. Çeteçilik olayı, bunlara vurulan darbelerle hızla dağılmaya başladı. Bu eylemleri bile satan birçok çete, silahlarını hile birahtı ve savaşmaya başladılar. En azıları bile evlerinde rahat yatamaz duruma düştüler. Seçtikleri yaşam tam bir zehir zembereğe dönüştü.

Bu eylem ve ardısra gelişen eylemler, TC'nin bu taktiğini etkisizleştirmenin en etkili yolunu pratikte bir somutluk haline getirdi. Burada Türk faşist cuntası alelacele hareketle çeteleri G. Kürdistan'ı bombalamaya girişti ve ardından yine alelacele bombaladığı "kamplarda 200 PKK militanı öldürdü" açıklamasını yaptı. Bu da tam bir trajik komediydi andırırdı.

Nêrwe eyleminden sonra, o zamanki gelişmeler iyi izlendiyse, bir gazetecinin Ozala'yı yonelttiği, "Peki bu durumda köy koruculuğu sisteminin kaldırılma gerekmez mi?" tarzındaki soruya Ozal'ın verdiği cevap, "Hayır, sadece onun daha değişik biçimlerde örgütlen-dirip güçlendirilme gerektirir" şeklinde oluyordu.

Daha sonraki gelişmelerde bu açığı çete. Çeteçiliğin dağılması karşısında, bu sefer onun gizli temellerde örgütlemeye başladılar. Bu örgütlenme biçimi gerçek zemine oturulmuş oldu. Bu gizli çeteçiler, komutan ve yalmdicılarıyla tam bir askeri birim haline dönüşmekte,

kendi aralarında üst düzeyde MİT elemanlarının da katıldıkları toplantılar yapmaktadırlar. Bunlar toplum içerisinde genellikle ayrıcalıklı yerli olanlardır; yoksul, işsiz, güçsüz, lümpen, serseri, sınıf ticaretiyle uğraşan —ki, genellikle ticaret bunların elinde yoğunlaştırılmıştır—, ticaretle uğraşan da buna başlanmayan hemen hemen hiç kimse yoktur—, muhtar ve azalardan oluşturlararak işlerlik kazandırmaktadırlar. İşte bunlarla başlıca güc ve bunların da her türlü sağlığı duyularını kırkuyeyen fuhsu yaygınlaştıran ajanlaştırmış kadınlardır. Bunlar Nêrwe'de Halide Akkut, Hatice isimdeki kadınlar örneğinde görüldüğü gibi, insanlarımızın yazık noktalarını, yu-kalayarak ajanlaştırmaya, fuhsu yaygın olarak geliştirme, aldıkları istihbarat bilgilerini hemen işletmekle görevlidirler. (Hatice isimdeki ajanın yararlanmasından sonra, pısman olup TC'ye lanet okuyarak yaptıkları açıklamalar, bu konuda resmi birer belge niteliğindedir.)

Bu çetelerin öne konulan görevler oldukça kapsamlıdır. Komplexluktan ibhara, adam sızdırmaktan örgütle ilişki kurup işletmeklere kadar geniş kapsamlı görevleri vardır. Son Uludere alanında yakalanan sorgulanmış gizli çetenin verdiği bilgiler, bu konuda düşmanın nasıl bir faaliyet içerisinde olduğunu iyice anlamaya yetebilir. Bizaz düşman tarafından örgütlenerek, bu alan-daki birimimize ilişki içinde sokulan bu çete grubu, amaçlarına ulaşamamış, biriklerimizce yakalanan çetelendirilmişlerdir. Bunların üzerinde ele geçirilen iki adet portatif kasetlik, bir tabanca, bir dürbün, 30 mermi, 10 sarfır kamulaştırılmıştır.

Bunların öne konulan görevleri şöyledir: Bir örgütle ilişkiye geçerek ilişkiler kurlarında etkiletmek; iki görevlerini en önemlilerini tıkkayarak bazı önemsiz görevleri de yaparak hem güven yaratmak, hem de doğacak kuşku-yu önlemek. Üç, birincil hareket tarzı, öğrenmesi, bilgisi, teknik donanımı, birimdeki insanları düzeyli ve durumlara düşmana sızdırmak. **Dört**, öncelikle halk arasında tanınan, görevli olarak bilinilen bazı arkadaşların kellelerini düşmana götürmek. **Beş**, grupları pusuya düşürmek. TC ile birlikte imha etmek. **Altı**, güven yaratmak amacıyla çetelere yönelik eylem önererek, göstermelik çatışma yaratmak. Burada grubun katlınında da sağlayarak en elverişsiz bir yerde çatışmaya itip kapana kısırmak, içerden de yönelerek grubu imha etmek. **Yedi**, en son olarak, askere gelme adı altında ajan sızdırmak. Başarısız bir eylemde desfile odakları itibarı yaratarak grupça sularına sızma gibi kapsamlı görevleri vardır.

Bunlar içerisinde bazılarının direkt Cizre MİT merkezine bağlı çalışan, bazıları da Diyarbakır'a bağlanılmışlardır. Onların konulan görevi kapsamlı görevlere bakılarak, faşist kolluk kuvvetlerinin bunlara neden bu denli bel bağladıklarını görülebilir. Uludere'de böyle bir çete grubunun elebaşısının yakalandığı ana kadar yürüttükleri faaliyetlerde, ne kadar persivizca davrandıklarını görmek mümkündür.

Bu görevleri gerçekleştirmek amacıyla, her çephe faaliyetlerini örgütlemekle görevli olan bir birimimize ilişki kurularak. Birbirlerine tanıştırılır. Tamiki ay birimi kendileriyle uğraştırılır. Grubun yazılıklarını, çizgi dişi yazımlarını da

farke ederek, iyice pervasız davranırlar. Düşman da her çephe çalışmalarını, hazırlıklarını öğrenerek bir tek bunların bulunduğu kapıyı açar tutar. Diğer yerleri ablukeya alır. Böylece, grubu tek bu kapıya bağlar ve oyaldıkça oyalır. Daha önce birbirlerine hiç güvenmeyen bu ajanlar birbirlerine en çok güvenenler olarak ortaya çıkarlar. Babuk-subuk sorular sorularlar. Sürekli gözletmelerle her an düşmanın bilgi istiyorlar. Bin türlü açtıkları verileri ama, birimizdi devrimci önlemleri geliştiriyorlar; düşmandaki hareketlenmeyi hesaplamayarak kendisine göre hesap yapar.

Bu çete grubu çeşitli defalar pusuya kurar ama başarılı olmaz. Ardından aldıkları emir gereği, eylem önerirler. Gözetlemeye alına gelen bir takım düzeyindeki birimizdi pusuya düşürürler. Geriye kalan az sayıdan oluşan birimizde de köy toplantısı; bahane-yi köye çağırarak pusuya düşürme imhaya hedeflenmektedirler.

Takım düzeyindeki birliğimiz, gidip beklenmeyen yerde düşman pususuna düşürdü. Pusuyu son anda farkederken serinlikli olduğu ender birakmadın hızla ve ateş üstünüğüyle inişiyatı ile geçirecek; pusuda bulunan düşman birliğine ani darbeyi vurup hızla geri çekilmeye başladılar. Eylemde iki asker öldürüldükten, ilerinde birlik komutanlarının da bulunduğu 8 kişi ağır yaralandı. Düşmanı uyukda yakalayan birliğimiz, ani ve şapırtıcı darbeyi vurduktan sonra, tek bir savasışının burnu bile kanamadan geri çekildi. Böylece avlamaya gelen düşman avlandı. Tabii bu haber TC basını ve radyosuna çarpıtılarak aktarıldı. Olay "devriye geçen bir sınıf birliğimiz, bölücü eyskilyılara pusuya düşürdü" diye yanlışlandı. Buradaki hazmetlenmiş, basırsızlıklarını böylece göstermek istediiler.

Eylemden önce birliğimiz, yaptığı değerlendirmeler ile 15.7.1987'de bu hain grubu tutuklamak kararını aldı. Böylelikle düşmanın tüm planları altüst oldu. Ökünü plana göre, orada kalın birimizdi, aşkım üstü zomlara götürülecek, imha edilecekti. İçerinden, çeteçilikten 70 bin, istihbarattan 66 bin TL aldığını belirten Mehmet Tung adındaki alçak, bu konuda şunları belirtti: "Ben, Mustafa ve Ömer, aşkımın hazırladım. Son olarak randevu noktasında anlaşacağız. Silahları bulacağız (onların komutanıdır) dandık. Planımız şu şekilde idi: Bizimki çemesi üzerinde 5 kişi pusuya düşürülecek. Mustafa ise arkadaş yürüyecek." Böylece kudurlukları pusuya, sayılan az olan birimizdi düşerecek ve kendi ifadeleri ile her devrimci başına 10 milyon TL para alacaklardı. Ancak yine kendilerinin tutuklanmasını, plan yarıda kalacak, aylehlerine dönecekti.

Diğer bir planlarını da şöyle açıkladılar: "Diğer bir planımız da görünürde Nêrwe çetelerine yönelik eylem idi. Bu eyleme, eğer PKK'lier katılırsa, askerlere önceden haber vererettik. Böylece çıkacak çatışmada eylemcileri imha edebiliriz. Eyleme PKK'lier katılmazsa, başarısız bir eyleme dönüşür. Bu eylemde, böylece Parti içine kolayca sızabiliriz. Vuracağımız her devrimcinin başına 10 milyon lira alacağız." Tabii ki tüm bu alçakça emelleri onların ve faşist kolluk kuvvetlerinin kursağında kaldı. Bunların yakalanarak, birinin aynı köyde yapılan bir köy toplantısında cezalandırılması; her

şeyi tersine çevirmeye yetti. Böylece düşmanın yaygın olarak örgütlenmeye çalıştığı gizli çeteçilik, daha yerleşmeden iki büyük darbeyi beninden aldı. Eylem, kitlelerde derin bir coşku yaratılmaya kalmadı, o güne kadar dayatılan görüşlere karşı laikay davranış, orteleymeye de yarıdı. Görevlerini yerine getirmelerinde, alelacele köylerini gerçekleştirmeye göstürdü. Çünkü bunların bir suçu da görevleri eretileycek, tıkkayarak birimi işletmemektir. Gizli çeteçilik içerisinde yer alanlar telis ve panik içinde böyle bir iste olmadıklarını hemen ilan ettiler.

Burada, şu gerçeğe parkmak basmak gerektir ki, bu tarzda örgütlenen çeteçilik, çeteçiliğin en tehlikeli biçimidir. Ama bunların belli bir noktaya kadar planlarını hayata geçirmeleri, onların çok uyanık, güçlü örgütlenmeye sahip olduklarından kaynaklanmamış, tamamen birimizdi imhalkarlığı, önlem geliştirmeyi, niyetlerini somut gerçeklik yerine koymaları gibi hatalı tutumları, onları son ana kadar cüretlice hareket etmeye götürmüştü, bunda epeyce başarılı olmuşlardı. Oysa bu tarzda örgütlenen çeteçilik, her gün bin açığı açık vermek zorundadır. Geçmiş yukarı biraz eğitimden başlamış köylü, lümpen, serseri ögledir. Onların günlük yaşamlarında tutulmuş örgüte yaklaşımlarına, sorunlarının, ruh hallerinin bile yene peşinde olduklarını çıkarmak mümkündür. Bunları çeşitli yöntemlerle etkisizleştirmek pekala olanaklıdır. Ne yersizce herkesten kaçulanmak, ne kendimizi iş yapmamak durumunda düşürmek (zaten düşmanın amaçlarını da bu budur), ne de safca davranıp örgütlenme tedbirleri eiden bırakmak doğru tabiidir. Bir tek ilişkiyi, bir tek kanala bağlanmak, hareket tarzında disiplinli ve açık; kitle ilişkilerinde devrimci diğlettir, resmiyeti bir yana bırakarak olmadık tavırlara girmek, randevu sisteminde iki köylünün buluşmasını bile geride bırakmasına işletmek; iki ay bir gizli çete grubunun ağına tıkları kalmak, kolektif karar ve iradeye rağmen bireycilik uygulamak, devrimci uygulamaya ve çalışmada uzak hal ve hareketlerde bulunmak, her türlü düşman sızmasını açıkça bıkırmak olur. İşte kim olursa olsun, koca bir örgüt kendisiyle birlikte imhaya götürmek isteyenler, kişisel iradelerini, uygulamalarını ve her türlü gerçeklikten uzak subjektif yaklaşımlarını, her şeyin önüne geçirebilir —özünde bunları yaptıkları—, yaratılan değerleri bir anda yitkilerini görebilirler. Bu açıdan, bu türden yaklaşımlar, tavır ve davranışlar, örgüt ve örgütlenme açısından en tehlikeli konumu arz etmektedirler. Koca bir örgütü yıkıma götürdükten sonra, kellelerini uçurmasını bile fazla anlam ifade etmez. O halde daha başlanğıçta bu türden hatalı tutumların kaçınmak ve düşmanın bu ve benzeri yönüne uygulamalarını karşı taktikler geliştirmek, devrimci faaliyetlerin başarısını işin vazgeçilmezdir.

Yapılan bu eylemlere denk gelen bir süreçte, iç hatları hareketle peşpeşe gerçekleştirilen yaygın eylemlilik, Uludere alanında düşmanın tel örgüler, hendekler, mevzilerle çevrili olan karakolları sığınmak zorunda bırakmış, düşmanın yapacağı saldırıya savunmaya geçmiştir. Başlayan köy toplantıları, çetelerin silahsızlandırılması, Uludere merkez baskını ve son

Garzan Cephesi Komutanı Hasan Yıldoşın...

Baştaraf 24. sayfa

Halkın durumu giderek bizim lehimize gelişiyor. Her köprü altında yardımın derinleştirdiğinden esirgemiyorlar. Düşmanın her türlü baskılarına karşı göğüs gerecek bize destek oluyolar. Düşmanın çok yönlü olarak dayattığı uygulamaları karşı direniyorlar. Halkta bütünleşme mücadelemiz bugün zafere daha yakın."

Hasan Yıldoş, Parti çarışısı olarak 3. Kongre çalışmalarına katılmak üzere Şubat 1986'da Parti Merkez Okulu'na gitti. 3. Kongre hazırlık çalışmalarında faal olarak yer alıp kendini yenilemek ve geliştirmek Kongreye değerli katkıları oldu. Bu dönemde Partinin başlatığı düzeltme hareketine ve her türlü tasfiyelendirme tasfiyesi faaliyetine aktif olarak katılıp kendini eğitirken, yoldaşlarının eğitimine de yardımcı oldu. O, birçok görevi kendini verimliliğiyle zorlandığı böyle bir ortamda geçmişin yanlış ve hatalarını açıklığıyla ortaya koyarak Partinin doğru devrimci taktik

hattını özümsemeye çalıştı. O'nun bu yönlü faaliyetleri Kongre sonrasındaki hazırlık sürecinde daha çok yoğunlaştı ve ürün verici hale geldi. Kongre kararları doğrultusunda yeni dönem faaliyetlerinin planlanmasında ve devrimci eğitim çalışmalarında en faal çalışan devrimcilerden biri oldu.

Parti 3. Kongre kararlarını Hasana geçirmeye yöneldikten Hasan Yıldoş en önde yer almaya hazır bir devrimci olarak Partiden görev talep ediyordu. Bir parça özgür yolları toprak için büyük özgürlük yürütülmesi hareketi geçen ilk grupları içinde yer aldı. Komutası altındaki birlikte Garzan Cephesinde girilse savaşım geliştirilerek Partiden aldığı emir doğrultusunda harekete geçti ve savaş alanına çıkarak 1987 yılı boyunca mücadelelerini yaşadığı büyük ve tarihe altın katkısı bulundu. Bu faaliyetini daha da derinleştirme çabası içindeydi, 10 Şubat günü düşmanla girilen 16 saatlik kesinti

tesiz çalışmada ve düşmana ağır darbeler vurup kahramanca savaş içinde Ferhat, Resit, Sururi ve Murat yoldaşlarıyla birlikte Kürdistan şehadetine ulaştı.

Hasan Yıldoşın kişiliği emekçi dürüstlüğü ve fedakarlığı ile Kürt yığıtlığı ve mertliğini birleşiminden seçkin örneklerinden biriydi. Bu değerli özelliklerini birleşiminden denli büyüklükler yarattığına göste- ren seçkin kişiliklerinden biri oldu. O, bulunduğu yerde her olumsuzluğu çözümlü geliştirdi, hep bir nefes olarak en mütevazı yaşamı ve olak en cesareti yarattı, hep güveni ve güveni kıldı, hep yüksek bir tutku ve inançla pratik içinde olmak ve halkın kurtuluşu için savaşmak istedi. Bu bir özgürlük savaşçısı, halk savasçısı olarak bulunduğu örnek kişiliği zafere tahtlandırarak Partimize ve halkımıza en değerli armağanını bıraktı.

Parti geçireceği cisimleşen Hasan Yıldoşın büyük kişiliği bütün devrimler için her zaman örnek olacak ve O'nun anısı zafere yolunda yükseltilecek ulusal direnmiş mücadelemize yatacaktır.

I- Komünizm simdiden bütün Avrupa devletleri tarafından büyük bir güç olarak tanınmaktadır.

II- Komünistlerin bütün dünya önünde, görüşlerini, amaçlarını, öğitlimlerini yazılı olarak açıkça ortaya koymaları ve bu komünizm hayaleti masasına, Komünist Partisinin kendisinin yayınladığı bir manifesto ile son vermeleri zamanı çoktan gelmiş çalmıştır."

Komünizmin bir güç olarak nelere kadar olduğu çok geçmeden açığa çıktı; ve komünizm hayaleti masalarının ise bugün ancak çok geri bazı toplumlarda silik bir iz kaldı.

Eğer ustaların belirlemelerine sadık kalıncaksanız ve bilime inanç yitirmemişse PKK'nın gücü ve PKK adı etrafında koparılan terörizm masalarının da benzer bir seyir izleyeceğinden kuşku duyulmamalıdır.

"Bundan ilki sonuç çıkarıyor:

PKK Gerçeği Emyeralizmi Ürkütüyor...

Baştaraf 10. sayfa

larına azgınca saldırın, her türlü insanca değeri yok etmek isteyen sömürgeci-faşist Türk devletinin vahşetine karşı, zindanlarda ve dağlarda çok büyük fedakarlıklar ve büyük değerler kahyasına insanlık değerlerini koruyan ve insanlık onurunu faşizm tarafından yere düşürülmesine izin vermeyen PKK'nın insanlığı yaptığı hizmet köçümsemeye. Ve yine insan hakları, kişi özgürlüğü vs. kutsal sözcüklerle kalkan yapıyor. Türk faşist rejiminin sıkıştığı her dönemde ona yardım etmek amacıyla bu kavramları ayaklar altına almakta çekinmeyen ve kendi yasalarını bile hiç sayarak ve hukukun üstünlüğünü bir yana atıp polis devleti uygulamalarını bir PKK düşüncesine

karşı çıkaran "uygar Avrupa"nın bu tutumlarına karşı, gücünden, vakarından ve kararlılığından en küçük bir taviz vermeden yoluna devam eden PKK'nın insanlığı öğreteceği, malededeceği çok şey olduğu muhakkaktır.

Komünist Manifesto'dan, yazının başına aldığımız, komünizm hayaletinin Avrupa'yı nasıl ürkütüğünü ve gericiğini buna karşı nasıl ittifacları kurduğunu ve herkesin birbirini nasıl komünistlikle suçladığını diye getiren belirlemelerden, proletaryanın büyük öğretmenleri Marx ve Engels sonuc çıkarıyor. Manifesto'nu başta aktardığımız ilki paragraftan sonra üçüncü paragrafı şöyle devam ediyor:

Devrimci Görev ve Türk Solu'nun Tutumu...

Baştaraf 17. sayfa

Kürt kartını cebinde taşıyamayacağı Kürt solu halen Kürt kartını elinden bırakmış değildir. Halkımıza adına karar verme yetkisini kendisinde görenler vardır. Bu, halkımızın kendi özgür geleceğini kendileriyle yaratma, özgüçüne ve yetemeliğine güvenme her görmedir. Kamalizm zehirli beyinlerinden aktıramadılar. Sosyal-göven, sosyal empyeralist (sosyal sömürgeci) çizgisi dağıtımadılar. Beyinlere vurulan bu zincifler parçalanmalıdır. Bu yapılmadıkça sol adına bir adım dahi ilerlenemez.

Biz halkımızın öz iradesi, öncül olduğu olarak kararımızı savasarak özgür olma yönünde kullanıldı. Bu karar hakkı halkımızda aittir. Türk solu halkımız adına karar verme durumunda değildir. Ancak şu konuda kararını vermesi lazım. Bu hakkı savasımızda bizimle enternasyonalist bir dayanışma içinde mi olacak? Türk solunun vereceği karar bizim için önemlidir. Biz Türk solunun bu hakkı mücadeleye karşı-

sında tarihin karanlık sayfalarında değildi, aydınlık sayfalarında yer almaması istiyoruz. Türk solu burjuvazisinin yanında yer alırsa, mücadelemiz daha kanlı ve daha çetin geçecektir. Halk olarak için yıldır eşaret ve acının en korkuncunu yaşadık. Daha fazlasını yaşamak istemiyoruz. Türk solu burjuvazisinin karşısında yer alırsa halkımızın uğrayacağı katliamlar, kecekceği acılar, daha az olacak. Türkiye devrimi daha yaklaşıncaksak, burjuvazinin alaşağı edilmesi daha kolaylaşacaktır.

Türk solu, burjuvazisine karşı mücadeleyi yükseltmez, halk onların eline bırakırsa, Kürt halkının acı ve kayıplarına fazla olacağı gibi, Türk halkının da acı ve kayıplarına fazla olacaktır. Türkiye'de devrim süreci uzatılacak, tatlı kırılacaktır. Türk halkının evlatları burju-

vazinin savaş makinesinin dişileri olarak ülkemize sürülecek, halklarımızın evlatları birbirine daha çok boğazlatılacaktır. Bu unutulması! Daha çok kan dökülmesi ve acıların çekilip çekilmesi konusunda karar verme sorumluluğu size aittir. Bu sorumlulukta kaçamazsınız.

İrkiçlik ve sövenizm karşısında, devletin halkımıza yönelik uygulamaları karşısında Türk solunun üstüne düşeni yapması dileğimizle bu yazımızı naktalıyoruz.

T.K. dergisine not: Bu yazımız dışarı çıkarmaya elinde ettik. Ve yayınlanmasın, bunun yolunu bulmanız içinlikle istiyoruz. Bunun dışında çıkarmaya elinizde olmadıkça diğer dergilerle gönderemiyoruz. Bu işi yapmanız rica edebiliriz. Bu yazımızın birer nüshasını, Yeni Çözüm, Saçak, Yeni Demokrasi, Çağdaş Yol, Gün, Mayıs, Yarn adı dergilere göndermenizi rica ediyoruz.

30.9.1987

Muzaffer Ayata, Mustafa Karasu, Mehmet Şener
Askeri Cezaevi, 35. Koşuş, DiyarbakırWEŞANÊN SERXWEBÛN
(Serxwebûn Yayınları)

1. Politik Rapor	10 - DM
2. Faşizme Karşı Mücadelede Birleşik Cephe Üzerine	4 - DM
3. Toplu Yazılar - Mazlum DOĞAN	15 - DM
4. Mazlum Yıldoşın Anısı Yolumuzu Aydınlatan Surekeli Bir Meşaledir (Bitt)	4 - DM
5. 12 Eylül Faşist Cuntası Birinci Yılı Doldururken (Bitt)	3 - DM
6. PKK 4 Yılı Yazıyor	2 - DM
7. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Problemi ve Çözüm Yolu Kürdistan Ulusal Kuruluş Cephesi - Program Taslağı	10 - DM
8. Kürdistan'da Zorun Rolü (Ulusal Kurtuluş Siyaseti - Ulusal Kurtuluş Savası)	13 - DM
9. Kürdistan Workers' Party-PKK - Programme (İngilizce)	3 - DM
10. Kuruluşunun 5. Yılına Gierken	3 - DM
11. PKK Daha Güçlü ve Savaşkan	4 - DM
12. Ortadoğu Bölgesi Savaşın Eşliğinde mi?	3 - DM
13. Mehmet KARASUNGUR Yıldoşın Anısına	3 - DM
14. Kürdistan'da İç Çatışmalar ve Proletaryanın Çözümleyici Rolü	4 - DM
15. Günümüz Kürdistan'ında Türk Ordusunun Rolü	4 - DM
16. Örgütlenme Üzerine	12 - DM
17. Devrimcilerdeki "Kafa Karışıklığı" mı, Yoksa Bir PKK-Çarşıya Reformistinin İhtilâ Olmazlığı mı?	4 - DM
18. 12 Eylül Faşist Rejimini Dördüncü Yılına Gierken Genel Durum, Sorunlar ve Görüşlerimiz	5 - DM
19. Faşizme ve Ulusal Baskı Sistemine Karşı Ortak Mücadele Sorunları	3 - DM
20. Devrimci Mücadelede Küçük-Burjuvaz ve Küçük-Burjuvazinin Kürdistan'daki Rolü Üzerine	8 - DM
21. PKK II. Kongresinde Sunulan PKK-MK Çalışma Raporu	5 - DM
22. Parti Gerekliliği mi? Yönelimle Kayaralım ve Uygulayalım	3 - DM
23. Drenmek Yasamaktır (ikinci Baskı)	4 - DM
24. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi - Program Taslağı	4 - DM
25. Kürdistan Devriminin Yolu (ikinci Baskı)	5 - DM
26. Partiya Kardeşler Kürdistan (Kurtuluş Bildirgesi)	2 - DM
27. Kürdistan'da Kalkış Sorunu, Devrimci Militant Özellikleri ve Parti Yasası	12 - DM
28. Kürdistan Halkının Dirliş Mücadelesinde -Diyarbakır Zindanı (A. H. Yıldırım)	15 - DM
29. PKK Direniş Şentieri Albümü	80 - DM
30. Kürdistan'da Darağaçlan, Göviz Kültürü ve Devrimci İntikam Kırıcılığı	6 - DM
31. Arbetarler Partisi Kürdistan-PKK - Program (Almanca)	2 - DM
32. İdeoloji ve Politika Nedir?	4 - DM
33. Nasil Ortaya Çıkırsın? (ikinci Baskı)	6 - DM
34. Arbetarler Partisi Kürdistan-PKK	6 - DM
35. Der Weg der Revolution Kürdistan - Manifest (Almanca)	8 - DM
36. Diyarbakır - Seçme Sürer - I	15 - DM
37. Seçme Yazılar - Çit I (Abdullah Öcalan)	15 - DM
38. Yeni Şataklar Doğdu - Kürdistan dan Anılar - I	13 - DM
39. Seçme Yazılar - Çit II (Abdullah Öcalan)	15 - DM
40. Kullanan Toprak - Roman	13 - DM
41. La voie de la révolution du Kurdistan - Manifeste - (Fransuzca)	(FF 20-) 7 - DM
42. Kürdistan'da "Özel Harp"	15 - DM
43. Der National Befreiungskampf Kürdistan, die Massaker des türkischen Staates und ein Aufruf an die fortschrittliche Menschheit (Almanca)	3 - DM
44. Bağımız Kürdistan Yolunda - Kürdistan dan Anılar - II	15 - DM
45. Eniya Rîzgarîya Nêwera Kürdistan - Bermana Pêşniyar (Kürtçe)	5 - DM

SERXWEBÛN

Abone Fişî

Adı, Soyadı: _____

Adres: _____

6 Aylık

Almanya içi:

DM 18

Almanya dışı:

DM 20

1 Yıllık

Almanya içi:

DM 36

Almanya dışı:

DM 40

Abone Hesap Numarası:

Deutsche Bank - Köln

Konto Nr.: 35 16 036

BLZ: 370 700 60

Yazışma Adresi:

SERXWEBÛN

Postfach 10 16 83

50008 Köln 1

Not: Bu fişî doldurarak ödeme makbuzu ile birlikte yukarıdaki yazışma adresine gönderiniz.

Impressum
V.I.S.d.P.
I. Kadah
Aachener Str. 514-520
5000 Köln 41

Yazışma Adresi
SERXWEBÛN
Postfach 10 16 83
5000 KÖLN 1

Ödeme Adresi
Deutsche Bank-KÖLN
I. Kadah
Konto Nr.: 35 16 036
BLZ: 370 700 60

Danimarka	10,00	dkr.	Norveç	10,00	nkr.
Avusturya	22,50	s.	Fransa	7,50	fr.
İngiltere	0,75	£.	İsviçre	3,00	fr.
Hollanda	3,75	fl.	İsviçre	7,50	skr.
Belçika	75,00	fr.			

Garzan Cephesi Komutanı Hasan Yoldaşın Anısı Ölümsüzdür

"Halkla Bütünleşen Mücadelemiz Bugün Zafere Daha Yakın"

den toparlanıp örgütlenmek, hazırlanmak durumunda kaldı. Hasan yoldaş, 12 Eylül vahşetini Gercüş alanına karşıladı; bir grup yoldaşla birlikte 1981 ortalarında kadar 12 Eylül saldırılarına karşı direnerek faaliyet yürüttü.

Hasan yoldaş, 1981 ortalarında Parti kararı ile Filistin ortama gitti. Emperyalizmin truva atı olan İsrail siyonizminin karşı Filistin halkıyla omuz omuza direniş içinde kendi siyasi ve askeri eğitimini yaptı. Parti politikasını, ulusal kurtuluş mücadelesini ve devrimci bilimi daha çok öğrenmeye çalıştı. Haziran 1982'de İsrail'e karşı en öz cephede yer alarak savaşta.

Parti, 1981-82 döneminde yürüttüğü faaliyetlerle muazzam bir hazırlık çalışması yaptı. Güçlerini topladı, eğitti, uluslararası ilişkiler kurup geliştirdi ve bu çalışmalarını Parti 2. Kongresine en üst düzeyde çıkarttı. Konkretiler ve aldiği tarihi kararlarla ülkeye dönüş ve direniş mücadelesini geliştirme hareketi başlattı. Hasan yoldaş, 2. Kongrenin bu hareketına ilk katılan birkaç kişiden biri oldu; sağladığı devrimci gelişmeler sonucunda, ülkeye dönen ilk grubun içinde yer aldı. Ali UĞUR yoldaşla birlikte 1982 güzünde Eruh, Sason, Şıvan alanlarına girdi ve buradaki ilk devrimci çalışmaları başlattı. Böylece O, sadece bir alanda çalışmıyor, değişik alanlar arasındaki bağlantıları kurarak, Parti gücünün çeşitli alanlara ulaşmasını da sağlıyordu. Kuvvetli, direngen, kararlı, azimli ve fedakar yapısıyla bu çalışmalar başarıyla yürüttü ve içinde bulunduğu grupların sevilen güç kaynağı oldu.

1983-84-85 döneminde, önce güçlerin alanlara yerleşimi ve pratik hazırlıkları, daha sonra tarihi 15 Ağustos Atılımı ve devrimci savaşın gelişimi yaşandı. Kuzey-Batı Kürdistan'da Türk sömürgeciliğine karşı kırık yılan berli ilk defa silahlı başkaldırı oldu, Kürdistan'da modern anlamda silahlı direniş ilk defa girilirdi. Faşist-sömürgeci rejim, kudrumuş hayvan gibi üzerine gücünü bu gelişmeler üzerine saldırı; bütün ordusunu ve en modern araçlarını harekete geçirecek devrimci güçleri ve yurtsever kitleleri ezme, yok etmeye çalıştı; çok sayıda imha operasyonları planladı ve uygulaması koydu. Özellikle 1985 yılında savaş bütün çizditleyle gelişerek en yoğun düzeyine ulaştı. Bu dönemde var olan kırık direnme, öne atılmak, halkımızın geleceğini kazanmak anlamına geliyordu. Partinin seçkin militanları, yiğitçe öne atılarak bedenlerini faşist-sömürgeci saldırılarına set yaptılar, kahra-

manca direniş ortaya koydular. Bu dönemde Parti güçleri iyi örgütlenemedi ve yönetilemedi, mücadele içinde oportünizm ve tasfiyecilikten, düşmana teslim olmaya ve provokasyona kadar bir geçiş gereklilik yaşandı. Gerçek denek taşı olan yakıcı pratik içinde insanlar denendi ve ayrıştı. Hasan yoldaş, bu dönemden yüzünün aklıyla çıkarıldan oldu.

Hasan yoldaş, bu dönemde orta bölgede çalıştı. Ahmet İBİN yoldaşın yönetimindeki birlik içinde 1983-84 yıllarında Silvan'dan Sason'a kadar geniş alanda devrimci hareketi örgütlemeye, kitleleri eğitip harekete geçirmeye ve faşist-sömürgeci düşmana darbe vurmaya çalıştı. Alanda gerçekleştirilen bütün eylemlere katıldı ve başarılı bir asker ve komutan olduğunu kanıtladı. Bölge 1985 baharında ağır bir darbeyi yaşadı. Nebin hakiminin ihale sonucu kaçık yoldaş şehit düştü, yüzdən fazla insan tutuldu ve derin yaralar açıldı. 1985 mücadelesi böyle bir ortamda örgütlendi ve yürütüldü. Durum buna olumsuzluğuna rağmen faşist-sömürgeci düşmana ağır darbeler vurdu ve hinterlandın itilim alan bir dizi silahlı eylem başarıyla gerçekleştirildi, halka yeniden güven verilir mücadele safılarına kazanıldı, bölge yeniden örgütlü bir gerilla bölgesi haline getirildi. Hasan yoldaş, bütün bu faaliyetlerin içinde en aktif kişi ve bir komutan olarak yer aldı, alanda gerçekleştirilen bütün eylemlere hem teori, hem de pratik açıdan damgasını vurdu. Bu dönemdeki anılarının sınırlı bir kısmını yazdığı **Bağımız Kürdistan Yolunda** adlı kitapta "Düşmana Vurarak Halkı Kazandı" yazısında o günler için sunları söyledi:

"1985 yılının 2 Haziran'ıydı. Batıya kaymak için kalabalık bir grup müfrezemize alanımıza geldi. Ancak, Tumorkulo Ezref denen hain tarafından ihbar edildi. İhbarı çok önceden aldan sömürgeciler arkadaşlarımızın yüzüne, büyük güc ve silahlarla üç yerde çember oluşturup pus kurduklar. Her üç yerde çembere düşen arkadaşlarımız çatışarak çemberleri yarıp kurtulmayı başardılar. Her olayda bir düşman asker ile bir arkadaşımız yara aldı. Kısa bir süre sonra, biz Ezref denen haini yakaladık ve hesap sorduk. 'Üstüğmen beni zorladı, beni affedin' diye yalvarmaya başladı. Arkadaşlara bir şey olmasızda bile ortada bu kadar insanın kanı vardı. Biz affetsek bile halk bunun bedelini sorardı ve ölüme cezalandırıldı.

Ajanlara vurulan isabelli darbeler halka güven ve cesareti aşıyor. İstedikleri her şeyi açık olarak

konuşma ve yapma fırsatı veriyor. Eski desteğimizin daha fazlasına sahiptik. Düşmanın faaliyetlerini, bu destek vasıtasıyla denetimimizde tutup boş çıkarıyorduk. Düşmanın durumu, özellikle çocuklar arasında bir eğlence konusu olmuştu. Çocuklar, telefon tellerini her gün nasil koparıdıklarını, karakoldaki düşman gücünün karakola yaklaşsa eşek, inek ve köpeklerden nasil panığe kapılacakları onları vurduğunu, kafa, kol ve ayak hareketleriyle anlatıyorlardı.

14 Temmuz gününü direniş eylemlerine kutlamamız gerekiyordu. Bilindiği gibi, bugünün mücadelemizde tarihi bir anlamı vardır. Yoldaşlarımızın ansısına bağlı bir gereği olarak iki hedef seçtik. ABD Mobil Petrol Şirketi ile yakınında bulunan karakola darbe vurulacaktı. Keşif ve istihbarat sonuçları ile somut planımız çıkararak üzerinde detaylı tartışıp ortak karar

hazine getirdik. Silah, sayı, grup bilimselimi hedefte göbe ayarlanarak, saldı ve geri çekilmeye kullanacakmış güzergahları tespit edilerek harekete geçtik. Aynı anda iki hedefte birden saldırdık. Karakol kuşatmaya alındı ve aynı anda şirket de basıldı. Roket ve ferdü silahlarla karakol yarılmış oldu; şirket ve dolmuş tasitleri yakıldı ve düzensiz bir biçimde geri çekildik. Daha sonra örgütlü bir istihbarat dayanarak detaylı bilgi alındı. Düşman karakolunda çok sayıda kayıp vardı. Mobil şirketteki hasar ise 100 milyon üstündeydi. 2 TIR kamyonu, 3 pikap, 2 ascita, jeneratör ve petrol dolmuş tescilli yakıldı. Sabaha kadar petrol yanyarı, alevleri gökyüzüne doğru yükseliyordu.

"Düşmanın yarıtmak istediği bu komploya misilleme olarak 1 Ağustos'ta üç köyün arasındakı muntkada, 6 kişilerin içinde olduğu

düşmanın bir operasyon aracını pusumuzu düşürdü. Cemsede bulunan astsubay ve 5 eri imha ederek, üzerlerindeki tüm silah ve eşyaları devrim adına el koydu. Ayrıca, arabalarını yakarak imha ettik. Astsubayın üzerindeki 120 bin TL devrim adına kamulaştırıldı. Sağı kurtulmuş bir yaralı ere savası esiri muamelesi yapararak, yarasını bağlayıp serbest bıraktık.

Avrupa'dan yeni gelecek saldırmıza katılan iki arkadaşın birisi (Ahmet ERGİN'izgar) eylemde başarı gösterdiği için ödül olarak bir tabanca ve G-3 oldu. Bu arkadaşımız uzun süre sonra Baykan dağlarında sömürgecilerle girdiği çatışma sonucu iki arkadaşıyla birlikte şehit oldu. Çatışmada onlarca düşman askeri öldürüldü.

Bu eylemin ardından, cenazeleri almaya gelecek olan düşman gücüne de pus kurduk; fakat o gün gelmediler. Bir sonraki gün sabah helikopter desteğinde gelecek cenazelerini alıp götürdüler. Geceli gündüzlü iki günlük yorucu bir yolculuğun ardından, Andok Dağı'nın tepesindeki onbeş çadırın olduğu köylerin bulunduğu yaylaya vardık. Bizim çok candan karışıldık. Hemen bir çadır boşaltarak bizi misafir ettiler ve istihbaratımıza bakmamızı istediler. Tüm köyler etrafımızda toplanıldı ve uzun süre konuştuk. Konuşan arkadaşımız açık ve anlaşılır üslubu halkın oldukça etkilendi. Uzun süre propagandadan sonra devrim meseleleri üzerinde sohbetimize devam ettik. Köyler sık sık konuşmaya ortak olarak, sayı yamalarını zorlu geçtiğinden yanyarıyorlardı. Hepsiz eylemlerinde ve savaşlarında oldukça etkilendik. Güven gelişmiş; geleceğe artık ümitli

10 Şubat 1988 günü, Kozluk-Baykan arasındaki dağlık araziye meydana gelen ve iki düşman helikopteri ile 30'dan fazla askerini imha ettiği çarpışmada, PKK'nın değerli militanı ve ARGK'nın Garzan Cephesi komutanı, dürüstlük, cesaret ve yiğitlik sembolü Hamit DAĞTEKİN (Hasan) yoldaş şehadet mertebesine ulaşıyor, ulusal direniş kahramanları safına katılıyor. Hamit DAĞTEKİN yoldaş, Siirt-Bağırının Zêvîk köyünde emekli bir köylü ailesinin çocuğu olarak doğdu. Küçük yaşta çeşitli işlerde çalışmaya başladı ve ilkokuldan sonra Batman'da okula devam etti.

Kürdistan ulusal kurtuluşu için düşünsel ve grupsal gelişmenin ilerleyip Kürdistan'a yayılmaya başladığı dönemde, bu faaliyetleri ilk geliştirdi yerlerden birisi de Batman oldu. Çok değişik alanlardan ve özellikle köyden koparak gelip yiğit, yoğun çabaları ve dolayısıyla yurtsever özde sahip olan insanların toplandığı bir işçi merkezi olan Batman, doğal olarak ulusal kurtuluş hareketinin ilk gelişeceği alanlardan biriydi. Devrimci grupları Haki KAREY yoldaşın başlattığı bu alandaki faaliyet, daha sonra Mazlum DOĞAN yoldaş tarafından sürdürülerek, 1977 sonlarında geniş bir grup kitlelerini içinde toplayan bir grup düzeyine ulaştı. Küçük yaşta bir öğrenci olmasına rağmen, Hasan yoldaş, 1977 yılı sonlarında bu gençlik grubu içinde yer alarak, 1978-79 yıllarında Ağıt yoldaşın yönetiminde bu alanda faaliyet yürüttü. Bu yıllarda Batman'da geniş gelenik yeni fikir hareketinin yaratıcı ve örgütleyicilerinden oldu. Öncüki yurtsever öz, devrimci bilincini birleşen, halkımızın yiğit bir savaşçı olmasını başka bir yaşamı olmayan büyük kişiliğin şekillenmesine başladı.

PKK'nın kuruluşu ve ilanıya birlikte 1979-80 yıllarında Kürdistan'da büyük bir devrimci kitleleşme ve kitleleşme mücadeleye yaşandı. Ulusal kurtuluş hareketi gençlik sınırlarını aşarak işçi, köylü ve emek kitlelerini kucağına aldı. Türk sömürgeciliğinin ajanları durumunda olan aşiretli-feodal gerici güçlere karşı devrimci şiddet temelinde yaygın bir mücadeleye geçildi. Bu mücadelenin en çok geliştirdi alanlardan birisi de Batman ve yöresiydi. Hasan yoldaş, Kürdistan halkına devrimci bir örgüt ve ilk modern mücadele deneyi kazandıran bu faaliyetin bir nefesi oldu.

Çağımızın bütün muazzaf devrim deneylerinin öngrettiği gibi, devrimci gelişme düz bir hat izlemeye; yükselmeye ve gelişmeye, başarıları ve yenilgileri, ileri atılmaları ve geri çekilmeleri ortaya çıkar. Kürdistan'da da böyle oldu. 1979'da kabaran kitle hareketi ve büyüyen mücadeleye örgütlü öncü gereken çevreleri vermedik, faaliyetlerdeki amatörlik tehlikeli bir örgütsel krize yol açtı. Bu yetersizlik ortamında, Kürdistan ulusal kurtuluşu gibi bir eylemin şekillenmesinden önceki telaşa düzensiz Türk burjuvazisinin 12 Eylül faşist-askeri darbesi gibi, en barbar bir karşıdevrimle saldırmaya geçmesi tehlikeliye daha da arttı ve ağırlaşdı. Faşist Türk ordusu, Kürdistan'ın her köyüne ve her evine çağımızın en vahşi güçlerinden birisi olarak yeniden girdi; zulüm, işkence ve sömürçülük bir Kürdistan insanının yaşamı haline getirdi. Böyle bir ortamda devrimci örgütü koruyup geliştirmek iyice zorlaştı ve Hareket kısmı olarak geri çekilmeye, yeni-

bakıyorlardı. Bu durum, bizim halka ve ülkemize olan bağlılığımızı daha da pekiştiriyordu.

Artık aşam olmuştu. Bizden habersiz bir köyün kesmiş olduklarını görünce, sorduk:

"Nise kestiniz?"

"Size kesmeyip de kime kescekmiz?" Siz bizim işçi savası-

Yemektin sonra ayrılmak istedik, ancak bizi bırakmak istemediler. Yanlarında daha fazla günümüz memiz onlar için yılmazdı. 'İşimiz var' diyerek zorla iken ettik. 'Madem reisiz bize hitabın, 'Madem gitmekle istiyorsunuz, o zaman utuk hediyemizi kabul edin' diyerek bize 40 lira uzattı.

"Niçin bu parayı veriyorsunuz?" diye sordukmuşuz. 'Kendinize dermi alırsınız' dedi. Biz de, 'Bunu devrimci bağış olarak kabul ediyoruz' diyerek aldık ve oradan uzaklaştık.

Devamı 23. sayfa